

ماليهري كتيبخانهي كوردی
PDF4KURD.WIX.COM/SITE

نيكووس كارانتراكيس

زۆريپاي بووناي

رهگيراني: رهئووف بيگهره

نيكووس كارانتراكيس

زۆريپاي بووناي

رهگيراني: رهئووف بيگهره

پیشہ کی

نیکۆس کازانتزاکیس (۱۸۸۳ - ۱۹۵۷) شاعیر و گہورہ نووسہری یونان، لہ شاری (کاندی) سی دورگہی کریت لہ دایک بووہ، مافی لہ زانکوی ئەسینا خویندووہ، پاشان چووہ بۆ پاریس و لای برگسۆن خویندووہ تی. گہراوہ تہوہ یونان و بہرہمی شاعر و فہلسفہی سہرہ تایی نووسیوہ. ہەر بۆ مہ بہستی دەولہ مہ ندکردنی ئەزموون و بییری خۆی، سہری لہ ولاتانی ئیسپانیا، ئینگلتەرہ، چین، پرووسیا، میسر و ژاپۆن داوہ. لہ داویدا ہموو ئەم گہشتانہی بوونہ تہ گہرہستہی بہرہمی نووسین و ہونہری.

سالی ۱۹۴۵ تیکہ ل بہ ژیانی سیاسی یونان بووہ، کراوہ تہ سہرۆکی ئەنجومہنی بالای پارتی سۆشیالیست و پاشان بووہ بہ وەزیری پووناکبیری یونان، بہ لام وازی لہ و کارانہ ہیناوہ و گہراوہ تہوہ بۆ دنیا ی نازادی نووسین و چالاکیی ئەدہبی. سالی ۱۹۴۷ بۆ ماوہ یەک لہ فرہنسہ دا نووسینگہی وەرگێرانی کلاسیکی مرۆیی سہر بہ یونسکۆی بہرپتوہ بردووہ.

كازانتزاكيس، له ته مەنى لاويدا، لايەنگرى سۆشپاليزم بوو و نۆرچار لەلايەن دەولەتى يۆنانەووە كەوتوووەتە ژيەر گوشارى چاودىرى و كۆنترۆلكردنەووە، بەلام بە گشتى ئەوەى له بەرھەمەكانيدا پەنگى داووتەووە ئەو گەورە نووسەر پابەندى هيچ نايدیۆلۆژيايەكى ديارىكراو نەبوو، گيانى مرۆفدۆستى و ئازادى و خوشەويستى و يەكسانى چينەكانى خەلكى، ديارترين بابەتى كارەكانين. ئەگەرچى ھەندىكجار خوينەرى پۆمانەكانى ھەست بە ئارەزووى مەسيحيەت و گيانى خودى مەسيحى تيدا دەكەن، بەلام وەك ئەنجام گوزارشتە ئاينى و چەمكە فيكرىيە ميسالييەكانى ناوكتيپە ئاسمانىيەكان، بە تايبەت لە ئاينى مەسيحييدا، دەگۆرپت بۆ دنيای واقيع و زىندووى سەر زەوى، ھەموو ئەو نۆرمانە دوور لە گيانى راستەقینەى مرۆف و ھەستە مرۆپيەكانى بە ناتەواو و مردوو لە قەلەم دەدا.

لە بەرھەمە ھەرە ديارەكانى كازانتزاكيس: داستانى (ئۆديسە) بە شيعر؛ ۳۳ ھزار بەيتە. (پۆمانى مەسيحى جاريكى دى لەخاچدراو) پۆمانى ئازادى يان مەرگ. پۆمانى دواختوورەكانى مەسيح. پۆمانى ئوليسييس. پۆمانى ويلى پى حەق، ھەر دوو پۆمانى (تودار بارا) و (باخى پەرژين) كە راستەوخۆ بە زمانى فرەنسەيى نووسيونى.

لە بوارى وەرگيژپانىشدا، كازانتزاكيس گەليک شاكارى لە زمانى فرەنسەيى و ئيسپانىيى و ئينگليزى و ئيتالييى و ئەلمانىيىيەووە كردوو بە يۆنانى، وەك: (كۆمىدياي ئيلاھى) دانتى و (فاوست) گۆتە و (وہاى گوت زەردەشت) سى نيچە. كازانتزاكيس چەندجار بۆ خەلاتى نۆبل ناوژەد كراو.

*

پۆمانى نۆرپاي يۆنانى لە شاكارە ھەرە ديارەكانى نيكوس كازانتزاكيسە، كە بۆ نۆرپەي زمانانى دنيا وەرگيژپدراو، ناوى نۆرپا، كە شاكەسى پۆمانەكەيە، وەك كەسايەتییەكى ئاناسايى ژيانى باو، بوووتە سيمبولى ھەرە ديارى ناو كەسانى كۆمەل و نيشانەيەك بۆ گيانى شكۆمەندى نووسەر و ولاتى يۆنان، ئەو ھيش لە پوانگەى ئەو پەيوەندييە ھەرە تايبەتییەى نۆرپا، كە لەگەل دەورپەر و بېر و

ئاكار و ئاين و ديارده كۆمهلايه تيبه كانى ديكه دا هه يه تى. ئه و سيمبولنىكه بۆ
په پره وى لىكردن و وه رگرتنى بيره زىندوووه كان، سيمبولنىكى خورسكى دور له
ئارايشتى تيور و بيروبوچوونى وشكى ناو كىتب، كه هه ندىكجار په فتاره كانى له
سنورى ئاوه ز ده ترازين و لوژيكه باوه كان ده به زىنن، ئيمه يش، وه ك مرؤف،
ئاسايى له سه ر دوابريارى له يه ك جياواز سه قامگر ده بين، كه: زوريا، يان پوحيكى
هه ره مه زنه، يان كه سىكى شىته، به لام هه رگيز شىت نيه.

زوريا زورجار هه ر به غه ريزه هه ست به ديارده كان ده كات، واتاكان ده خوئينتته وه،
برياري تايبه تى و سه ربه خوى خوى ده دات، مه ترسييه كان ده بينت، كيشه كان چار
ده كات، تا سه ر ئيسك پر له به زه يى و مرؤف دوستيه، له كاتى خويشيدا سه ركيش
و دلره قه. له زيانى ئاساييدا كه سايه تيبه كى ده گمه نه.

زوريا، كه كارى كرد، به وپه رى جددى و دلسوزيه وه رايده په رىنيت، كار له لاي
زوريا پرؤسه يه كى زىندووى سه ربه خويه نه ك په راويزخراو، ئه و كاره كان تيكه ل به
يه ك ناكات؛ له كاتى خوشه ويستى كردن و هه وه سبازى ئافره تدا، به هه موو هه ست
و هوشيه وه، به بن خوليايه كى دى، كاره كه نه نجام ده دات، كه ده يشچيته نيو
كانه كه وه، ئيدى جگه له مه راقى تونيل ليدان و كيشه ي كرىكار و قازمه و
ورده كارييه كانى دى، له گه ل هيجى ديدا نازى. له و كاتانه دا، ته نانته ئاور له
ئافره تيش ناداته وه. كاتى ده يشخواته وه، ئيتر ده كه ويته سه نتور ليدان و گورانيوتن
و سه ما كردن. كه قسه يش له باره ي ئاين و په وشه مه زه بيه كان و خودا و
هيزه كانى شه ره وه ده كات، ده بيت به رانبه ره كه ي به هه موو تواناي بيستن و
بير كردنه وه و هه ست و نه ستيه وه، گوئى لىنگريت و لىيه وه فير بيت.

زوريا، به پوالت كه سىكى دنياييه و بۆ جه سته ي ده ژى، به لام له جه وه ردا
هه موو چالاكى جه سته ي بۆ گه شه پيدانى پوچ و به رزپاگرتنيه تى، /ده يه ويت مرؤف
له هه ردوو لايه نى مادى و پوحييه وه سوود وه رگر بيت، /هه ريه كه يان نه وى دى ته واو
بكات، پىكه وه بوونىك بۆ بوونه وه ر دروست بكن، كه ته ژى بيت به گيانه مرؤى
و به ها مه زنه كانى، وه ك خوى چه ندىكار ده لىت:

(پیم بلن چی به و خواردنه دهکیت که دهیخویت، تا پیت بلیم تو کیت.)

من وای بۆ دهچم، کازانتزاکیس، زۆربای وهک که سایه تیبهک بهرجهسته کردبیت که خوی ئیرهیی پیده بات، یان رۆحی زۆربا رۆحی خودی کازانتزاکیس، چونکه که سایه تیبی سه رۆک که کهسی دووه می سه ره کیی رۆمانه که په، وینه په کی بهرجهسته ی خودی کازانتزاکیس نووسه ر و پوونا کبیره، که نوقعی دنیا ی وانا و عیرفانه، سه روکاری له گه ل بودای په یامبه ر و داننتی شاعیر و سروشت و جوانیبه رۆمانسیبه کانه. هه میسه کتیبی به دهسته وه په، ده نووسیت و کاغه ز ره ش ده کاته وه. هر له بهر نه م هۆیه یشه ناوی مشکي کاخه زخۆریان لیتاوه، به لام نه وه یش ده زانیت، که ژیان هر له سه ر نه م تاقه پتیه نه وه ستاوه و واقع و نه زمونه کانی ژیان و کۆمه لیش دروستکه ری مرقفی چه له نگ و کاریگه ری وهک زۆربان، بۆیه له گه ل هه موو نه و تیز و چه مکه فیکری و فه لسه فییانه ی هه په تی، زۆرجار - نه گه ر نه لیم هه موو جاریک - له به رده م بیروبوچوونی زۆربادا داده مینیت و شکست ده خوات. بپوا به بیروبوچوونه کانی زۆربا ده هینیت و نه و بیروکه وشکانه ی له ناو کتیبدا خویندوونه تیبه وه بۆ دۆزه خیان ده نیریت. وهک خوی ده لیت:

خۆزگه توانیبام هه موو نه و شتانه ی خویندومنه ته وه، نه وه ی بینومه و بیستومه، به ئیسفنجیک بیان سه رمه وه، پاشان بچه فیرگه ی زۆربا وه و له نووکه وه ده ست به ئه لف و بیی گه وره و په سه ن بکه م.

کازانتزاکیس ده په ویت بلیت: کاریگه ری مرقف له وه دا نیبه که چه ند کتیبی خویندووه ته وه، چه ند لاپه ره ی هه لداوه ته وه و شاره زای زانسته کانه، به لکوو له وه دایه، که چه ند له گه ل ناوه زیدا هه ستیشی له کاردایه. نه و به وردی له دیارده کان راده مینیت و لیبان ده کۆلنیه وه، ئایا وهک زۆربایه کی نه خوینده وار ده توانیت هه موو پۆژیک سه رنج له و شتانه بداته وه، که چه ند جاری دیکه بینوونی و له دواپاماندا واتایه کی تازه یان بۆ بدۆزیته وه؟ نه گه ر وانیبه، نه ی تیور و تیزه زه ینیبه وشکه کان چ واتایهک به ژیان ده به خشن؟

زۆريا كەسە راستە قىنەكەى ناوۋەھى ھەموومانە، زۆرمان خۇش دەۋىت، گەلىكمان
ھەز بەو گيانە پېر و زىندوۋەيە، بەلام ناتوانىن بىيىن بە ئەو، ئىمە لە پوۋ
دەمىتىن، شەرم دەكەين، لە پلەوپايەى كۆمەلەيە تىمان دەترسىن، كۆيلەى
دابونەرىتى باوين و سل دەكەين. ناتوانىن مىگەل نەبىن و بە راستودروستى ۋەك
مروڧىكى نازاد خۆمان بخەينە پوۋ، ئىمە ھەمىشە نىۋەدرۆزەكەى خۆمان ۋەك
مەلۇتكە لە باۋەشدايە و لەگەل خۆماندا دەيگىرپىن. زۆرجار، نىۋەراستەكەمان
ھۆشدارىيەكمان دەداتى، پاماندەگرىت، راستى و درۆكانمان دەخاتە بەردەست،
بەلام كەسمان چون زۆريا ھەقىقەتەكان ۋەك خۆيان نالىين. زۆرمان نازانىن خودا
چىيە كەچى دەپپەرسىتىن و خەلكىشى لەسەر دەكوژىن، نازانىن مروڧايەتى واتا
چى، كەچى بانگەشەى درۆى بۇ دەكەين، بە زمانى كىتىپ قسە دەكەين بەلام لە
پراكتىك و ژيانى پۆزانە و مامەلەكردنماندا نەخوتىندەۋارىن.

زۆريا ئەۋەى دەيكات ھەر ئەۋەيە كە لە پۆخىدايە و بېۋاي پىتى ھەيە، كە دەگرىن
بەراستى دەگرىن و پەنگە ھەموو دەۋرۋبەرەكەى پىتەكەنن، كە پىشەدەكەنىت ھەموو
شانە و گەردىلەكانى لەشى دەيكەنە ھەرا و زەنا، ەشقى ھۆمونىزمانەى زۆريا لە
سنوورى ئەم وتەدايە، كە دەلىت:

خوداى دلۇقان كەسىكە، نە لە ھەوت تەبەقەى ئاسماندا جىتى دەبىتتەۋە،

نە لە ھەوت تەبەقەى زەۋىدا، كەچى تەنيا لە دلى مروڧدا جىتى

دەبىتتەۋە. بۆيە، دەستم بە داۋىنت! ھىچ كاتىك دلى كەس مەشكىتە.

واتا گەۋرەبىيى خودا و دلى مروڧىك لە ئاستى يەكدان.

لە خوتىندەۋەى چەندجارەى پۆمانى زۆرباي يۆنانىدا، ھەستم بە پاكبوۋنەۋەى خۆم
كرد، بە تازەبوۋنەۋەى ژيان و خۆشويستنىكى گەۋرە و بەھادارتىر، ھەستم كرد
تۆۋى زۆرباۋىيەت لە زەمىنەى گپان و دلى زۆربەماندايە، دەشىت دلۇپىك باران و
گىزىگىكى خۆرى بەس بىت بۇ چەكەرە و گەشەكردن، تا لە زەمىنە و زەمانى
خۆيدا، ئەو پۆخانە، بىنە مروڧىكى كاريگەر، رىبازىك بۇ خۆيان دروست بكن دوور
لە چاولىكەرىي كەسانى دىكە و پەپرەۋىلىكردنى كوتىرانەى باۋ. من دەمىكە شەيدا

و په رۆشی چه که ره کردنی نه و تۆوهی ناوه وهی خۆم، چه زیش ده که م بۆ کارێکی
ئاوا چند بکریت زۆتر بین، بۆ نه وهی له مه زیاتر شهرم نه کهین و ئیدی
پاستیه کانی خۆمان نه شارینه وه. هر له بهر نه م هۆیانه یه، که زۆریام کرد به
کوردی. بێگومانم کورد گه لیک زۆریای شهرمنی خۆی هه یه و ئیتر پێویستی به
خۆشاردنه وه نه ماوه.

من پۆمانه که م له دهقی وه رگیژدراوی فارسییه که ی مامۆستا محهممه دی قازی یه وه
کردووه ته کوردی، قازی وه رگیژێکی ناودار و ده ستپاکی دنیای وه رگیژانه بۆ سه ر
زمانی فارسی. نه گه ر هه ندیکجار، ته مومژم له په ره گراف، یان بیروکه دا بینیبیت،
یان رسته یه کی نادرست، یان نه گونجاوم پیش چاو که وتبیت، ته ماشای هه ردوو
وه رگیژانی مه حموود موساحیب به فارسی و جورج ته رابیشم به عه ره بی کردووه.
نه گه ر گومانیشم له واتا هه بووبیت، یان وشه و رسته ی په ریو له ده قه که ی قازیدا
پوویدا بیت، ناچار بووم به و دوو تیکسته پری بکه مه وه و که موکورتیه کان نه هیلیم.
له گه ل نه مانه یشدا، بێگومانم که موکورتی له وه رگیژانه که مدا هه یه، پیشه کی سپاسم
بۆ نه و به ریزانه ی ئاگاداری نه و هه له و بۆشاییبانه م ده که ن و به چاوی دلسۆزانه وه
حه ز به کاملبوونی هه ر کارێکی دا هینه رانه ده که ن.

په ووف بێگه رد

نه یلولی ۲۰۰۰

بۇ يەكەمجار ئەوم لە پېرە^۱ دا بينى، من چوبوومە ئەو بەندەرە، تا سواری كەشتى بېم و بەرەو كرىت بە رى بکەوم. تازه بهیانی دابوو. باران دەبارى. بايهكى وشك و گهرم، توند هەلى كردبوو. پرىشكى شەپۆلەكان دەگەيشتنە كافتریا گچكەكە. دەرکە شووشەبىيەكانى كافتریا داخرا بوون. هەواكەى بۆنى هەناسەى مرؤف و گىاى گولەمریەمە^۲ كولاوى لیدەهات. لە دەرەو هەوا سارد و تەمى هەناسەكان شووشەكەیان لیل كردبوو. پىنج شەش دەریاوان، كە هەموو شەو هەكەیان بە بیدارى بەسەر بردبوو، خویان پىچابوو بە لاپوشىكى قاوہىبىيەو، كە لە مووى بزن دروست كرابوو؛ قاوہ و گولەمریەمەى كولاویان دەخواردووە و لە پشت شووشە تەماویيەكانەو تەماشای دەریایان دەکرد. ماسیيەكان، زەبرى شەپۆل و تەوژمى دەریا گىژی كردبوون، لە قولایيە هینورەكاندا پەنايان گرتبوو، چاوہروانى ئارامبوونەوہى سەرەوہیان دەکرد. راوچىيە كۆمەلگرتووہكانى ناو كافتریاكەيش، چاوہرپى دامرکانەوہى زریانەكە بوون، بۇ ئەوہى ماسیيە ئارامگرتووہكان بگەرینەوہ سەر ئاوہكە و دەم لە چەشەى قولاپەكان بژەنن. ماسیيە پانكەكان، (زوبییدە) و (حەلوا)، لە گەرانى شەوانەیان دەگەرانەوہ. ئىستا خۆر لە هەلہاتندا بوو.

1 Piree، یان Piraeus شارىكى یونانە و پېش بەندەرى ئەسینایە، نزیكەى 450 سال پېش زاین دروست كرابوو.

پتەك بە درۆلایى هەشت كیلۆمەتر، لە نێوان نوو دیواری هاوتەرییدا بە ئەسینای دەگەپەنیت. -ك-

2 گولەمریەم، یان مریمە گىايەكە لە تیرەى ئەعنا، دەكوئیندریت و بۆ هەندىك ئەخۆشى وەك لەرژین و لاوازی و قورگنیشە باشە. گولە بۆنخۆشە و دامەگبشى پەن دەلین. -ك-

دەرکه شووشه ییبه که کرایه وه و کریکاریکی باره لگر، کورته بالایه کی چوارشانه ی خورنه نگان، سه روپی رووت و له شقوراوی، خوی به ژووره و هدا کرد. دهریاوانیکی پیر، که بالاپوشیکی شینی ئاسمانی له بهردا بوو، بانگی کرد:

- هینی، کوستاندی! چونت، هاورپی؟

کوستاندی، تفی له زهوییه که رۆ کرد و به رووییه کی تاله وه پیی وت:

- دهته ویت چۆن بم؟ بهمهیش دهلین ژیان! رۆژ به رهو مهیخانه و شهو بو ماله وه، دیسان به یانی به رهو مهیخانه و شهو بو ماله وه، کار له کوی دهستگر ده بیت!

هه ندیک له دانیشتوان پیکه نین و ههیشیان بوو به دهم سه رجوولاندنه وه، که وتنه جویندان.

سمیلبابریک، که وانهی فهلسه فهی له فیرگهی قهره گوین³ خویندبوو، وتی:

- دنیا زیندانیکی هه میسه ییبه، ئه ری، زیندانی هه میسه یی، به نه فرهت بیت.

رووناکییه کی هیوری شینی مه یله وسه وز، له پشت شووشه ته لخه کانی په نجه ره که وه، هاته نیو کافتریاکه و کهوته سه ر دهست و لووت و ته ویلی دانیشتوو هکان، پاشان کهوته سه ر ئه و میزه دریزه ی شتی له سه ر داندرا بوو؛ بوتله کانی دهرخست. گلۆپه کان، رووناکییان په ری و خاوه نه خه والوو ه که ی کافتریا، دوا ی بیخه ویی ئه و شه وه ی، دهستی دریز کرد و گلۆپه کانی کوژاندنه وه.

ماوه یه ک له بیدهنگی تیپه ری. تیکرا سه ریان بهرز کرده وه و ته ماشای دنیا تاروماره که ی دهره وه یان کرد، دهنگی هیرشنی شه پوله کان بو

³ قهره گوینا، وشه یه کی تورکییه به واتای چاوپهش دین، مه بهست له و لیبووکانه یه، که له چاپخانه کانی ولاتانی عه ره ب و تورکیا و ئافریکای باکووردا نمایشی دراماتیکییان ساز ده کرد. -ف-

سەر که ناری دهریا و قولته قولتی نیرگه له کانی ناوه وه، بهر گوی ده که وتن. دهریا وانه پیره که هه ناسه یه کی هه لکینشا و وتی:

- باشه، به برۆای ئیوه دهشی چ به لایه ک به سەر لیمونیی که شتیواندا هاتبیت؟ خودا بیپاریزیت.

به توره بییه وه ته ماشایه کی دهریای کرد و هاواری لیهه ستا:

- ئهی شه پۆله نه فره تیبیه کان، که ئا فره ت بیوه ژن ده خهن، نه فره تان لیبیت!

ئهمه ی وت و که وته کرۆشتنی سمیله رهنگ خۆله میتشیه که ی.

من له په نایه کدا دانیشتبووم، له تاو سه رما داوای پیاله یه کی تری گوله مریه مه کرد. چه زم ده کرد برۆم و بنووم، به لام به ره نگاریی خه و و ماندوو یه تی و ناخۆشیی ئه و به ره به یانییه م ده کرد. له پشت شووشه ته مگر تو وه کانی په نچه ره که وه، ته ماشای رابوونی به ندهر، دهنگی شووتی که شتییه کان و هه راوزه نای گالیسکه وان و به له موانه کانم ده کرد، هینده ی لی رامام، تو ریکی نادیار ی له ئاوی دهریا و باران و بیری سه فه ری خۆم چندراو، دلمی به تاله تونده کانییه وه ئالاند. چاوم له پیشه وه ی که شتییه کی ره ش و که وره بریبوو، ته واوی په یکه ری که شتییه که هیشتا له تاریکیدا چه پۆکانی بوو. باران دهباری و من ته ماشای تاله کانی بارانه که م ده کرد، که ئاسمانی به قورولیته ی زه وویییه که وه دروو بوو. که شتییه ره شه که و سیبه ری و بارانه که م، ته ماشا ده کردن و خه م ئه وکی ده گرتم. یادگار ه دیرینه کانم وه بیری ده هاتنه وه. له و هه وا نمنا که دا، وینه ی هاو رتییه کی خۆشه ویستم له پیش چا و به رجه سته ده بوو، که ئاویته ی باران و چه سره ت بوو، ئایا ئه وه پار بوو؟ له دنیا یه کی تر دا بوو؟ دوینی بوو؟ کی بوو؟ که من بو به ری کردنی هاتبوومه ئه م به نده ره؟ له بیرمه، ئه و به یانییه یش هه ر باران دهباری و دنیا سارد بوو، به یانییه کی زۆر

زوو بوو، ئهوسايش هر ئاوها دلم گيرابوو. ئاي كه لهسهرخو
دووركهوتنهوه له هاوړې خوشهويستهكان چهنده تاله! چاكتره
يهكسهر لنيان دابرييت و گوشهگر بيت، چونكه تيريكي دهوړوبهريكي
سروشتييه بو مروث، بهلام من لهو بهربهيانه باراناوييهدا پيم خوش
نهبوو لهو هاوړييه م جيا بيمهوه. (ههلبهته پاشان، بهداخهوه! زور
درهنگ تيگهيشتم هوې چي بوو.)

لهگهله ئهودا سواري كهشتي بووم، له ژوورهكهيدا و له نيوان جانقا
پرشوبلاوهكانيدا دانيشتم، كه خهيالي بو لايهكي تر پهرت دهبوو، من
بهوردې ماوهيهك لني رادهمام، وهك بمهويت تهواوي سيماي له
بيروههرييمدا بهيلمهوه، چاوه درهوشاوهكاني، كه رهنگه شينهكهيان
بهلاي سهوزدا دهپرواني، پرووه پر و جوانهكهي، زيرهكي و
بهدهمارييهكهي، له سهرووي ئهمانهيشهوه، دهستي خانهدان
ههلكهوتووي، كه به پهنجهي دريژ و باريك كوټايييان دههات.
له چركهساتينكا، رامانه پر له مهبهست و هيورهكهي، مني غافلگر كرد
بهو حالته گالته ناميزهوهي، كه له خوي دهگرت، كاتيگ دهيويست
ههلهچوونه دهروونييهكاني خوي بشاريتتهوه، پرووي بو لام وهركيږا.
تهماشاي كردم و تيگهيشتم. بو ئهوهي خهمي جيابوونهوهكهمان
بخاته لاوه، به تهوسهوه بزهيهكي كرد و وتي:

- ناخر تا كهي؟

- چي تا كهي؟

- تا كهي كاخهز دهجوويت و خوت به ميرهكهب پيس

دهكهيت؟ وهره، ماموستاي خوشهويستم! پيکهوه دهچينه

قهوقان، لهوي ههزاران كهسي هاوړهگه زمان له مهترسيدان،

وهره با بچين رزگاريان بکهين.

دهستی به پینکهنین کرد، وهک ئهوهی گالتهی بهو دهوره
مروقدوستانهیهی خوی بیت، پاشان لهسهری رویشته.

- رهنگه نهیشتوانین رزگاریان بکهین، بهلام به ههولدان بو
رزگارکردنی خه لکی دی، خومان رزگار دهکهین. مهگه ر تو،
ماموستام، له په ند و قسه کانتدا، ئه مهت نه دهوت، که تاقه پری،
بو رزگارکردنی خوت، خه باته بو رزگارکردنی کهسانی تر.
که واته دهی ماموستا! تو که ئه م ئاموزگار بیانهت ده کردین،
فه رموو پیش بکه وه، بتیینم.

من وه لامم نه بوو. بیرم لای سه رزه مینی پیروزی خوره لات بوو، که
دایکی خوداکانه و لای ئه و چیا بلندانه ی هاواری پرؤمیسؤسی⁴ به
تاشه به رده وه به ستر او دهنگی تیدا ده داته وه، ها وره گه زه کانی ئیمه ییش،
که وهک ئه و به و تاویره به رده وه به ستر ابوونه وه هاوار و ناله یان
بوو. ئه و سه رزه و ییه جاریکی دی که وتبو وه مه ترسییه وه و هاواری
یارمه تی له منداله کانی ده کرد. من بی ئه وه ی کارم لیبکات گویم له و
نالینه ده گرت، وه کئنه وه ی ئه و دهر د و ئازاره زیاد له خه ونیک چی دی
نه بیت و ژیانیش شانویه کی پر له کاره سات بیت، که بیجگه له
ساویله و تلپه کان، که س نه توانیت ده وری تیدا ببینیت.

هاوریکه م بی ئه وه ی چاوه رپی وه لام بیت له جی خویدا هه ستا. بو
جاری سنییه م که شتییه که شووتی لیدا. ئه و دهستی بو راکیشام،
ديسان هه لچوونه ده روونیه که ی خوی له په رده یه کی گالته ئامیزدا
شارده وه و وتی:

- خودات له گه ل مشکی کاخه زخؤر!

⁴ Prometheus، له ئایینی یوناندا دنیویکه، که مروزی له کل دروست کرد، به بیچه وانیهی فرهانی زیوسه وه [خودای
خوداکان] ئاگری له ناسمان دزی و هینایه سه ر زه ی. زیوس توپه بوو، به نه نیا به تاشه به رده یه که له نه لغاز
به ستییه وه. له وئ هه مو پزۆتیک هه [زیهک ده هات و چگری ده خوارد و شه و چگره که ی بو ده هاته وه. ئه م نه شه که نه به
ماوه یه کی نقد دوامی کرد تا هه رقل رزگاری کرد. - که

دهنگی دهله رزی، ههستی به شهرمه زاری دهکرد، که ناتوانیت به سهر ههسته کانی خویدا زال بییت. فرمیسکرشتن، وشه ی پر له سۆز، رهفتاری به دهر له یاسا و یقار، قسه ی ههلیتوپه لیت، هه موو ئه مانه لای ئه و لاوازییه ک بوون به دهر له پله و پایه ی مروّف. ئیمه، که ئه وهنده هاوړینی یه ک بووین، هه رگیز قسه یه کی خو شه ویستانه مان له گه ل یه کدا نه کردبوو. پیکه وه یاریمان ده کرد و وه ک درنده سه روچاوی یه کمان ده رنیه وه. ئه و مرویه کی زیره ک و قسه خو ش و به ره وشت بوو، به لام من درنده بووم، ئه و کونترۆلی خو ی پیده کرا، ده یتوانی به ئاسانی هه موو ههسته ره وحیه کانی له بزده یه کی سهر لئویدا ده ربخات، به لام من زوو خو م له ده ست ده دا و قاقایه کی درندانه ی بیجیم بو ده کرد.

منیش ویستم هه لچوونه ده روونیه که ی خو م له چه ند وشه یه کی قورسدا بشارمه وه، به لام شهرم پیده هات، نا، به راستی نه ک له بهر شهرمه که م، به لکوو شهرم له بهر ئه وه ی توانای ئه و کاره م نه بوو. ده ستیم گوشی، ده ستیم گرتبوو به رم نه ده دا، ئه و به سه رسامیه وه لینی ده روانیم، وه ک ئه وه ی بیه ویت زه رده خه نه یه ک بکات، پتی وتم:

- نا ئارامیت؟

له سه رخو وه لامیم دایه وه:

- به لی!

وتی:

- بو؟ قه ول و قه ارمان چی بوو؟ مه گه ر چه ند سالیک

له مه وه بهر پیکه وه بریاریکمان نه دا بوو؟ ئه م ژاپونییانه ی، که

تو زور به هاوړینیان ده زانیت ده لین چی؟ به وته ی ئه وان

'فودفشین'⁵ واتا ئارامی و دلنیا یی. ده مامکیک به

دهموچاوه وه، كه پنده كه نيت به لام هيچ نابزوينيت، نيت له
پشتي نهو دهمامكه وه چي هه يه گرنگ نييه.

من كه نه مده ويست خوم له رسته يه كي دورودريژ به گير بهينم، بويه
هر نه وهنده وه لامم دايه وه، بليم: 'به لي!' چونكه له وه دلنيا نه بووم، كه
توني دهنگم له رزيني تينا كه ويت و من به سه ريذا زال ده بم.

شووتی كه شتیه كه لني دا و نه وانهي بو به ريكردن هاتيون له
ژووره كان وه دهر كه وتن. باران نم نم ده باري. ههوا پر بوو له وشه
خه منه نگيزه كانی مالئاوايي، له به لين و سويند، ماچي دورودريژ و
راسپارده ي به په له و هانكه هانك. دايك ئاويزاني كوربه كه ي ده بوو،
ژن مي رده كه ي و هاوري هاوري كه ي، وهك هه موو له گهل يه كدا
دو مالئاوايي بكن، يان نه م له يهك دابرا نه كاتيه، ليك دابرا نه
گوره كه يان ياد بخاته وه؛ وا بوو. ناكاو، له نيو نهو ههوا شيداره وه،
دهنگي نه رم و ناسكي زهنگ، له پشتي كه شتیه كه وه تا پيشي گرتنه وه،
هر له دهنگي زهنگي پرسه ده چوو، ته زوويه كم تيگه را، هاوري كه م
چه ماويه و به دهنگي نزمه وه وتي:

- گوئی بگره، هيچ ختووره يه كي ناخوش به دلندا ديت؟

ديسان وتم: 'نه ري.'

- بو تو بروات به خورافات هه يه؟

به دلنيا ييه وه وتم: 'نا.'

- كه واته؟

پيوستي به 'كه واته' نه ده كرد، چونكه من بروام پني نه بوو، به لام دلم
ترسيكي تيدا بوو. هاوري كه م به نه سپايي دهستي چه ي خسته سه ر
نه ژنوم، ئاسايي نه م كارهي كاتي ده كرد، كه له گه رمه ي گفتوگويه كي
دوستانه دا بووينا يه. من ده مويست برياريك بدات، وه لي نهو به رگري

دهکرد و گوینی نه دهگرت، تا له ئه نجامدا خووی به دهسته وه دا، ئیتر
ئه وه ئه و کاته بوو، که دهستی له سه ر ئه ژنۆم داده نا، وه ک بلیت:
"به سه ر چاو، له پیناوی هاوړییه تیدا چی بلیی دهیکه م."

دوو- سئ جار پیلووی پیکدادا و دیسان لیم رامایه وه، زانی
بیحه و سه له م، بویه له به کارهینانی چه که ئاسایییه که مان، که پیکه نین و
گه پ و گالته بازییه، خووی گرت، وتی:

- چاکه، ده ستم بده ری، هر کاتیک یه کمان تووشی مه ترسیی
مردن هات...

وه ستا، وه ک ته ریق بیته وه. سالان بوو ئیمه گالته مان به باوهره
میتافیزیکییه کان ده هات، به و که سانه ی پروه کخوړن و ئه وانه ی روچ
دیننه وه بهرچاو، سو فی و ئه وانه ی بروایان به گه وه هری تاک هیه.
به محاله پیده که نین، من که ده موست له بن دیری قسه کانی بگه م، پیم
وت:

- باشه، ئه ی دوایی؟

بو خوړزگارکردن له و رسته پر کیشه یه ی به سه ر زمانیدا هاتبوو،
ناکاو وتی:

- به راست! چونه مه سه له که هر به گالته بگرین؟ ئه گه ر یه ک
له م دوانه مان پروه پرووی مه ترسیی مهرگ بووه وه، ته واوی
بیر و ههستی بخاته سه ر ئه وی تر، تا له هر جییه ک بیت،
له حالی ئه م به ئاگا بیت، رازیت؟

ویستی پییکه نیت، به لام لیوی وه ک به ستبیتی بیجووله مایه وه، من
وتم:

- رازیم.

هاوړیکه م، له ترسی ئه وه ی نه کا ئالوزییه که ی زور پیوه دهر بکه ویت،
به ناچار ییه وه وتی:

- هەلبەتە من بە هیچ جۆریک بروام بەم پەيوەندیگرتنە
رۆحییانە نییە.

لەبەر خۆمەووە و تەم: "گرنگ نییە، با وابییت."

- زۆر چاکە، با وابییت، ویلیکە... رازیت؟

دیسان وەلامیم دایەووە:

- رازیم.

ئەمە دواقسە بوو، کە پیکەووە کردمان، ئیتر بی ئەوێ هیچ بلتین
دەستی یەکمان گوێ، بە گەرمی پەنجەمان تیک ئالاند، کەچی ناکاو
لیک ترازان. من وەک ئەوێ بە دوامەووە بن، بی ئەوێ ئاور
بدەمەووە، گورج رۆیشتم، جاریک ئارەزووم کرد ئاور بدەمەووە و بۆ
دواچار ھاواریکەم ببینم، بەلام خۆم گرت و فەرمانم بە خۆمدا:
"مەگەرئێوە، برۆ."

گیانی مرووف، کە خزاووتە نیو قاوگی لەشەووە، هیشتا ناکامل و
نادروستە، بەو کەموکورتییە خۆیەووە، ناتوانییت پیشبینی ئایندهیەکی
روون و بەلەز بکات، ئەگەر توانیبای، ئەم لیکدا برانە شیوێهەکی
دیكە لە خۆ دەگرت.

*

تا دەهات دنیا زیاتر رووناک دەبوووەووە، ئیستا ئەم دوو بەیانیه
ئاویزانی یەک بووبوون. من رووخساری ھاواری خوشەویستەکەم،
لەژیر باران و دۆخی بەندەرەکەدا، بە خەمباری و بێدەنگیەووە، چاکتر
دەبینی. دەرکە ی کافتریا کرایەووە. دەریا لرفە ی دەهات و دەریاوانیکی
کورتەبالای لنگ فشوفول و سمیلشور هاتە ژوورەووە. دانیشتوووەکان
بە شادییەووە دەنگیان بۆ هەلبیری:

- سلاو! کەشتیوان، لیمونی!

من دیسان چوومه په نایه که وه و هه ولم دا جاریکی تر ئه و خه ونانه له زهینی خومدا بهرجهسته بکه م، به لام تازه رووی هاوریکه م له بارانه که دا تو ابو وه.

تا دهات رۆژ زیاتر پرووناک ده بو وه. لیمونی که شتیوان، ته زیحه کاره باییه که ی خوی دهرهینا و به بیدهنگی و دهموچاویکی مونه وه، دهستی به ته زیحات کرد. من هه ولم دا هیچ نه بینم و نه ژنه وم و ئه و توزه خه ونه ی، که دهیویست له پیش چاومدا ون بییت، له زهینمدا بیهیلمه وه. خوزگه جاریکی دی ئه و ساته م ده بینیه وه، که هاوریکه م

به مشکی کاخه زخوری ناو بردم و من به شهرمه وه تو وره بووم.

له وه به دوا، من هر بیرم له وه ده کرده وه، که هه موو رق و نه فره تییه کانی رابردووی ته مه نم له و رسته یه دا بهرجهسته بوون، منیک، که به و راده زوره ژیانم خوش ویستو وه، چون به وه قایل بووم ماوه یه کی دوورودریژ له ژیر هه ره سی کتیب و کاخه زی ره شنووسدا خه فه بیم؟ ئه و لیک جیا بوونه وه یه ی ئه و رۆژه ی هاوریکه م به ناگای هینامه وه، چاوی زیاتر کردم وه، هه ستم به بارسووی کرد. له وه به دوا، که ناوی نه گبه تییه که ی خوم زانی، ئیتر تا راده یه ک ده متوانی به ئاسانی به سه ریدا زال بیم، ئیدی ئه م نه گبه تییه نادیار و سیحراوی نه بوو، به لکوو له ناو وته یه کدا بهرجهسته بوو بوو، بو منیش به ره نگاری کردنی ئاسان بوو، به راستی ئه م وته یه به سه ختی کاری له ناخم کرد، بویه له وه به دوا بو پاساویک ده گه رام، تا واز له کاخه ز و کتیب بهینم و بکه ومه ناوجه رگه ی کار و ژیانه وه. قیزم له وه ده هاته وه، که مشکی نه گبه ت بوو ته هاوناوی من. تا پیش مانگیک ئه و دهره ته م بو ره خسا، که به و مه به سته م بکه م، له شوینیکی که ناری دوورگه ی کریتدا، به رانبه ر به لیبیا، کانزایه کی کون و ته ریکی خه لوزی (لینیت) م به کری گرت، وا

ئىستا دەچمە ئەوئى تا لەگەل خەلكىكى سادە، واتا لەگەل كرىكار و جوتياردا دوور لە رەگەزى كاخەزخۆران بژىم.

بە شەوق و زەوقىكى زۆرەو بەرى سەفەرم بەست، دەتوت ئەم سەفەرە نەينىيەكى لە خۆيدا شار دوو تەو، بېرىارم دابوو شىوئەى ژيانى خۆم بگۆرم، بە خۆم دەوت: "گيانى من! تۆ تا ئىستا بىجگە لە تارمايى هيچى ترت نەدەبىنى و دليشت پىي خوش بوو، بەلام من ئىستا تۆ بە خودى جەستە دەگەيەنم." ئىتر خۆت ئامادە كرد. رۆژى پيش سەفەرەكەم، كە بە نيو پەرە كاخەزەكانمدا گەرام، دەستنووسىكى ناتەواوم دۆزىيەو، بە گومانەو هەلم گرت و تەماشام كرد، دوو سال بوو لە قوولايى بوونمدا ئارەزوويەكى گەورە هەلدەچوو، ئارەزوويەك وەك تۆو چيندرا بوو، ئارەزووى بوودا، لە هەر چركەساتىكدا، هەستم دەكرد ئەو ئارەزوو ناوئەوئەى من دەخوات، گەشە دەكات و گەورە دەبىت، دەجوولئى و بۆ هاتنە دەرەو، بە ئەسپايى لە سنگم دەدات، ئىتر نەمدەتوانى لە كۆل خۆمى بكەمەو، ئەسلەن تواناي كاريكى وام نەبوو، تازە بۆ لەباربردنى ئەو بىرە گەلىك درەنگ بوو.

لەو كاتەدا، كە بە گومانەو دەستنووسەكەم لەناو لەپمدا گىر دابوو، ناكاو زەردەخەنەى هاورپىكەم، كە پىر بوو لە گالتە و خوشەويستى، ئەو ناوئەى داگرت. بە نىگەرانييەو و تم: "من ئەمە لەگەل خۆمدا دەبەم، پىي مەكەنە، هەردەيبەم."

دەستنووسەكەم وەك مندالىكى شىرەخۆرەى قوناغەكراو بە چاكى پىچايەو و هەلمگرت.

دەنگى رەق و ناجۆرى لىموني كەشتىوان بەرز بووئەو، من گويم گرت، باسى لەو ديو و درنجانە دەكرد، كە لە كاتى زرياندا سەر كەوتبوونە سەر بادەوانەكەى و كەوتبوونە لستنەوئەى. دەى وت:

- ئەو ديو و درنجانە نەرم و لىنجن، كە مرؤف دەستيان لىدەدات دەستى دەسووتىت. من جارىك خؤم بادا و بە درىژايىي ئەو شەوہ وەك شەيتان پزىسك لە رووم بووہوہ، ئەوسا وەك ئەوہى پىم وتن، ئاو ھاتە ناو كەشتىيەكەوہ و بارە خەلوزەكەمى تەر كرد. بارەكە ھىند قورس بوو لەوہدا بوو كەشتىيەكە سەروبن بىت، تا دەيشھات پرتەر دەبوو، لەو كاتەدا يەزدانى مەزن بەزەيىي بە مندا ھاتەوہ، ھەورە ترىشقەيەكى واى نارد، كە دەرکەي تەختەي ئەمبارى كەشتىيەكەي لى كردهوہ و ھەموو خەلووزەكەي رژاندە نىو دەرياكەوہ، دەريا پەر بوو لە خەلووز، كەشتىيەكە سووك بوو، لاسەنگىيەكەي نەما و راست بووہوہ، بەو شىوہيە من ئەمجارەيش رزگارم بوو.

كتىبەكەي داننىم لە گىرفانم دەرھىتا، كە "ھاوړىي سەفەر"م بوو. پايپەكەم پى كرد. پالم بە ديوارەكەوہ دا و ئاسوودە پىم لى درىژ كرد. كەمىك دوودل مام، كە لە كوئى شىعرەكانەوہ دەست پى بكەم، لە قىرە سووتىنەرەكانى دۆزەخەوہ، يان لە بلىسە فىنك و پاكرەرەوہكانى بەرزەخەوہ؟ يان راستەوخو خؤم بخەمە سەر بەرزترىن چىنى "ئومىدى مرؤف"،⁶ دەبوو يەك لەمانە ھەلبژىرم. كتىبە بچكۆلەكەي داننىم بە دەستەوہ بوو، چىژم لەوہ دەبرد، كە ئازادم لەم ھەلبژاردنەدا، چونكە ئەو شىعرانەي ئەو بەيانىيە بو خويندەنەوہى خؤم جيا كردنەوہ، جؤش و ئاھەنگىكى تەواوى دەدايە ھەموو رۆژەكەم.

خؤم دابوو بەسەر لاپەرە پەر لە نووسىنەكانى كتىبەكەدا، تا بربارەكەم بەدەم، بەلام دەرفەتى ئەو كارەم بو نەرەخسا، ناكاو بە نىگەرانىيەوہ

6 ئامازەيە بە فەسلە جىاوازەكانى كتىبى (كۆمىدىي خودايى)سى داننى. -ف-

سهرم بلیند کرد، نازانم بو وام ههست کرد، که دوو کون بوونه ته ته پلى سهرم، زوو رووم وهرگیزا و له دهركه شووشه بیهه كه وه له پشت سهرى خۆم روانى، ئومیدىكى دیوانه ئاسا، كه دهشیت هاوریكه م ببینمه وه، وهك برووسكه به میشكدا گوزه رى کرد، وام ههست کرد په رجوویهك ده بینم، به لام په رجوو رووى نه دا، غه واره یه كى ته مه ن نزیك شهست ساله، بالا به رزیكى باریك و چاوبز، لووتى به شووشه كه وه نووساندبوو و ته ماشای منى ده کرد، توربه یه كى بچوو كى له بن دهست بوو.

ئه وهى زیاد له هه ر شتىك كارى لى كردم، چاوى بوو، چاوى خه ماوى و نىگه ران، كه پباز و پرشنگهاویژ. ئیتر وا هاتبوونه بهر چاوى من.

كه نىگای هه ردوو كمان پىك گه شت- وهك ئه وه له دلى گه رایت، كه ئه و كه سه ی به دوایدا ویله من بم- بى دوودلى دهستی درىژ کرد و دهركه ی کرده وه، به ههنگاوى درىژ و خیرا به لای میزه كاندا تیپه رى، كه گه شته به رده م وهستا، لى پرسیم:

- ده چیه سه فه ر؟ خوا بىكات بو كوى؟

- ده رووم بو كرىت، بو ده پرسیت؟

- منیش ده به یت؟

به وردى لىم روانى، روومه تى تىك قوپاوى، چه نه ی پانى، ئیسكه ده رپه رپوه كانى ده موچاوى، مووى خۆله میشى و لوولى، دوو چاوى دره وشاوه یش.

- تو بو؟ چیت لى بكه م؟

شانى هه لته كاند و به ته وسه وه وتى:

- بو! بو! واتا مروف به بى وتنى بو ناتوانیت كار بكات؟

ناتوانیت به دلى خوى كارىك بكات؟ باشه، له گه ل خۆتمدا

به ره. ئیتر... وهک چیشتلینه ریک، من گوشتاوی وا دروست دهکهم له ژیانندا نه خواردیییت و نه بیستییت.

دامه قاقای پیکه نین. خوشم له رهفتار و قسهی هات، چه زیشم له گوشتا و بوو. بیرم کرده وه، بردنی زهلامیکی وا ساده بو ئه و که نار ده ریا دوور و ته ریکه، رهنگه کاریکی خراپ نه بییت، هیچ نه بییت گوشتا و رابواردنیکه تیدایه. له رواله تیدا ئه وه دیار بوو، که گه لیک ده ریای بریییت و بو خوی سه ندادیکی به حری بییت. خوشم پیی هات.

سه ره زله کهی له قاند و زور خومانه وتی:

- بیر له چی ده که یته وه؟ سهیره! دیاره تویش به سهنگ و تهرازوو لیکه ده ده یته وه و تا دوا مسقال دهی کیشیت، وا نییه؟ دهی کاکی من بریار بده، ئازابه.

ئه م کابرا چه ته وله به سه ر سه رمه وه وه ستا بوو، من له وه ماندوو تر بووم سه ر بهرز بکه مه وه و قسهی له گه لدا بکه م، کتیه کهی دانتیم لیک ناو پیم وت:

- دانیشه! چه ز ده که ییت پیاله یهک گوله مریه مهی کولاو بخویته وه؟

دانیشت و توربه کهی به پاریزه وه له سه ر میزه کهی ته نیشتی دانا. به ته وسه وه وتی:

- گوله مریه مه؟ ئادهی روله پیکیک ئاره قم بو بیته.

ئاره قه کهی قوم قوم هه لده دا و هه ر قومینکیشی بو ماوه یهک له ناو ده میدا راده گرت، تا ته واو تامه کهی بچیژیت، پاشان له سه رخو نوشی ده کرد تا دهرونی گه رم بکاته وه. به خوم وت: "مرویه کی چیژپه رسته، بیگومان کارامه و به نه زموونیشه." لیم پرسی:

- چ کاره ییت؟

- هه موو شتیک، به پی، به دهست، به سهر، به هه موو شوینیکم، ئەوەندە بەسە کە پیم بلیت چی بکەم.
- بەم دواییە لە کوی کارت دەکرد؟
- لە کانیکدا، من کانزاییەکی چاکم، دەزانیت؟ هه موو جوړه کانزایه ک باش دەناسم، دەتوانم ریشهی کان بدۆزمه وه. تونیل لی بدهم و بچمه ناو بیره وه، هیچ ناترسم، له وی کاری باشم دهکرد، سهرکار بووم و گله ییم له ژیان نه بوو، به لام ناکاو شهیتان دهستی خسته کاره که مه وه. عه سری شه ممه ی رابردوو که میک سهرم گهرم بوو، خاوه ن کاره که، که ئەو رۆژه بو پشکنین هاتبووه کارگه که؛ گرتم و تیرم کوتا.
- لیت دا؟ بو؟ چی لیت کردبوو؟
- له من؟ هیچ. باوه ر بکه هیچی له من نه کردبوو، ته نانه ت ئەمه یه که مجار بوو ئەو پیاوه ببینم، ئەو بیچاره یه جگه ره یشی به سه رماندا دابه ش کرد.
- ئەه ی بو؟
- ئا! تۆیش زۆر پرسیار ده که ییت! ئیتر براله وام به سه ر هات. تو چیرۆکی ژنی ئاشه وانته⁷ بیستوو، ها؟ چاکه، ده شیت مروّف له گه لوگیالی ژنه ئاشه وانه وه فیتری خویندن بیت؟ ئاوه زی ئاده میزادیش ته واو وهک گه لوگیالی ژنی ئاشه وانه، من له باره ی ئاوه زی مروّفه وه زۆر پیناسه م خویندوو نه ته وه، به لام ئەمه یانم له هه موو ئەوانی دی پی سه یر و دیارتر بوو، بویه پیم خو شبوو.

⁷ نامازه به چیرۆکیک، که پیاویک بو ئاردکپین ده رواته ئاشیک، ژنی ئاشه وانه که بو هه لگرتنی ئارده که داده نه ویت و خواره وه ی دهر ده که ویت، پیاوه که له و دیه نه ده خرو شیت و خوی بو ناگردیت. -ک-

به په روښه وه ته ماشای هاورې تازه که مم کرد، دموچاوی پر له چرچولوچی، وهک خوره لینی داییت و ابوو، دتوت ره شه با و باران خوار دوویانه. چند سال دواي، نه وه دیسان دموچاویکی تری له و بابته، وهک داری خوره لینی دراو و ناجوری هینایه وه یادم، نه ویش دموچاوی پانا نیت ئیستراتی⁸ بوو.

لیم پرسى:

- چی له توربه کهت دایه؟ خوراک؟ جلوبه رگ؟ یان نامرازی کار؟

هاوریکه م شانی هه لته کاند و به پیکه نینه وه وتی:

- بیچاوینی بی! هوشیار دیتته بهرچاوا!

به قامکه دريژ و درشته کانی توربه کهی کرده وه، پاشان که و ته وه قسه:

- نا، نه مه سه نتووره.

- سه نتوور؟ مه گهر تو سه نتووریش ده ژه نیت؟

- به لئ! که لات ده بم، ده که ومه چایخانه و مه یخانه کان و سه نتوور لئ ددهم. ناوازه کونه کانی ماکدونیایه ده لیمه وه، پاشان بهم کلاوه مه وه، که ده بیینی، خولیک ده خوم و داوا ده کهم تا کلاوه کهم پر ده بیت له دراوی قه به.

- ناوت چیه؟

- ئالیکسیس زوربا⁹. هه ندیک جار به هوی دريژی بالام و سه ره پانه که مه وه، بو گالته پیکردن به (که رهک)¹⁰ ناوم ده بن، به لام هه موو که سینک ئازاده به هر ناویکه وه، که

⁸ Panati istrati (1884-1935) نووسه ری پومانی که تووشی نه خوشی سیل هات، به زمانی فرهنسه یی دهینوسی، شاکاره کانی (مالی تورنیگا 1933) و بهرگی به که می ژبانی نادریان زوگرافی (مرزی بیتمان).

⁹ Alexis Zorba

¹⁰ که رهک: داریکی دريژی سه رپانه، له فرهنه کاند کولتیره و سه موونی بی تاوتوی ده کهن. که لژیسی پین ده لئین. -ک-

بیه‌ویت بانگم بکات. ناویکی ترم (پاسوتیمپو)، یان (کات به‌سەر بردن)ه، چونکه سەرده‌میک ناوکه کووله‌که‌ی برژاوم ده‌فرۆشت، ناویکی ترم (ئافات)ه، چونکه ریم بکه‌ویتته هەر جییه‌ک تووشی به‌لای ده‌که‌م، ناو و نازناوی تریشم هەن، به‌لام باسی ئه‌وانه بو کاتیکی تر.

- چون فیری سەنتوورلیدان بوویت؟

- تەمەنم بیست سالان بوو، له جه‌ژنیکی گونده‌که‌ماندا، که ده‌که‌ویتته دامینی چیا‌ی ئۆله‌مپه‌وه، بو یه‌که‌مجار بیستم که‌سیک سەنتوور لی دەدات، ئه‌وه‌نده‌ی راکیشام که هەناسەم له سینەمدا وه‌ستا و هەموو گیانم بوو به‌ گوی و تا سی رۆژ هیچم بو نه‌خورا. شه‌ویک باوکم، خودا لئی خوش بیته، لئی پرسیم: "چییه؟ چ مه‌رگته؟" وتم: "ده‌مه‌ویت فیری سەنتوورلیدان بیم" وتی: "شەرم ناکه‌یت؟ بو تو قه‌ره‌جیت؟ ده‌ته‌ویت بیته لۆتی؟" وتم: "ده‌مه‌ویت فیری سەنتوورلیدان بم." که‌میک پارەم پاشه‌که‌وت کردبوو، که زه‌ماوه‌ندی پی بکه‌م، ئه‌وسا من هەرزه‌کار بووم، جۆش و خرۆشی گه‌نجیه‌تیم بوو، منی هه‌ژار و گه‌مژه‌ ده‌مویست ژن به‌ینم، هه‌رچییه‌کم هه‌بوو به‌ که‌م و که‌سریکه‌وه به‌ سەنتووریکم دا، ئه‌مه‌ ئه‌و سەنتووره‌یه که ئیستا ده‌یبینیت. به‌م سەنتوره‌وه که‌وتمه‌ گه‌ران، هه‌ر رۆیشتم تا گه‌یشتمه‌ سالونیک، له‌وی تورکیکم په‌یدا کرد به‌ ناوی ریتسیپه‌ فەندی¹¹، که مامۆستای سەنتوورلیدان بوو، که‌وتم به‌سەر پیندا. وتی: "چیت ده‌ویت به‌چکه‌ گاور؟" وتم: "ده‌مه‌ویت فیری سەنتوورلیدان بم." وتی: "باشه‌ بو خۆت ده‌خه‌يته سەر پیم؟" وتم: "چونکه‌ پارەم نییه‌

له باتی فیئرکردنه کهم بتده می. وتی: "که واته تو شیت و شهیدای سهنتوورلیدانیت؟" وتم: "به لی!" وتی: "باشه، بمینه ره وه رۆله! من چاوم له پولی تو نییه."

سالیک لای مامه وه و فییری سهنتوورلیدان بووم. رهنگه ئه و ئیستا مردبیت. خودا لئی خوش بیت، خودایه ک، که دهرکه ی بهه شته که ی له سهر سه گهل ده کاته وه با له سهر ریتسیپه فه ندیشی بکاته وه. من له و کاته وه ی فییری سهنتوورلیدان بووم؛ بوومه ته مروفیکی تر، که خه م دام ده گریت، یان بی پاره ده بم، سهنتوور لی ده دم، وا هه ست ده که م باری له شم سووکت ده بیت. له کاتی سهنتوورلیداندا ئه گهر قسه م له گه لدا بکه ن هیچ ناژنه وم و ئه گهر بیشی ژنه وم، ناتوانم قسه بکه م، هه لبه ت دلم ده یه ویت به لام ناتوانم.

لیم پرسى:

- بۆ زۆربا؟

- ئای! ئیتر به ئاره زوو.

دهرکه کرایه وه، دیسان دهنگی هاژه هاژی دهریا خوی کرده وه به ناو کافتريادا، ده ست و پئی هه موومان له تاو سه رما به سته بووی. من زیاتر خۆم خزانده گوشه که مه وه و پالتاوه که م له خۆمه وه پیچا، هه ستم به خوشییه کی زۆری ئه و حاله ته کرد. به خۆم وت: "بۆ کوی بچم؟ لیتره دا ئاسووده م، خۆزگه ئه مه چه ند سالیکی ده خایاند."

ته ماشای ئه و مروفه سه یره م ده کرد، که به رانه رم دانیشته بوو، چاوی تیبری بووم، چاوه بچووک و خره کانی، که ته واو ره ش بوون و له سپینه که یاندا ورده ده ماری سوور ده بیندرا، هه ستم کرد ئه و چاوانه به قولایی مندا رۆ ده چن و ناوه وه م هه لده کۆلن.

وتم:

- باشه، دواى ئه وه؟

جاريكى تر زوربا شانە رەق و تەقەكانى هەلتەكاندن و وتى:

- ئيتىر واز لەم باسە بهينه، دەتوانيت جگەرەيه كم بدهيتى؟

جگەرەيه كم دايە، لە گيرفانى هيله كه كهيدا بەر دە چەخماخىك و ئهستىيهكى دەرھينان و جگەرەكهى داگيرساند، وەك نيشانەى قايلبوون چاوى نيوەنووقا و بوون.

پرسيم:

- ژنت هيناوه؟

بە توورەبييه وه وتى:

- بۆ نا؟ منيش پياوم، وا نيه، پياویش واتا كویر، منيش وەك

هەموو پياوانى دى بە سەرەوه كه و تمە نيو چالە كه وه و ژنم

هينا، پاشانىش خراب ليژ بوومه وه، واتا بوومه سەرۆكى

خيزان، ماليكم دروست كرد و بووم بە خاوهنى مندا و

دەردى سەرى، بەهەر حال... دروود بۆ سەنتوور.

- واتا بۆ نەهيشتنى خەم و خەفەت لەنيو مالدا سەنتوورت

دەژەند؟

- ئاها! دياره تو ناتوانيت هيچ سازيك بژەنيت! ئەم قسانە چين

دەيانكەيت؟ لەنيو مالدا دنيايەك ناخوشى هەن، ژن هەيه،

مندا هەيه، بىر لەوه دەكەيته وه چى بخۆن؟ چى لەبەر

بکەن؟ ئايندە چۆن دەبيت؟ ئاى لەو دۆزەخە! نا گيانەكەم...

نا، دەبيت بۆ سەنتوورليدان خەيالت ئاسوودە بيت، دەبيت لە

بىرى هيچى تر دا نەبيت. كه ژنەكەم زور بليى بکات چۆن

چاوهريى ئه وه دەكەيت بتوانم سەنتوور لى بدهم! كه

منالەكانم لە برسائدا زروقهيان بيت، كهى دل و دەماخى

سازليدانم دەبيت؟ بۆ سەنتوورليدان دەبيت مروّف هەموو

هۆش و گوشى لای سەنتوورەكەى بىت، نەك لە جىي تر،
تیدەگەیت؟

بەلى، لەو گەيشتم زۆر با ئەو كەسەيه، كە ماوەيهكى دريژ بوو من بە
دوايدا دەگەرەم و نەم دەدۆزيبەو، پياويكى دل زیندوو، نەوسن و
چلیس، گیانينكى گەرە و سەرکيش، كە هيشتا پەيوەندي لەگەل دايكى
سروشندا نەبریبوو، ئەم پياوہ کریکارە، واتای وشەکانى هونەر،
خۆشەويستی، جوانى، پاكژى و ئارەزووى بە سادەترین وشەى
مروىي بو من راقە دەکرد.

تەماشای دەستە زبر و قلیشاو و دەماراويیە ناقولاکانیم کرد، كە
دەیاننوانى هەم بیلکاری بکەن و هەم سەنتوور لى بدەن. زۆر بە
هيورى و سۆزەو، وەك كراس لە بەر ژنيك دابكەنیت توربەكەى
كردەو، سەنتووریکى كۆنى، كە بربەنى زەمانە بریقەى دابيتى، بە
كۆمەليک ژيى لەمس و لە عاج دروستکراو، كە بە گولينگەيهكى
سوورى ئاوريشمین رازیندرا بوو، دەرھینا، بە پەنجە درشتەکانى
لەسەر خۆ و ئارام كەوتە لاواندەو، سەنتوورەكەى، وەك ژنيك
بلاوینیت وا بوو. پاشان جاريكى تر وای لە توربەكەدا پيچايەو،
دەتوت لەشى خۆشەويستەكەيهتى و نايەويت سەرماى ببيت. ديسان
بە پاريزەو، توربەكەى لەسەر كورسيەكە دانا، لەبەر خۆيهو، وتى:
- ئەمەيه سەنتوورەكەى من.

وا ئیستا كەشتیوانەكان پیکەکانیان لیک دەدەن و قاقا پیدەكەن، كاپتنە
پیرەكە مستيكي خۆشەويستانەى بە پشتى ليمونى كەشتیوانەدا كيشا
و پيى وت:

- بیگومان زور ترسایت، وا نییه لیمونی؟ راست بلی، خودا
دهزانییت چهند دانه مؤمت نه زری نیکولای پیروژ¹² کردووه!
کهشتیوانه که برو پرهکانی ویک هیئانه وه و وتی:

- کورینه! من بهم دهریایه سویند بۆ ههمووتان دهخوم، که
رووبه رووی مهرگ بوومه وه، نه حه زره تی مریه مم
بیرکه وته وه و نه دهستم به داوینی نیکولاه گرت، ته نیا
رووم به ره و سالامین¹³ وهرگیرا، ژنه که مم بیر که وته وه و
هاوارم کرد: "ئای کاترینای میهره بانم، خوزگه ئیستا له ناو
پیخه فه که تدا ده بووم."

دیشان کهشتیوانه کان له قاقای پیکه نینیان دا و لیمونی کاپتنیش
پیکه نی، دووباره که وته وه قسه: "بروانن، ئەم ئاده میزاده چ ده عبایه کی
سهیره! ئیزرائیل به شمشیری رووته وه به سهر سه ریه وه وه ستاوه و
که چی ئەو بیرى له و شوینه یه، که وتم، ههر ئەو شوینه نهک جیی تر.
دهک بهر نه فره تی شهیتان که ویت هه ی به رازی پۆخل.
دهستی به یه کدا دا و هاواری کرد:

- دهی پۆله، ریزیک خواردنه وه بۆ ههموو براده ران بیئه.
زوربا، گوئیچکه گورهکانی بۆ قسهکان ته کاندبوو، پاشان رووی به
لای کهشتیوانه کاندا وهرگیرا، ئنجا له من پاما و پرسى:
- ئەم براده ره مه به سستی له کوئییه؟ باس له چی دهکات؟
ناکاو تیگه یشت و ئاخیزیکی بۆ کرد، به دهنگیکی ئافه رین ئامیزه وه
وتی:

¹² Saint nicholas قه شه یه کی سه ده ی چواره مه، که له سه رانه رى دنیا ی مه سیحیه تدا جیی ستایش و ریژلینان

بوو. -ک-

¹³ Salamis سالامیس، یان سالامین دوورگه یه که له رۆژه لاتى یونان و پۆژئاوا ی ئەسینادا، له که نداوی سارونیک.

- ئافەرىن ھاۋرى! ئەم كەشتىوانانە ئاگادارى نەينىيەكانن، ئەشى لەبەر
ئەۋەبىت، كە شەۋانە رۆژ چىنگاۋشى مەرگن.

مستە تۈپزىيەكەى لە ھەۋادا چەرخاند و پاشان وتى:

- باشە ئەمە چىرۈكىكى ترە، با بگەرئىنەۋە سەر باسەكەى
خۇمان، ئىستا من برۆم يان بمىنمەۋە؟ تۆ برىارى خۆت بدە.

وتم:

- زۆربا! [ئەۋەندە لىم ھاتبوۋە پىشەۋە خەرىك بوو بگەۋمە
ئامىزى] تۆ لەگەل مندا ۋەرە، من لە كریت كانى خەلوزى
بەردم ھەيە و تۆيش دەبىتە چاودىرى كرئكارەكان، شەۋانە
بە جووتە لەسەر لمى كەنار دەريادا پال دەكەۋىن. من لەم
دنيايەدا نە ژنم ھەيە، نە مندال و نە سەگىش، پىكەۋە
دەخۋىن و دەخۋىنەۋە، پاشان تۆ سەنتوور دەژەنيت.

- بىگومان ئەگەر سەر و دلم خۆش بن، ئەگەر لەسەر خۆم بم.
لە بارەى كارکردنىشمەۋە؛ تا بلىيت كار دەكەم، چونكە دەبمە
پياۋى تۆ، بەلام سەنتوورلىدان باسىكى ترە، سەنتوور
گياندارىكى كىۋىيە و پىۋىستى بە ئازادىيە، ئەگەر من كەيفم
ساز بىت، سەنتوور لى دەدەم و گورانىش دەلىم، سەماى
زئىم بىكىكو¹⁴ و ھاساپىكو¹⁵ و بىندوزالىس¹⁶ دەكەم، بەلام با
ھەر لەم سەرەتايەۋە پىت بلىم، ھەموو ئەمانە كاتىك دىنە
دى، كە من بە تەۋاۋى كەيفم ساز بىت، برادەرىمان لەۋلاۋە
بوەستىت، ھەر شتىك بە كاتى خۋى، ئەگەر بتەۋىت بە زۆر

14 Zeimbekiko سەمايەكى مىللى بەك لە خېلە كەنارىيەكانى ئاسىيى بچووك.

15 Hassapiko سەماى قەسابان.

16 Pendozali، يان Pentozali لە سەما جۇراۋجۇرەكانى گەلى كرېتن.

پېم بکهیت ئەوا پیکهوه ناگونجین. دەبیت ئەوه بزانی، بۆ

ئەم جۆره شتانه من مروڤیکم بۆ خۆم.

- مروڤیک؟ مەبهستت چیه؟

- مەبهستهکم ئاشکرایه، واتا ئازادم.

بانگم کرد.

- گارسۆن! پیکیکی تر ئارهق.

زۆر با هاواری لی ههستا:

- بیکه به دوو پیک، تۆیش دەبیت بخۆیتهوه، دەبیت

پهرداخه کانمان لیک بدهین، گول مریه مەهی کولاو و ئارهق

پیکهوه ناگونجین، دەبیت تۆیش پیکیک ئارهق بخۆیتهوه، تا

ریکه وتنه که مان کوکتر بیت.

ههردوو کمان پهرداخه کانمان لیکدان، ئیتر تهواو روژ بووبوووه.

کهشتی، شووتی لیدا. به له موانیک، که جانتاکانی منی هینابوووه ناو

کهشتیه کهوه؛ ئاماژهی بۆ کردم، به دهم ههستانهوه وتم:

- خودامان له گهل! با برۆین.

زۆر با، خوینساردانه وتی:

- شهیتانیش.

دامووکایهوه و توربهی سهنتووره کهی نایه بن بالی، ده رکه کهی

کردهوه و یه کهم کهس بوو، چوووه ده رهوه.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين من ذنوبهم وآثامهم
صلى الله عليهم وسلم
وما كان من الله من شيء
ولا ينزل من السماء ماء
ولا يرسل من السماء
البرق ولا يبعث
الجن من الارض
ولا يخلق من الارض
الجن من الارض
ولا يخلق من الارض
الجن من الارض

دهریا و هه‌وای خووشی پاییزی و دوورگه‌کانی پر له ږووناکي و په‌رده‌یه‌کي ناسکي ورده‌بارانی له‌سه‌رخو، که هه‌میشه یونانه ږووته‌که‌ی داده‌پووشی، هه‌موومانی ئه‌فسوناوی کردبوو. به خووم وت: "خوزگه‌م به‌و که‌سه‌ی، که پیش مردنی له‌گه‌شتی نیو ده‌ریای ئیجه تیر بووه."

خووشبه‌ختییه‌کانی ئه‌م دنیا‌یه زورن، ژن، میوه، بیروباوهر، به‌لام به‌لای منه‌وه هیچ خووشییه‌ک هینده‌ی گه‌شتی نیو ئه‌م ده‌ریایه، له هه‌وای سازگار و پاکیزه‌ی پاییزدا، که له‌به‌ر خووته‌وه ناوی هه‌ر یه‌ک له دوورگه‌کان به‌ینیت، دلی مرووف ناخه‌نه قولایی به‌هه‌شتی تام و چیژه‌وه. مرووف له هیچ جییه‌کی تری ئه‌م دنیا‌یه‌دا، ئه‌وه‌نده هیور و ئاسان، له واقیعه‌وه، هه‌نگاو نانیته ناو خه‌ونه‌وه. لیږه سنووره‌کان ده‌پیچ‌رینه‌وه و له ئه‌ستونده‌گی کونترین که‌شتیدا گول و میوه ده‌روین. ده‌لی لیږه، له یوناندا، په‌رجوو به‌ری داریکه، که پتویستی ژیانه.

نزیکی نیوه‌ږو بوو، که بارانه‌که خووشی کرده‌وه. خوور هه‌وره‌کانی له یه‌ک داب‌رین، خووشی ناسک و دلوقان و تازه‌شوردراو ده‌رکه‌وت، به تیشکه‌که‌ی خاک و ئاوه خووشه‌ویسته‌که‌ی لاواند. من له پیشی که‌شتییه‌که‌دا وه‌ستا بووم، مه‌ستی په‌رجوو ه‌کانی سروشت بووم، که تا کوتایی ناسو دیار بوو.

دەريا و ھەواى خۆشى پايىزى و دوورگەكانى پر لە ڤووناكى و پەردەيەكى ناسكى وردەبارانى لەسەرخۆ، كە ھەميشە يۆنانە ڤووتەكەى دادەپۆشى، ھەموومانى ئەفسوناوى كردبوو. بە خۆم وت: "خۆزگەم بەو كەسەى، كە پيش مردنى لە گەشتى نيو دەرياي ئىجە تير بوو."

خۆشبەختىيەكانى ئەم دنيايە زۆرن، ژن، ميوە، بيروباوەر، بەلام بەلاى منەو ھىچ خۆشبيەك ھىندەى گەشتى نيو ئەم دەريايە، لە ھەواى سازگار و پاكيزەى پايىزدا، كە لەبەر خۆتەو ناوى ھەر يەك لە دوورگەكان بەينيت، دلى مرۆڤ ناخەنە قولايى بەھەشتى تام و چيژەو. مرۆڤ لە ھىچ جىيەكى تى ئەم دنيايەدا، ئەوئەندە ھيور و ئاسان، لە واقىعەو، ھەنگاو نانیتە ناو خەونەو. لىرە سنوورەكان دەپچرینەو و لە ئەستونەكى كۆنترين كەشتيدا گول و ميوە دەڤوین. دەلى لىرە، لە يۆناندا، پەرچوو بەرى دارىكە، كە پىويستى ژيانە.

نزيكى نيوەرۆ بوو، كە بارانەكە خۆشى كردهو. خۆر ھەورەكانى لە يەك دابرين، خۆيشى ناسك و دلوقان و تازەشۆردراو دەرکەوت، بە تيشكەكەى خاك و ئاوە خۆشەويستەكەى لاواند. من لە پيشى كەشتىيەكەدا وەستا بووم، مەستى پەرچووەكانى سروشت بووم، كە تا كوتايى ئاسۆ ديار بوو.

کهشتیه که یونانی تیدا بو، کهسانیک که له شهیتان دهچوون،
چاویان بز و میشکیشیان وهک کالاکونهکانی بازار وا بو،
سه رگه رمی بینه و به ردهی مامه له بوون، له پیانویه کی ناساز و ژنانی
له خوبایی و به دگو، به لام به روالهت داوینپاک دهچوون. هه موو ئه م
دیمه نانه دۆخیکی گوندییانهی ناشیرینیان به و ناوه دابوو، چهزت
ده کرد ئه مسهر و ئه وسهری کهشتیه که بگری، نوقمی ناو ده ریا که ی
بکهیت و زور چاک بیته کینیت، تا ئه و بوونه و هه رانهی کهشتیه که یان
پیس کردوو، له مروقه وه بیگره تا مشک و میروو، هه موویان خالی
بکهیته نیو ده ریا که وه، پاشان کهشتیه که بشویت و به رهنگ و
روویه کی تازه و خالییه وه بیخه یته وه ری.

به لام من هه ندیکجار به زهیی به روکی ده گرتم، به زهیییه کی بودایی،
سارد وهک ده رئه نجامهکانی باسوخواسی میتافیزیکی، به زهیی نهک
ته نیا به حالی مروقه کان، به لکوو بو هه موو ئه و دنیا یه ی که ده جهنگن،
هاوار دهکن، دهگریه ن، ئومیدیان هه یه و که چی ئه وه نابینن، که
هه موو شته کان بیجگه له خه یالی پووچ و بیواتا چی دیکه نین. به زهیی
به یوناندا، به کهشتی و ده ریا و به خووم و به کانی خه لوز و به و
دهستوو سه ناته واوهی منیشدا، که له باره ی بوداوه یه. به هه موو ئه و
پنکهاته بیهودانهی رووناکی و تاریکی، که ناکاو دین و هه وای پاک و
بیگه رد پیس دهکن.

ته ماشای زوربام کرد، که به ده موچاوی قوپاو و رهنگی په ریوییه وه،
له پیشه وهی کهشتیه که و له سه ر به سه ته گورینیک دانیشتبوو،
لیمویه کی بون ده کرد و گوئی زله کانی له بگره و به ردهی ئه وانه
گرتبوو، که یه کیان به رگری له شا ده کرد و ئه وی تریان له

ڦينزوليس¹⁷، سهري دهلهقاند و تقى رڤو دهكرده سهر زهوييهكه،
گالتهى به قسهكان دههات و لهژير ليوهوه دهى وت:
- ئەم كالاكونانه چين! تهريق نابنهوه!

پرسيم:

- زوربا! مه بهستت له كالاي كون چييه؟

- مه بهستم هه موو ئەم شتانهيه: دهولهت، ديموكراسى،

رېفراندوم، نوينه ران، هه موو ئەم شته هه ليتوپه ليتانه.

به برواي زوربا، رووداوه هاوچه ركهكان كون بوو بوون، چونكه ئەو
له بريارى ناوه وهى خویدا به سهر هه مووياندا تپه ريبوو. له زهينى
ئه ودا، تيليگراف و كه شتیی هه لم و رينى ئاسن و رهوشتى باو و ولات
و دين، شتگه ليك بوون له بابته تى تفهنگه كون و ژهنكليدراوه كان.
گياني زوربا له دنيا خيرتر بو پيشه وه ده رويشت.

گوري سه كان به ئەستونده گه كانه وه جيره جيريان بوو. رۆخه كان
سه مايان ده كرد. رهنگى ژنه كانى ناو كه شتى له ليمو زهر دتر بوو.
هه موو چهكى ژنانه يان، واتا سوراو و سپياو و كورسيت و سنجاقي
سهر و شاننه يان دانا بوونه سهر زهوييهكه، ليويان بپرهنگ و نينو كيان
شين داگه رابوون. قزقه ره پيره كانيان پهريان لى ده بووه وه، په ره
خوازاوه كانيان داده كه وت، وهك قرديله و برژانگى ده ستكرد و خالى
كوتر او و ملوانكه كانيان، كه مروف چاوى پينان ده كه وت هيلنجى
دههاتى و له هه مان كاتدا زورى دل پينان ده سووتا. زوربايش زهر
و پاشان سهوز داگه را و چاوه گه شه كانى ليل بوون، ته نيا له
دهوروبه رى عه سردا بوو، كه بهرچاوى كرايه وه، ده ستى دريژكرد و

¹⁷ Venizelos، سياستمه داري يونانى، كه له شارى كانه - كريت (1864-1934) له داىك بووه، له ساله كانى

1910 تا 1915، 1928 تا 1932 و 1933 تا 1935 سه روه زيى يونان بووه. - ف

دوو دۆلفینی پیشاندام، که له ئاوه کهدا هەر هەلبەز و دابەزیان بوو،
پێ بە پێی کەشتییە کە دەهاتن، بە خۆشییە وە وتی:
- تەماشای ئەو دۆلفینە بکە.

لەو کاتەدا و بۆ یەکەمجار پەنجەیی دۆشاومژەیی دەستی چەپیم بینی،
کە لە ناوهراستدا قرتابوو، راپچەنیم و پیم ناخۆش بوو، هاوارم لێ
هەستا:

- زۆربا! ئەو پەنجەتی چییەتی؟

لەبەر ئەوەی لە بینینی دۆلفینەکان، من خۆشحالیی خۆم دەرنەبریبوو،
بەساردییە وە وتی:

- هیچ.

من سوور بووم لەسەر پرسیارەکەم و پیم وتەو:

- مەکینە پەنجەتی ورد کردوو؟

- مەکینەیی چی؟ من خۆم بریومە.

- خۆت؟ بۆ؟

بە دەم شان هەلتهکاندەو وە وتی:

- تۆ ناتوانیت تێ بگهیت سەرۆک، من پیم وتیت هەر کاریک تۆ

بیلێت کردوومە. ماوہیەکیش گۆزەم دروست دەکرد،

شەیدای ئەم کارەیان بووم، دەزانیت مرووف مشتیک قور

هەلگری و چی دلی بیهویتی لێی دروست بکات چ واتایەکی

هەیه! فررر؛ چەرخەکە دەسورپینی و وەک شیت قورەکەیشی

لەگەڵدا دەسورپیت، لەگەڵ ئەویشدا، کە تۆ بەسەر سەریەو

وەستاویت و دەلیی ئیستا گۆزە دروست دەکەم، ئیستا دەفر

دروست دەکەم، ئیستا چراوگیک دروست دەکەم، بە کورتی

چی دلم بیهویتی دروستی دەکەم، بەمە دەلین: "بوون بە

مرووف. واتا ئازادی.

هه ره ئازامی ئازام سوودار ده گات
بهره بریجیاک

ئیتەر ده ریاکهی له بیر کردبوو، گازی له لیمۆکهی دهستی نه دهگرت و
چاوه کانیشی رووناکتر بوون.

پرسیم:

- ئاخر پیت نه وتم په نجهت بو وای لیها تووه؟
- هیج، که له سهه چهرخه که کارم ده کرد ری لئ دهگرتم، له
هه موو دیزه یه کدا ئه سکوی بوو، کاری لئ تیک ده دام، منیش
رۆژیک ته ور یکم هه لگرت و...
- ئازارت نه بوو؟
- چون ئازارم نه بوو، خو داروبه رد نیم؛ مروم. بیگومان
ئازاری دام، به لام وهک پیم وتیت، دهستی هینایه ریم و
منیش بریم.

خۆر ئاوابوو. ده ریا بو ماوه یه ک هیور بووه وه و هه وره کان لیک
دابران. یه که مین ئه ستیره ی شه و هه له ات. من ته ماشای ئاسمان و
ده ریا م کرد و که وتمه بیر کردنه وهی ئه وهی، مروم هیند عاشقی
کاریک بیت، که به ته ور په نجهی خوی بو ببریته وه و ئازار بچیژیت...
وهلی ناخوشییه کهی خۆم شارده وه و به دم زه رده خه نه وه وتم:

- به لام زوربا! ئه مه کاریکی خراپه، ئه م کاره ی تو چیرۆکینم
بیر ده هینیتته وه، که له ئه فسانه ئالتونیییه کاندایه¹⁸، رۆژیک
زاهیدیکی خه لوه تکیش ژنیکی بینی، ژنه که ختووره یه کی له
دل خست و له وه دابوو له ری لابات، زاهیده که ته ور یکی
هه لگرت و...

¹⁸ Golden Legend، کۆمه لیک ئه فسانه یه له باره ی ژیا نی قه شه کانه وه، که له سه ده ی 13 ی زاینیدا، پاکویس
فراژینی، نووسیویه تی، کتیبه که به زمانه لاتینی نووسراوه و وه رگێردراوه ته سه ر زمانه کانی دیک. له روانگی فولکلوری
سه ده کانی ناوه راسته وه زۆر به نرخه. هه موو حیکایه ته کانی له باره ی ژیا نی پاک و پیرۆزه وه یه.

زۆربا، که دهیزانی کوتاییی چیرۆکه که چون دیت، قسه که ی پی بریم و
وتی:

- ئەو زاهیده عهجهب که ریک بووه، چون مرۆف ئەو شتهی
خۆی دهبریت! بهراستی کهر بووه، چونکه ئەو ئەندامه
بیچارهیه هیچ رییهکت لی ناگریت.

من لهسهر ئەوه سوور بووم که "چون ری ناگری! هەر زۆریش
ریگره."

- ریگری چی؟

- ریگره له چوونه ناو بههشتی خوداوه.

زۆربا مۆرهیهکی لی کردم و به تهوسهوه وتی:

- بهلام که رهگیان ئەو خۆی بهراستی کلیلی بههشته.

سهری بلند کرد و به وردی لیم راما، دهیویست لهوه بگات، که ئاخۆ
من له بارهی ئەو بابەتانهوه، بابەتی ژیانی ئەو دنیا، فریشتهکانی
ئاسمان، ژن و قهشهکان چون بیر دهکهمهوه، بهلام وا پیدهچوو هیچی
زیادهی دهستگر نهبوویت، سهره زل و موو ماشوبرنجیه که ی لهقاند
و وتی:

- ئەوانه ی ئەو ئەندامانه ی لهشیان نییه ناچنه بههشتهوه.

پاشان بیدهنگ بوو.

من بۆ ئەوهی راکشیم چوومه ژووره که ی خۆمهوه. کتیبیکم به
دهستهوه گرت. هیشتا بیروباوه رهکانی بودا کاریان لی کردبووم.
دهستم کرد به خویندنهوهی "گفتوگوی بودا و شوان" که له م سالانه ی
دوایدا دنیایی و ئاسودهیی رۆحیان پی ده بهخشیم:

(شوان: خۆراکم ئامادهیه و مه رهکانم دۆشیون. ده رکه ی کوخته که م
کیلۆن کردوو و ئاگرم کردوو تهوه، تۆیش ئە ی ئاسمان،
هەرچه ندیکت دهویت ببارینه.

بودا: من ئیتر نه پیوystem به خواردنه و نه به شیر. بایهکان بوونه ته کوختم و ئاگریشم کوژاوهیه، تویش ئه‌ی ئاسمان، هرچه ندیکت دهویت ببارینه.

شوان: من گا و مانگام هه‌ن، میرگه لانی باووباپیرانم بو ماونه ته وه و گایه کیش، که هه‌موو مانگاگان ئاوس دهکات، تویش، ئه‌ی ئاسمان، هرچه ندیکت دهویت ببارینه.

بودا: من نه گام هه‌یه و نه مانگا، میرگه لانم نییه و هیچ شتیکی تریش، له هیچ شتیکی ناترسم، تویش ئه‌ی ئاسمان، هرچه ندیکت دهویت ببارینه.

شوان: من ژنیکی گویرایه‌ل و وه‌فادارم هه‌یه، که سالانیکه هاوسه‌رمه، شه‌ویش به ده‌ستبازی له‌گه‌ل کردنیدا، خوشم لی ده‌گوزهری، تویش ئه‌ی ئاسمان، هرچه ندیکت دهویت ببارینه.

بودا: من گیانیکی گویرایه‌ل و ئازادم هه‌یه، سالانیکه فیری ده‌که‌م یاریم له‌گه‌لدا بکات، تویش ئه‌ی ئاسمان، هرچه ندیکت دهویت ببارینه. هیشتا ئه‌و دوو ده‌نگه له گویمدا ده‌زرنگانه‌وه، که خه‌و زوری بو هینام، با هه‌لی کردبوو، شه‌پوله‌کان شووشه‌گه‌وره‌که‌یان ده‌کوتا، له نیوان خه‌و و بیداریدا وه‌ک دووکه‌ل لوولم ده‌خوارد، زریانیکی توند هه‌لی کرد، میرگه‌لانه‌کان ژیر ئاوکه‌وتن و گا و مانگا و که‌له‌گا هه‌موو نوقم بوون. باکه سه‌ربانی کوخته‌که‌ی هه‌لگرت و بردی. ئاگره‌که کوژایه‌وه. ژنه‌که هاواریکی لی هه‌ستا و که‌وته ناو قور و لیته‌که‌وه و مرد. شوان که‌وته گریان، هاواری ده‌کرد و من گویم لی نه‌بوو چی ده‌لیت، به‌لام ئه‌و دیسان هاواری ده‌کرده‌وه، منیش وه‌ک ماسییه‌ک بو نیو ده‌ریا داکشیت، به‌رده‌وام به‌ره و خه‌ونیکی قوول رو ده‌چووم.

که به‌ره‌به‌یان له خه‌و به ئاگا هاتم، دوورگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌ر بلند، شکومه‌ند و سه‌رکیشم له‌لای راسته‌وه بینی، ریزه چیایه‌کی گول‌ره‌نگ

له پشت تهم و له ژیر خوره پاییزیه که وه زهردهی دههاتی، دریا
شینه که ی دهوری نیمه‌یش هر له لرفه و چه پوکاندا بوو.

زوربا، که خوی له لیفه‌یه کی قاوه‌یییه وه پیچابوو، چاوی له کریت
نه ده‌گویت ته وه، نیگای له کیوه‌کانه وه ده‌په‌رییه سهر دهشت و پاشان
به دریژایی رۆخه که ورد ده‌بووه وه، ده‌توت هه‌موو ئه و زهوی و
ده‌ریایانه به چاوی ئاشنان و وا جاریکی تر شادمانه به وهی، که به
خه‌یال پییان له سهر داده‌نیتته وه.

لیی نزیک که وتمه وه، ده‌ستم نایه سهرشانی و پیم وت:

- بیگومان ئه مه یه که مجار نییه بییت بو کریت، زوربا، تو به
چاوی هاورییه کی کونه وه لیی ده‌روانیت.

زوربا وهک له‌شی داهیزرابیت باویشکی دا، هه‌ستم کرد تاقه‌تی
قسه‌کردنی نییه و نایه‌ویت هیچ بلیت، زهرده‌خه‌نه یه کم بو کرد و پیم
وت:

- چه ز له قسه‌کردن ناکه‌یت زوربا؟

له وه‌لامدا وتی:

- نا، سه‌رۆک! نهک چه‌زی لی ناکه‌م، به‌لکوو کاره‌که‌یشم پی
دژواره.

- دژوار؟ بو؟

ئه و یه‌کسه‌ر وه‌لامی نه‌دامه وه، دیسان چاوی به سهرتاپیی که‌نار
ده‌ریا که‌دا گئرا. شه و له‌سهر عه‌رشه‌ی که‌شتییه که‌نوستبوو، شه‌ونم
له قژه لوول و ماشوبرنجه که‌یه وه ده‌چورا، خوره هه‌له‌هاتوو که‌یش
هه‌موو چرچولۆچه‌کانی روومه‌ت و چه‌نه و گه‌ردنی ده‌رخستبوو.

دوایی، لچ و لیوه ئه‌ستوور و شوپره‌کانی، که له لچ و لیوی سابریین
ده‌چوون کرانه وه. وتی:

- من ناتوانم به یانیان بئاخفم، زورم له لا ناخوشه، داوای لیبوردن دهکهم.

بیدهنگ بوو، دیسان چاوه بچووک و خرهکانی له کریت برینهوه. زهنگی نانخواردنی به یانی لیتدا، دهموچاوه ترشاوهکان، رهنگی زهردی مهیلهوسهوز، ورده ورده له ژوورهکانهوه هاتنه دهرهوه. ژنهکان به قژی بژهوه لهسهر میزیکهوه بو لایهکی دی خویان به کیش دهکرد، بوئی رشانهوه و کولونیا یان لی دهات، روانینیان ترس لینیشتوو و گهلورانه بوو.

زوربا، که بهرانبهر به من دانیشتبوو، به ئیشتیهایهکی تهواوهوه قاوهکهی فر دهکرد، کهره و ههنگوینی بهسهر نانهکیدا دهساوی و دهیخوارد. ورده ورده دهموچاوی کرایهوه و ئارام بوو. لوچهکانی دهوری دهمی کرانهوه. ئه و ساتهی لهسهرخو بهرگی خهوالوویهتی لهبهر خوئی دادهمالی و چاوی له جاران زیاتر دهرهوشایهوه؛ من له ژیرهوه لیم دهروانی. جگهرهیهکی داگرساند، زور تامه زرؤویانه مژی لیتدا و له کونهلووته پر له مووهکانییهوه هه وریکی دووکهلی شین هاته دهرهوه. قاچی راستی له ژیر خویدا نوشتاندهوه و وهک رۆژه لاتیییهکان به رهحتهتی دانیشت. ئیتر ئامادهی قسهکردن بوو، واهستی پی کرد:

- وتت ئه مه یه که مجاره، که من بییم بوکریت؟ (به چاوه نیوه کراوهکانییهوه له پهنجهرهی ژوورهکهوه ته ماشای چیای ئیدای¹⁹ کرد، که له پشتمانهوه ون دهبوو) نا، ئه مه یه که مجارم نییه، له سالی ۱۸۹۶دا، من پیاویکی تهواو بووم، مووی سمیل و سهرم، رهنگی واقعی خویان، واتا رهش، وهک په پی قهله رهش وابوو. ئهوسا ههر سیودوو ددانه که مم

مابوون، که ده مخوارده وه، له پيشدا هه موو مه زه ی
عه ره قه که م ده خوار د و پاشان خوار دنم به سه ردا ده کرد. هه ر
ته واو له و کاته يشدا بوو، که شه يتان ويستی له کریتدا
شور شیک هه لېگر سیت.

ئه وسا من له مه کدونيادا چه رچی بووم، له گونديکه وه
ده چوومه گونديکی دیکه و ورده واله م ده فروشت، له باتی
پاره، په نیر و خوری و که ره و که رویشک و گه نمه شامیم
وه رده گرت، پاشان هه موو ئه و شتانه م ده فروشته وه و دوو
ئه وه نده م قازانج ده کرد. شه وانیش ریم بکه وتایه ته هه ر
گونديک ده مزانی له چ مالیکدا بنووم، له هه ر گونديکدا
هه ميشه بيوه ژنيکی دلسوز هه بوو، من، یان به کره ی ده زوو،
یان شان، یان سه رپوشیکی ره شم به یادی میرده
خودالېخوشبووه که یه وه ده دایه و له گه لیدا ده خه وتم، ئه مه
هیچی تی نه ده چوو. به لی، سه روک! ده بينیت که رابواردن
له سه ر من زورگران نه ده که وت، به لام وه ک پیم وتیت، کریت
جاریکی دی چه کی هه لگرت هه وه، به خوم وت: "تف له م به خته،
به مه يش ده لین ژیان، بو کریت ده هیلیت هیچ کاتیک
هه ناسه یه کی ئاسوده هه لېکیشین!" ئه وسا شان و به کره م
نانه لاوه، تفه نگیم هه لگرت، چوومه ریزی
شور شگیره کانه وه، هه موو پیکه وه به ره و کریت چووین.

زوربا بیده نگ بوو. له و کاته دا ئیمه له پال که نداویکی شیوه که وانه یی
و ئه هوهندا، که روخیکی لمینی هه بوو پيشره ویمان ده کرد، له ویدا
شه پوله کان ئارام و له سه رخو بلاو ده بوونه وه بی ئه وه ی بهر شتیک
بکه ون، ته نیا به دريژایی روخه که که فیکي ناسکیان له دواي

خویانهوه جی دههیشته. هه وره کان پهراگهنده بوون، خور
دهدرهوشایهوه و کریتی مۆنیش به دلنیاپییهوه زهردهخه نهی دههاتی.
زوربا، سهری وهرگیترا و نیگایهکی گالته جارانهی تی گرتم، پاشان
وتی:

- سهروک! تو وا دهزانیت من ئیستا ژمارهی سهری براوی
تورکانت پی دهلیم؟ یان ژمارهی گوچکهی براوی نهو
تورکانهی دهه خستنه عه رهقه وه؟ [چونکه له کریتدا نهه کاره
باوه] نا گیانه! من هیچ نالیم چونکه نهه باسه بیحه وسه لهه
دهکات و تهریقی دام دهگریته، نهه که چه شیتپییه که؟ ئیستا
که کهمیک ئاوهزم تی گهراوه به خوم دهلیم: نهه چه
شیتپییه که بیهو پهلاماری کهسیک بدهین، که له هه موو
تهمه نیدا خراپهی له گه لدا نه کردبین؟ دواپی گازی لی بگرین،
لووتی ببرین، گوپی هه لیکه نین، ورگی رادهین، بو نهه نجامدانی
هه موو نهه کارانهیش داواپی یارمه تی له خودا بکهین؟ با بلیم،
داوا له خودا ده کهین نهه ویش لووت و گوپی ببری و سک
هه لدری؟

به لام نهوه بزانه، که من لهو سهردهمه دا خوینم دهکولا و
نهه مده توانی دهست له سهه دهست بکهومه شه نوکه وی
مه سه له که. مروف بو نهوهی بتوانیت بهراستی و
شه رافه تمه ندانه بیر بکاته وه، ده بیت له سه رخو بیت و
ته مه نیکی تی په راند بیت و ددانی نه مابیت، که مروف ددانی
نه بوو به ئاسانی دهه توانیت بلیت: "مندالینه، تهریق بینه وه، گاز
مه گرن." به لام که سیودوو ددانه کهی له جی خویدا بیت بلیم
چی... مروف له گه نجیدا گیانداریکی درندهیه، به لی سهروک!
گیانداریکی درندهی مروف خور.

زۆربا، سەرى لەقاند و ديسان كەوتەو و ئاخوتن:

- مەرىش دەخوات، مەرىشك و بەرازىش ھەر دەخوات، بەلام تا گوشتى مروڤ نەخوات تىر نايىت.

پاشماوھى جگەرەكەى لەژىر فنجانە قاوھكەيدا كوژاندەو و لەسەرى
رۆيشت:

- نا، تىر نايىت، ئەى تۆ لەم بارەيەو و دەلىى چى ھو بلىمەتى
زەمانە؟

بى ئەوھىش چاوھرىى وەلام بىت، ھەر بە دەم تىروانىنمەو و تى:

- لەم بارەيەو و تۆ دەلىى چى؟ ئەوھندەى من بزىنم ھەرگىز
جەنابت برسىھتت نەچەشتوو، قەت كەست نەكوشتوو،
ھەرگىز دزىت نەكردوو و قەتاوقەت لەگەل ژنى دىكەدا
نەنووستوو، كەواتە تۆ چى لە دنيا دەزانىت؟

پاشان بە سوكاىھتى پىكردنىكى ئاشكراو، لەژىر لىوھو و تى:

- ئاوھزىكى بىگوناحت ھەيە و لەشىكىش كە ھەرگىز ھەستى بە
گەرمىى خۆر نەكردوو.

راستانە، من لە دەستى نەرموشل و دەموچاوى رەنگ پەرىو و ژيانى
خۆم، كە خوین و لىتەيەكى بەرنەكەوتوو؛ تەرىقى دای گرتم.
زۆربا، دەستى قورسى وھا بەسەر مېزەكەدا ھىنا، دەتوت بە
ئىسفنچىك پاكى دەكاتەو، ئىنجا و تى:

- با وا بىت، من دەمويست پرسىارىكت لى بكەم، بىگومان
تۆيەكى زانا، كە چەند كنىت ھەلگىر و داگىر كردوون دەشى
بزانىت...

- چى بزىنم، بىلى، زۆربا!

- سەيرە، سەرۆك! زۆر سەيرە، ئەوھى سەرى منى بە گىژ
ھىناو! ئەم ھەموو تاوانە، ئەم ھەموو دزى و كوشت و

کوشتاره‌ی که ئیمه‌ی شۆرشگیر کردمان، بۆ هینانی شازاده

جۆرج بوو بۆ یۆنان و بۆ به دهست هینانی ئازادی!

به ههردوو چاوی، که له سه‌رسامیدا کرابوونه‌وه، ته‌ماشای کردم و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی:

- ئه‌مه له خۆیدا مه‌ته‌له، مه‌ته‌لیکی گه‌وره‌یش، که‌واته بۆ ئه‌وه‌ی

دنیا ئازاد بیت پیویسته ئه‌م هه‌موو تاوانه بکڕین؟ ئه‌گه‌ر من

بمه‌وێت هه‌موو ئه‌و نامه‌ردی و پیاوکوژیانه‌ی خۆم

کردوو من بۆ تۆی بگێژمه‌وه؛ مووی سه‌رت ده‌بیته سووژن!

باشه، ئه‌م کارانه چییان لێ که‌وته‌وه؟ ئازادی! خودا له جیاتی

ئه‌وه‌ی به هه‌وره‌برووسکه‌کانی بمانسووتینیت ئازادی داینی،

به راستی من له‌م کاره سه‌ر ده‌رناکه‌م!

وام لێ پامابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی داوای هاوکاری کردنیم لێ بکات،

دیاربوو ئه‌م مه‌سه‌له‌یه زۆر ئازاری پێ گه‌یاندوووه و نایشتوانیت بگاته

ئه‌نجام.

به دوودلییه‌وه پرسی:

- تۆ، سه‌رۆک! تۆ هیچ له‌م مه‌سه‌له‌یه تی ده‌گه‌یت؟

من چی تی بگه‌م؟ چی پێ بلێم؟ یان ده‌بیته ئه‌وه‌ی ئیمه ناوی

خودامان لێ ناوه بوونی نه‌بیته، یان ئه‌وه‌ی ئیمه ناوی تاوانی لێ

ده‌نیین و له پیناو خه‌بات و ئازادی دنیا دا ده‌کڕین، ده‌بیته کاریکی

پیویسته بن.

ده‌موسته بۆ تیگه‌یاندنی زۆر با رسته‌یه‌کی ساده‌تر په‌یدا بکه‌م، وتم:

- چۆن گول له‌ناو په‌ین و پیسیدا ره‌گ داده‌کوته‌ی و ده‌رویت؟

زۆر با، تۆیش هه‌روای دابنی، که په‌ین و پیسییه‌که مروّقه و

گولیش ئازادییه.

زۆر با، مستیکی به میزه‌که‌دا کیشا و وتی:

- ئەى تۆۋ چىيە؟ بۇ ئەۋەى گۈلىك سەوز بىت پىۋىستە
تۆۋەكەى ھەبىت، كى تۆۋىكى ۋاى لە ھەناۋى پۇخلى ئىمەدا
داناۋە؟ ئەى بۇ ئەۋ تۆۋە لەگەل چاكى و پاكىدا پى ناگات؟
بۇ دەبىت خۋىن و پىسى، سەوزى بكات؟

سەرم لەقاند و وتم:

- نازانم.

- ئەى كى دەزانىت؟

- ھىچ كەس.

زۆربا، ھاۋارىكى ناۋمىدانەى لى ھەستا و بە ترسەۋە لە ھەموو
لايەكى روانى.

- كەۋاتە تۆ بە تەماى من بەم كەشتى و مەكىنە و بۆينباخانە
چى بۇ تۆ بكام؟

دوو- سى دانە لەۋ گەشتىارانەى، كە دەريا ماندوۋى كىرەبوون و لە
پشت مېزىكى نىكمانەۋە قاۋەيان دەخواردەۋە، تەۋاۋ كىرەبوون؛
پشۋوۋىەكىان گىرت و ۋەك ئەۋەى ھەست بە كىشەيەك بكن، گۈييان
ھەلخستبوو.

زۆربا، ئەۋ دىمەنەى لەلا خۇش نەبوو، دەنگى نزم كىردەۋە و وتى:

- با ۋاز لەۋ مەسەلەيە بىنن، كاتىك كە بىرى لى دەكەمەۋە

دلم دەيەۋىت ھەرچىيەكم بەر دەست بكامەۋىت، لە كورسىيەۋە

تا چىرا ھەموۋى بشكىنم، يان سەرم بە ديۋاردا بكىشم،

پاشان، تازە ئەمانە بە من چى؟ گۆر بەگۆر چم، يان دەبىت

باجى ئەۋ شتە شكاۋانە بەدم، يان بچمە دەرمانخانەيەك تا

سەرى شكاۋم بۇ بپىچن. خۇ ئەگەر خۋايەكىش ھەبىت ئەۋە

خراپتر، ئەۋسا حسابمان دەبىتە بۇش، چونكە بىگومانم

لهوسه ره وه له ژیره وه ته ماشام دهکات و له تاو پیکه نین دهکولیت.

وهک ئه وهی میشیک له خوی دهر بکات، ناکاو که وته دهست راوه شاندن و به دهنگیکی بیزاره وه وتی:

- ئیستا دهمه ویت ئه وهی مه به ستمه بیت بلیم؛ که که شتی شانهی به ئالاووالا رازاوه، که یشته به ندهر و توپه کان بو پیروزبایی هاتنی ته قین و شازاده پنی نایه سهر زهویی کریت... تو تا ئیستا میله تیکت دیوه، کاتیک که ئازادی به دهست دهینیت، چون هه موو شیت ده بن؟ نه تدیوه؟ که واته تو ئه ی سهر وکی بیچاره ی من، به کویری هاتوویته دنیاوه و به کویرییش به جینی دهه یلیت. ئه گهر من هه زار سالی تر بژیم، ئه گهر بیجگه له پله گوشتیک هیچی تر له مندا به زیندووویی نه مینیت، ئه وهی له و رۆژانه دا دیومن هه رگیز له یادیان ناکه م، ئه گهر له و دنیا هه موو که سیک ئازاد بیت، که به خواشیت و ئاره زووی خوی به هه شتیک هه لبرتیریت - که به راستییش ده بیت وا بیت و من ته نیا به هه شتیک به و جوړه به به هه شت ده زانم - به خوداکه م ده لیم؛ یه زدانی مه زن، دهمه ویت به هه شته که ی من کریتیک بیت رازاوه به چله مؤرد و ئالا، چه زیش ده که م ئه و خوله که ی شازاده جورج پی ده نیته سهر زهویی کریت، چه ند سه ده دریزه بکیشیت. ئه مه بو من به سه.

ديسان زوربا بیدهنگ بوو، سمیلی بادا و په رداخه که ی لیوانلیو کرد له به فراو و یه کژه می به سه ریه وه نا.

پرسیم:

- زوربا، چی له کریتدا رووی دا؟ باسی بکه.

زوربا، به ناجۆرييه كه وه وتی:

- هاوړی من نامه ویت به زمانی ئه ده بی و وشه ی بریقه دار
قسه بکه م، من پیم وتیت ئه م دنیا به مه ته له و مروؤف بینه که
له بوونه وه ریکی کیوی هیچی تر نییه.

جان ه وه ریکی کیوی گه وره و خودایه کی گه وره. یه ک له و
زه لامه شوړشگیرانه ی له مه کدو نیا وه له گه لمدا هاتبوو، ناوی
یورگا²⁰ بوو، له و لاتانه بوو، که ته نیا بو داربرین دهستی
دهدا، یان بلیم چی، به رازیکی پیس بوو، بینیم ده گریا، لیم
پرسی: "ها... یورگای نه عله تی بو ده گریه ییت؟ (خویشم وه ک
هه وری به هار که وتبوومه فرمیسک هه لپشتن،) ئای به رازی
پیس بو ده گریه ییت؟ به لام ئه و دهستی کرده ملم و که وته
ماچکردنم، وه ک مندالیش هر ده گریا، پاشان ئه و کابرا
پیس، کیسه ی پاره که ی له گیرفانی ده رهینا و ئه و پاره
زیرانه ی له تورکه کانی دزیبوو، له کوشیدا خالی کرد، ئنجا به
مشت پاره کانی به هه وادا هه لده دا و ده یوت: ئازادی واتا
ئهمه، تی ده گه ی سه روک؟"

Money = Liberty

من هه ستام و چوومه سه ر سه کوی که شتییه که تا له شم بده مه بهر
بای ده ریاکه، بو خو م بیرم کرده وه:

- به راست ئه مه یه ئازادی! به دیه اتنی ئاره زوویه ک،
کو کردنه وه و سه ری هه کخستنی دراوی زیر، دوا یی زالبوون
به سه ر ئاره زووتدا و به فیرو دانی ئه وه ی که کو ت
کردو وه ته وه، خو ئازاد کردن له کو تیک و که وتنه داوی
ئاره زوویه کی له و چاکتره وه، به لام ئاخو هر ئه مه یش له
خویدا جوړیک نییه له کو یلایه تی؟ له بهر خاتری

بیروباوهریک، یان گهلهکەت، یان له بهر خاتری خودا، خۆت
بکهیت به قوربانی؟ یان چهنده پله و پایه ی سه روک بهرز بیت،
دهبیت پهتی گهردنی کویله دریژتر بیت؟ بهم حاله وه کویله
چاکتر دهتوانیت دهستویی بهاوژیژیت و له مهیدانیکی
فراوانتردا زیاتر ههلسوکهوت بکات، بی ئهوهی ههست به
پهتی سیدارهکەیش بکات؛ بمریت. ئایا ئه مهیه واتای ئازادی؟

له دوانیوه پۆیه کی درهنگدا گه یشتینه که ناره لماوییه که مان. لمیکی ورد
و سپی دهتوت بیژراوه ته وه، دارژاله کان، که هیشتا گولیان پیوه بوو
له گهل داری ههنجیر و خرنوکی شامی، که میک دوورتریش، له لای
راسته وه ته پۆلکه یه کی رهنگ خۆله میشی، که هیچ درهختیکی پیوه
نه بوو؛ له دهموچاوی ژنیک دهچوو راکشاییت. له ژیر چه نه و
به رگه ردنییه وه، دهماری قاوهیی رهنگ خه لوزی لینیت خۆی
راکشابوو. پاییزه با هه لی دهکرد. له سه رخۆ په له هه وره کان تیده په رین
و سیبه ری سه رزه و ییه که یان خۆش دهکرد. په له هه وری دیکه هه بوون،
به تووره یی روویان له ئاسمان دهکرد، رووی خۆر دهگیرا و
دهکرایه وه، رووی زه و ییش وهک رووی زینده وه ریکی به تهنگ هاتوو
له گهل ئه ودا رووناک و تاریک دهبوو.

بۆ ماوه یه کی کهم له سه ر لمه که دا وه ستام و ته ماشام کرد،
بیده نگیه کی پیروژ، خه مبار و سه رنج راکیش وهک بیابان له
به رده ممدای خۆی راکیشابوو، ئه و گۆرانییه بودایییه له دلی زه و یه که وه
هه ستا و به قولایی بوونی مندا روچوو.

که ی منیش ته نیا و بی یار و یاوه ر، بی خۆشی و ناخۆشی، ته نیا بهم
یه قینه پیروژه وه، که هه رچییه ک خه و و خه ونه، ده خزیمه کونجی
ته نیایی خۆمه وه؟ که ی به به رگیکی دراوه وه، شاد و بی ئاره زوو له
چیایه کدا ده چمه خه لوه ته وه؟ که ی؟ ئه گه رچی جهسته ی من بیجگه له

نەخۆشى و تاوان و پیری و مەرگ، هیچی تر نییه، ئازاد و بی ترس
و به دلیکی پر له خۆشییهوه له دارستانیکدا پهنا دهگرم؟ کهی؟ کهی؟

زۆربا، به سهنتوورهکهی بن دهستییهوه لیم نزیک کهوتهوه.

من بۆ شاردرنهوهی ههلهچوونهکانی ناوهوهی خۆم پیم وت:

- ئەمەیش کانهزای لینییت!

دهستم بۆ ئەو گردۆلکهیه دریژ کرد، که له دهموچاوی ژن دهچوو،

بهلام زۆربا بی ئەوهی سهیری ئەوبەر بکات، برۆی لیکنه و وتی:

- پاشان، سهروک! ئیستا کاتی نییه، دهبییت له پیشدا زهوی له

جموجۆل بکهویتی، زهوی نهعهتی هیشتا له جووله دایه،

سۆزانییه، وهک پردی کهشتی، له سههرکهوتن و داکهوتنایه،

با له پیشهوه بچینه ناو گوند.

ئهمهنی وت و به ههنگاوی گورج، وهک دوابرپاری دابییت بهری کهوت.

دوو میردمندالی پیهتی، خۆرئهنگان، وهک بهچهعهره ب کهوتنه

پیشمان و جانتاکانیان بۆ ههلهگرتین. یهک له پیاوانی گومرگ، زلهیهکی

چاوشین، له کوختیکی داریندا، که نووسینگهی گومرگ بوو، نیرگهلهی

دهکیشا، به لاچاوێک تهماشای کردین، بی بایهخپیدان سهیریکی

جانتاکانیشی کردین، کهمیک لهسهه کورسییهکهی جوولا، وهک

بیهویتی ههستییت، بهلام توانای نهبوو، لهسههرخۆ لوولهی نیرگهلهکهی

لابرد و به دهنگیکی خهوالوانهوه وتی:

- بهخیر بین.

یهک له میردمندالهکان هاته تهنیستهمهوه، به چاوه رهشهکانی، که له

زهیتوون دهچوون، چاوی لی داگرتم و به گالته پیکردنهوه وتی:

- یارۆ کریتی نییه، ها! پیاویکی تهمله.

- واتا کریتییهکان تهمله نین؟

مندالە كرىتییەكە وەلامى دایەوہ:

- بۆ؟ بۇ نا؟ ئەوانىش تەمبەلن، بەلام بە جۆرىكى تر...

- ئاوايى لىرەوہ دوورە؟

- ئا! ھەر ھىندەي مەوداي فيشەكى تەنگىك، بېروانە، پشت ئەو باخانە، لەنيو دەر بەندىكدايە، گوندىكى جوانە، سەرۆك! ناوچەيەكى بە پىتوفەرە. لە خرنووكەوہ بىگرە تا ھەلوورە، نۆك، زەيتون و شەراب، لە خواریشەوہ، لەناو لەمەكەدا خەيار و تەماتە و باينجان و كالكىش دەرپوینن، كالكى كرىتى زور زوو پى دەگات، چونكە باي ئافرىكاي بەسەردا دىت و زوو پى دەگەيەنىت. تو، سەرۆك! ئەگەر شەو لە بىستانىكدا بنوويت، گویت لە دەنگى خرچەخرچى كالكەكان دەبىت، كە دەيانەويت لە تويكل بىنە دەرەوہ.

زوربا لە پىشەوہ بە لارەلار دەرپویشت، ھىشتا سەرى دەسوورا، ھاوارم لىي كرد:

- ئازابە، زوربا! ئىتر ناخوشيمان تەواو بوو، نەترسىت!

ئىمە خىرا دەرپویشتىن، سەرتاپى زەوييەكە لم و گوچكەماسى بوو، ناوہ ناوہيەكيش درەختىكى گەز، ھەنجىرە كىويلەيەك، چەند قامىشەلانىك و چەند شەوكەرانىك دەھاتنەرى. ھەواكەي خەفەخان بوو. ھەورەكان زياتر بەرەو خوار دەبوونەوہ. بايەكەيش خستبووى. بە پال دارەنجىرىكى گەورەدا تىپەرین، كە قەدەكەي بووبووہ دوو لقى پىچاوپىچ و پىرى كلۆرى كردبوو. يەك لە مندالەكان وەستا، بە چەنەي ئاماژەي بۇ درەختە پىرەكە كرد و وتى:

- ئەم دارەنجىرە ھى خانمەكەي ئىمەيە.

من سلەمىمەوہ. لەسەر زەوي كرىتدا ھەر دار و بەردىك بگرىت مېژووويەكى خەمناك و خەمىكى تايبەتى خوى ھەيە. وتم:

- خانمی ئیمه؟ واتا چۆن؟

وتی:

- له سهردهمی بابهگه وره ی مندا، کچه خانه دانیکی ئەم دهقەرە
حهز له کورە شوانیک دهکات، بهلام باوکی کچه که قایل
نابیت شووی پی بکات. کچه دهگری، هاوار دهکا و
دهپاریتهوه، بهلام پیره ی باوکی لهسەر بریاره که ی خوی
سوور دهبیت. تا شهویک کچ و کورە که دیار نامینن، رۆژیک
و دوان و سیان و ههفتهیهک به دواياندا گهپان و نهیان
دۆزینهوه، تا ورده ورده کور و کچه که بۆگه نیان کرد،
ئهوسا به دەم بۆگه نه که وه چوون و له ژیر ئەم دارههنجیره دا،
که ههر دووکیان له ئامیزی یه کدا پیکه وه قرسابوون،
دۆزیاننه وه، تی دهگهیت؟ به هوی بۆگه نه که یانه وه
دۆزرانه وه.

منداله که دایه قاقای پیکه نین. گویمان له ژاوه ژاوی ناو گوند بوو.
سه گهل دهوه رین. ژنان له ههراوزه نای خویاندا بوون. که له شیره کان
هه والی وهختیان راده گه یاند. بونی تلپه ی تری، که له مه نجه لی
دلۆپاندنی ئاره قه وه دههات، هه موو ئەو ناوه ی پر کردبوو. هه ردوو
میرد منداله که به جووته هاواریان کرد:

- ئەوه گونده که یه!

هه ر ئەوه نده ی به دهوری ته پۆلکه لمه که دا سووراپینه وه، گونده
بچکۆله که، که که وتبووه داوینی ده ربه نده که وه ده رکه وت. خانووه کانی
نزم و هه یواندار و به گه چ سپی کرابوونه وه، هه موویشیان پالیان به
یه که وه دابوو. له بهر ئەوه ی په نجه ره کراوه کان په له یه کی ره شیان
دروست کردبوو، خانووه کان له و کاسه سه ره سپییانه ده چوون، که

له نیتوان تاویرهکاندا به پال یه که وه داندرا بن. خۆم که یانده زۆربا و پینم وت:

- زۆربا! ناگات له خۆت بیت، که دهچینه ناو دی هه لسوکه وتت شیاو بیت، نابیت بۆنی شتیک بکه ن، ده بیت بزانی، که ئیمه پیاوی کارا و راسالین. من خاوه نی کارم و تو سه رکاری کریکاران. ئه وهیش بزانه، که خه لکی کریت گالته ومالته نازانی، هه ر ئه وهنده ی ته ماشات بکه ن یه کسه ر په ی به خاله لاوازه کانت ده به ن و نازناویکت لی ده نین، که هه رگیز لیت نابیته وه، ئه وسا وه ک سه گیکت لی دیت، که تاوه یه کیان به کلکیه وه به ستبیت و ئه ویش هه ر رابکات.

زۆربا سمیلی له مشت گرت و که وته بیرکردنه وه، پاشان وتی:

- گوئی بگره سه روک! ئه گه ر له گونده که دا بیوه ژنیک هه بیت پنیوست ناکات نیگه ران بیت، خۆ ئه گه ر بیوه ژنی تیدا نه بیت...

هه ر له و کاته دا له به راییی گونده که دا، ژنه سوالکه ریکی شرۆله پینشی لی گرتین و دهستی لی پان کردینه وه، ژنیکی خۆرئه نگاز، چلکن، سمیلیکی رهش و باریکی به پشت لیوه وه بوو، هاواری له زۆربا کرد:

- هتی مامۆ! مامۆ! تو ویزدانت هه یه؟

زۆربا وهستا و به جددی وهلامی دایه وه:

- به لی هه مه.

- که وایه پینج دراخمام²¹ بده ری.

زۆربا جزدانیکی چه رمی کۆنه ی له گیرفانی ده رهینا و وتی:

- وه ره... بیگره.

بزه یه ک که وته سه ر لیوه به باره کانی زۆربا و سه ری وه رگیزا و وتی:

²¹ Drachma، پاره یه کی کۆنی یونانییه و ئیستایش به کار دیت، وشه ی درهم له دراخماوه هاتوه.

لهوه دهچیت دین و ئیمان لیره ههزران بیت، ویژدانیک به پینج
دراخما.

سهگهلی دی بهرهو روومان هاتن. بۆ تهماشاکردنمان ژنان لهسهه
بانهوه خویان شوپکردهوه. مندالان به دهنگی بهرز لهگهله کدا
دهدوان و دوامان کهوتبوون، ههیان بوو وهک سهگ دهوهپری، ههیان
بوو وهک ئوتۆمبیل هۆرنی لیدهه، ههنديکيش پيشمان دهکهوتن و به
چاوی ئەبلهق و سهیرهوه لتيان دهروانين. گهيشتینه مهيدانی
سهرهکیی گوند، دوو ئەسپینداری گهورهی لی بوو، له دهورو بهرياندا
و ههه له قههه دی دار، دوو کورسی کهلوکۆم دروست کرابوون،
بهرانبهريش چايخانهیهک ههبوو، لهسهه تابلویهکی کالهوهبوودا، ئەم
چهند وشهیه نووسرابوون: "چايخانه و قهسابخانهی شهرافهت."
زۆر با لئی پرسيم:

- سهروک بۆ پیدهکه نیت؟

من دهرفهتی وهلامدانه وهه نهبوو. له دههکهی چايخانه. قهسابخانه وه
پینج- شههش چهتهول به پانتۆلی شینی تیر و پشتینی رهشه وه هاتنه
دهره وه و بانگیان کرد:

- بهخیر بین، هاورپیان! فهرموون وهرنه ژوو ره وهه، پیکیک
ئارهقی تازه ههلهه، هیشتا گهرم گهرمه و تازه له مه نهجهلی
دلۆپاندن هاتو وهته دههه.

زۆر با زمانی لسته وهه و وتی:

- سهروک تۆ دهلی چی؟

تهماشای کردم و چاوی لی داگرتم:

- پیکیک نه خوینه وهه؟

پنکینکمان خواردهوه؛ هه ناوی سوتاندین. خاوهن چایخانه - قه سابخانه،
که هاته لامانه وه، پیاویکی پیر به لام هیشتا به توانا و ته ندروست بوو.
کورسی بو هیناین. پرسیم:

- دهتوانین له کوی مالیک په یدا بکهین؟
یه کیان وتی:

- برۆنه مالی هورتانس خانم.²²
به لامه وه سهیر بوو، پرسیم:
- ئەم خانمه فرهنسه یییه؟
وتیان:

- خودا ده زانیت له کویوه هاتووه! ژنیکه هه موو دنیا گه راوه و
ئاوی هه موو جییه کی پیدا هه لپژاوه. به پیری هاتووه ته ئیزه
و که لوپه لی هیناون و میوانخانه یه کی کردووه ته وه.
میردمندالینکی تر ئەمه ی لی زیاد کرد:
- شیرینیش ده فروشیت.

مندالینکی تر وتی:
- سوراو و سپیاویش ده کات، رهفته یه ک ده ئالینیته ملی و
توتییه کیشی هه یه.

زۆربا پرسی:
- بیوه ژنه؟
کهس وه لامی نه دایه وه.

زۆربا، که ده می پر بووبوو له ئاو، دیسان پرسیییه وه:
- بیوه ژنه؟

چایچییه که ریشه پر و ماشوبرنجییه که ی خوی له ده ست گرت و
وتی:

- هاوړئ! چهند تال موو لهم ريشه‌ی مندا ده‌بينيت؟ چهند؟
باشه، ئه‌و ژنه‌يش ئه‌وه‌نده جاره شووی کردووه و بيوه‌ژن
که‌وتووه، تيگه‌يشتی؟

زوربا زمانی به لچ و ليويدا هينا و وتی:

- به‌لی تيگه‌يشتم.

- ره‌نگه سه‌ری تویش بخوات.

پياويکی پير بانگی ليی کرد:

- وایه هاوړئ! ئاگات له خوت بيت!

هه‌موو ده‌ستیان به پيگه‌نين کرد.

چاچييه‌که جاريکی تر له سينيه‌کدا پيکی دووه‌می بو هينايينه‌وه. نانی

جو و په‌نيري بزن و هه‌رمی له‌سه‌ر سينيه‌که‌دا بوون. رووی له

دانيشتووه‌کان کرد و به ده‌نگی به‌رز پيی وتن:

- ده‌ی، برؤن و واز له ميوانه‌کان بيتن تا به‌سيئنه‌وه، ئه‌مشه‌و

ناچنه ميوانخانه‌ی ئه‌و ژنه‌وه و هه‌ر ليژه ده‌نوون.

پياوه پيره‌که به چاچييه‌که‌ی وت:

- کوندو مانوليو ئه‌مشه‌و من ده‌يانبه‌مه‌وه مالی خوم، من

مندالم نييه، خانووه‌که‌م گه‌وره‌يه و ژووری زور تيدايه.²³

چاچييه‌که ده‌می له گویی پيره‌ميژده‌که نزیک خسته‌وه و وتی:

- ببووره ئاپو ئاناگنووستی!²⁴ من پيشده‌ستيم کرد.

ئاناگنووستی پير وتی:

- ئه‌ويان بو تو و پيره‌ميژده‌که‌شيان ده‌به‌مه لای خوم.

زوربا ته‌نگه گرتی و به تووره‌ييه‌وه وتی:

- کی پيره‌ميژده؟

KondoManolio ²³

Anagnosti ²⁴

ئاماژەم بۇ زۆربا کرد، که توورە نەبى و وتم:

- من و تو پیکهوهين و له يەک جيا نابينهوه، دەچينه
ميوانخانه کهى هورتانس.

*

"خۆش هاتن! خۆش هاتن!"

ژنىكى كورته بالاي پرووخۆش، قەلەويلکه يهكى قژ زەردکردوو، لە ژير
چناره کانه وه دەرکهوت. به قاچه خواره کانييه وه هیدی هیدی دههات و
هەر دوو دەستی بۆ پیشه وه دريژکردبوون. چەند تالە موويهک، که له
مووی بهراز دەچوون، له خالە کهى سەر چەنەيه وه هاتبوونه دەرى و
جوانيه کيان پى به خشيبوو. رەفته يهكى ئاوريشمی سوورى به
گەردنیه وه ئالاندبوو. پۆدره يهكى ئەر خهوانى له گونا سيسه کانى
دابوو، چەند تالە موويه کى نەرم و شل به سەر تهويليه وه ياريان
دەکرد و هەر له و پیره ژنه دەچوو، که سارا برناي²⁵ ژنه ئەکتهر له
شانۆگه رى (به چکه هه لۆ) دا دەورى ئەوى دەبينى.

من، هەر له خۆمه وه سۆزىک گرتبوومى و به تهواوى خۆش حالیه وه
ويستم دەستی ماچ بکه م، له وه لاميدا وتم:

- به ناسينتان خۆشبه ختم هورتانس خانم.

له و کاته دا ژيانم وهک چيروکيک، وهک يهک له کۆميدياکانى شکسپير،
بۆ نموونه (زريان) هاته پيش چاو. دهتوت دواى غه رقبوونىک، به
سەرتاپى له شى ته رمانه وه له که شتيدا به زيوين و که وتووينه ته
سەروسۆراخى که ناره سەرسور هينه ره کان و به رپور هسمى
تايبه تيه وه سلاو له دانىشتوان ده کهين. به بۆچوونى من هورتانس

²⁵ Sarah Bernhardt (1844-1923)، ژنه ئەکتهرى ناودارى فرەنسه يى، که زياتر له شانۆنامه تراژيديه کاندا

خانم وهك شاژنى دوورگه، يان جوړيك له سه گلاوى ئاوى رهنك خورمايى و بريقه دارم هاته بهر چاو، كه خهريك بيت بون بكات و عه ترى له خوئى دابيت، بهو سميله وه كه وتببته ئه و كه ناره لمينه وه، له دوايشييه وه (كاليبان)²⁶ به چهند سه ريكي پيسوپوخلى پر له گوڤه نده وه وه ستاوه و به فيز و سووكييه وه ته ماشاى ژن دهكات.

زوړبايش خوئى وهك شازاده يهك گوړيبوو، چاوى رامانى بهو شازاده يه دا كرابووه وه. وهك هاوړيبه كي كون، يان كه شتييه جه نكيه كان، كه له دهريا دووره كاندا جاريك شهري بردببته وه و تاويك تيك شكابيت، په نجه ره كانى شكابن و كو له كه كانى ورد بووبن، بايه وانه كانى پارچه پارچه بووبيتن و ئيستايش... هه موو له شى شه قارشه قار و كون بيت و به كرئيم و پوډره كون و كه له به ره كانى گرتببت و كشاببته وه بو ئه م كه نارى دهريايه و چاوه رى بيت، بيگومان چاوه رى زوړباي كابتنى سهدان زام تيبوو. منيش له بينينى ئه م دوو ئه كته ره، كه له ئه نجامدا له سهر ئه م شانق ساده يه ي كريتدا به ديدارى يه كدى شاد دهبن، زور شادمان بووم.

له و كاته دا، كه سهرم له بهرانبهر ژنه ئه كته ريكي پيرى خوشه ويستدا دانه واند، وتم:

- ئيمه دوو قه ره وي له مان گه ره كه، هورتانس خانم، دوو قه ره وي له يى ئه سپئ.

ماوه يهك ليم رامان و وهك به ره نگاريم بكات، وتى:

- ئيره ئه سپئ نييه، نا، ئه سپئ نييه.

دهمى (كاليبان) هكان به گالته جارييه وه هاواريان كرد:

²⁶ Caliban، له كه سه خه يالى و ئه فسانه يييه كانى شاتوگه رى (زريان) س وليه م شكسپيره، كاليبان چه ته و ليكى ترستنه ره و نمونه ي هيزيكي ناجوره، به لام ناچاره سهر بو هيزيكي به توانتر دابنه وينيت، بهر ده وام له گه ل نه و هيزه به توانتره دا له سه ركيشى و ملعلانبدايه. -ق-

- ئەسپىن ھەيە، ھەيە.

ژنەكە، بە قاچە قەلەو و خەپلەكانىيەو، كە لە جووتى گۆرەويى
چنراوى شىن و جووتى پىلاوى دراودا بوون و گولینگەيەكى بچووكى
ئاوريشىنمى پىوھبوو، بە بەردەكانيدا كىشا و زۆر بە رەھايى
دووبارەي كردهو، كە ئەسپىن نىيە، نىيە.
كالىبان ديسان دايەو قاقاي پىكەنين كە:
"تفت لى بى پرىمادونا²⁷، گۆر بە گۆر چىت."

بەلام ھورتانس خانم، كە ھەموو گيانى و يقار بوو دەرويشت و رىي
بۆ دەكرىنەو، بۆنى پۆدرە و سابوونى ھەرزانى لى دەھات. زۆر با
لە دوايەو دەرويشت و وھەي چاوتى برىبوو، دەيوست بيخوات.
بە دەنگى نزم پىي وتم: "تەماشاي كە سەرۆك! سۆزانييە چۆنى
بادەدا، تەپ، تەپ، ھەردەلنى مەرى دووگشۆرە."

دوو-سى دلۆپى گەورە بارىن و ئاسمان تاريك داھات. برووسكە
شىنەكان شمشىريان بە رووى چيادا كىشا. كچۆلەكان، كە خويان لە
كەولىكى سىپى مەرەزەو پىچابوو، بە پەلە مەر و بزەكانيان بەرەو
مالەو كردهو. ژنەكانىش لە بەردەم زۆپاكاندا چوارمشقى
دانىشتبوون و ئاگرى شەويان دەكردهو.

زۆر با، بى ئەوھى چاوتى لە سمتوكەفەلى خانم كە لا بخات، لەتاودا
سىمىلە پرەكەي دەگەزى. ناكاو ھەناسەيەكى ھەلكىشا و لەبەر خويەو
وتى:

- ئاي لەم دنيا سۆزانييە، كە ھەرگىز ھەگبەكەي لە رىكەوت و
پىشھاتە سەيرەكان خالى نىيە.

²⁷ Prima donna، زاراوھەكى لاتىنييە بە واتاي كە بيانو دى، مەبەست لە يەكەمىن ژنى گورانى بىزى تۆپىزايە.

میوانخانه بچووکه که ی هورتانس بریتی بوو له ریزه ژووریکی کون و بچووکی ساردی همام، ژووری یه که میان دووکان بوو، نوقل و شیرینی و جگهره و چواله کیویله و پلیته ی چرا و کتیبی ئه لفوبی و مؤم و جهوی تیدا ده فرؤشرا. چوار ژووره که ی ته نیشتی یه ک، ژووری نووستن بوون. حه وشه ی پشته وه چیشته خانه و جلشور و کولانه ی مریشک و که رویشکی تیدابوو. له دهوری خانووه که و له ناو ورده لمه که دا، قامیشی چر و ههنجیره کیویله روابوون، تیکرای ئه م شتانه بونی ده ریا و ته پاله و میزیان لی ده هات، به لام جارنا جاریک، که هورتانس به ویدا تیده پهری، به ته واوی بون و به رامه که ده گوردرا، وه ک بلنی له گهنی سه رتاشت له بهر لووتدا خالی کرابیت؛ وه ها بوو. هه ر که جییان راخست پال که وتین و تا به یانی به ئاگا نه هاتین. له بیرم نییه چ خه ویکم بینی، به لام که به ئاگا هاتم ئه وهنده له شم سووک و حه ساوه بوو، ده توت تازه له مه له کردنی ناو ده ریا گه رابوو مه وه. ئه و رۆژه یه کشه ممه بوو، ده بوو بۆ دست به کارکردن له کانزاکه دا، به یانی رۆژی دواپی، کریکار له گونده کانی ئه و ده ورو به ره وه هاتبان. من ئه وهنده م کات به دهسته وه بوو، که ئه و رۆژه سه رو بنیکی ناوچه که بکه م و بزائم ریکه وت ئیمه ی به کوی گه یاندوو. تازه ده یویست به یان بدات، له میوانخانه که هاتمه ده ره وه. به پال باخه کاند

میوانخانه بچووکه که ی هورتانس بریتی بوو له ریزه ژووریکی کون و بچووکی ساردی حه مام، ژووری یه که میان دووکان بوو، نوقل و شیرینی و جگهره و چواله کیتویله و پلیته ی چرا و کتییی ئه لفوبی و موم و جهوی تیدا ده فروشرا. چوار ژووره که ی ته نیشتی یه ک، ژووری نووستن بوون. حه وشه ی پشته وه چیشته خانه و جلشور و کولانه ی مریشک و که رویشکی تیدا بوو. له دهوری خانووه که و له ناو ورده لمه که دا، قامیشی چر و هه نجیره کیتویله روابوون، تیکرای ئه م شتانه بونی ده ریا و ته پاله و میزیان لی ده هات، به لام جارنا جاریک، که هورتانس به ویدا تیده په ری، به ته واوی بون و به رامه که ده گوردرا، وهک بلنی له گه نی سه رتاشت له بهر لووتدا خالی کرابیت؛ وه ها بوو. هر که جییان راخت پال که وتین و تا به یانی به ئاگا نه هاتین. له بیرم نییه چ خه ویکم بینی، به لام که به ئاگا هاتم ئه وهنده له شم سووک و حه ساوه بوو، ده توت تازه له مه له کردنی ناو ده ریا که رابوومه وه. ئه و روزه یه کشه ممه بوو، ده بوو بو دست به کارکردن له کانزاکه دا، به یانی روزه دواپی، کریکار له گونده کانی ئه و ده وره وه هاتبان. من ئه وهنده م کات به دهسته وه بوو، که ئه و روزه سه روبنیکی ناوچه که بکه م و بزائم ریکه وت ئیمه ی به کوئ گه یاندووه. تازه ده یویست به یان بدات، له میوانخانه که هاتمه ده ره وه. به پال باخه کاندا

تېپەرىم. بە درىژايى كەنار دەريا كەدا رۆيشتەم. بە پەرۆشەوہ لە خاى
و ئاووہەوای شوینە كەم كالىيەوہ. گيا خۆرسكەكانم رنن. ناولەپم
بۆنى خۆشى پونگە و گولەمریەمە و نەعنای گرت. چوومە سەر
تەپۆلكەيەك و تەماشای ھەر چوار دەورم كرد، دنيايەكى رووت بوو،
تەنيا بەردى گرانیت و قسلى رەق و دارى رەنگ تالى خرنووك و
زەيتونى سپى و درەختى ھەنجیر و میو ھەبوون، لەو دەربەندانەدا،
كە با نەیدەگرتنەوہ، دارى نارنج و لیمۆ و گوێژ و نزیك بە كەنارى
دەریایش سەوزە ھەبوون. لە باشوورەوہ، دەریاكە ھیشتا توورە و
خروشاو و ھەراو و لە رۆخەكانى ئافرىكاوہ دەھات، ھیرشى دینا و
رۆخەكانى كرىتى دەخوارد، لە مەودايەكى زۆر نزیكەوہ، دوورگەيەكى
زىخەلانى نزم و بچووك، لەبەر گزنگى خۆردا پرشنگى دەدا.

ئەم دیمەنەى كرىت لە پىش چاوى مندا، ھەر لە پارچە پەخشانىكى
سادە و چر دەچوو، كە توندوتۆل دارىژرابىت. دووربىت لە زۆر
لەخۆكردن و بە سادەترین وشە مەبەستى سەرەكى دەربىرەت، دوور
لە گالتەجاریى خۆنواندن و ئەملاوئەولا كردن، ئەوہى مەبەستى بوو
بە كورتى و پوختى دەيوت (بەلام لە نيوان دىرە وشك و جدیدیەكانیدا،
ھەستت بە سۆزىكى چاوەروان نەكراو دەكرد) لە دۆلە كپەكاندا، دارى
لیمۆ و نارنج ھەواكەيان پر لە بۆنى خۆش دەكرد، لەوى دوورتر،
دەریايەكى بىسنوور، كە سەرچاوەيەكى بىكۆتايى شىعر و سرووش
بوو.

لەبەر خۆمەوہ دەموت: "كریت! كرىت!" و لە دلەكوتیشدا بووم.
لە تەپۆلكەكەدا كەوتم و چوومە كەنارى ئاوەكە. كچانىك بە
دەسپۆكەى سپى وەك بەفر و جزمەى زەردرەنگ و كراسى
ھەلكراوہوہ، بە دەم قسە و پىكەننەوہ دەركەوتن. بۆ نوێژخویندن
دەچوون بۆ دىرىكى داوین، كە لە رۆخى دەریاكەدا و لە سپىاتیدا

دهبريسكايه وه. وه ستام، ئه وانيش كه منيان بينى له پيڤه نين كه وتن. له
 بينينى پياويكى غه ريبه رهنگيان ته واو تيك چوو. له سه ريانه وه تا
 په نجهى پتيان هه لويستىكى بهرگري كردنيان له خو گرت. به
 تووره ييبه وه په نجهيان له سه ر دوگمهى داخراوى بلووزه كانيان دانا.
 ترس و هه راس كه وتبووه خوينا نه وه. به دريژايى كه ناره كانى كريت،
 كه رووبه رووى ئافريكايه له سه رده مانى زووه وه، دزه كانى ده ريا
 هيرشى كتوپريان كردووه و مه رومالات و ژن و منداليان فراندوون.
 ئه و دزانه به پشتينه سووره كانيان ده ست و پتيان ده به ستن و فرتيان
 ده دانه كه نجينهى كه شتيه كانه وه، پاشان چاروكهى كه شتيان هه لده دا
 و بو فروشتنى ديله كانيان به ره و جه زاير و ئه سكه نده ريبه و به يروت
 ده كه وتنه رى. ئه م ده ريايه، به دريژايى چهند سه ده پر له گريان و
 نالينى كچانيك بوو، كه دزه كان پرچى ره شيان ده برين و فرتيان
 ده دانه كه نارى ده رياكه، من ته ماشام ده كردن، كه چون له نزيكمه وه
 به واقورماوى خويان پيڤه وه نووساندبوو، وهك ئه وهى بيانه ويت
 ديوارىك دروست بكن، كه تواناي برينى نه بيت. بيگومان ئه م
 هه لويسته بو سه رده مانى پيشوو پيويست بوو، به لام ئه مرؤ هيچ
 ئه نگيزه يهك بو دووباره بوونه وهى ئه و ديارده له ناوچووانه نه مابوو.
 له و كاته دا، كه كچه كان به به رده ممدا تيپه رين، من له سه رخو و به
 پيڤه نينه وه له سه ر ريبه كه يان لامدا، ئه وانيش وهك ئه وهى زور زوو
 هه ستيان به وه كرد بيت، كه سه رده مانى كه ئه و مه ترسيه ره ويوه ته وه
 و ئه م سه رده مهى ئيمه سه رده مى ئاسايش و دلنياييه، روويان به
 پيڤه نين پشكوت. ئه و ريزه پيڤه وه قرساوهى ده توت ريزى جه نگيه،
 كرايه وه. هه موو پيڤه وه، به ده نگيكي پاك و شاده وه سلاويان لى
 كردم. له و كاته دا زهنگى دييره دووره كه، به ده نگيكي پر له خوشى و
 شادمانيه وه ئه و ناوهى پر كرد.

خور، که میک به رهو ئاسمانه بیگرده که سهرکه وتبوو. من وهک
 مه لیکى بالا سپی، که له کون و که له بهریکا پهنای گرتییت، له ناو
 تاویره بهرده کانداهه لکورمام، که وتمه ته ماشاکردنی دهریاکه، هه ستم
 کرد له شم لیوانلیوه له هیز و نویبوونه وه و ئامادهی کارکردنه،
 بیریشم له گهل شه پوله کانی دهریادا بووبوو شه پؤل و بی بهرگری
 کردن هاوئا ههنگی هه لچوون و داچوونی دهریا بووبوو.
 ورده ورده دلم پر بوو، کومه له دهنگیکی نادیار، وهک فه رمانم پی بدن،
 یان بیارینه وه، به جوشیان دههینام. ده مزانی کئی بانگم دهکات. من، که
 چرکه ساتیک ته نیا ده بووم، ئەم دهنگه له مندا ده خرؤشا و چاوه رپی
 ئەوهی لی ده کردم، که له پیشبینیه پر له مه ترسی و ترسناکه کان،
 ئەو ترسانه ی شیتییان له گه لدايه، بیپاریزم و رزگاری بکه م.
 من زوو کتیبه که ی دانتی (هاورپی سه فه ر) ی هه می شه بییم کرده وه، بو
 ئەوهی گویم له وه دهنگه نه بییت و ئەو شهیتانی ترسه له خوم دوور
 بخرمه وه. که وتمه په ره هه لدا نه وهی کتیبه که، لی ره دا به ییتیک و له ویوه
 په ره گرافیکم خویندنه وه و ته واوی سرووده کانم وه بیر هاتنه وه.
 ده توت له نیو په ره ئاگرینه کانه وه شهیتانه کان ده قرووسکینن. له
 سه رووی ئیره وه گیانه ماندوو ه کان هه ولیان ده دا له چیا یه کی به رزی
 پر له هه لدی ره وه سه ر بکه ون، له سه روو تره وه گیانه پیروزه کان، وهک
 گوله ئەسته تیره، له میرگه زمروتییه کانداهه گه ران. من له ویدا، له و
 ساختمانه پر له ترسه دا سه روو خوارم ده کرد و ئازادانه وهک له مالی
 خومدا بم، به دوزه خ و به هه شت و به رزه خدا ده گه رام. من، که ته واو
 شهیدای ئەو شیعه ره سه رسور هینه رانه بووبوو، ئازارم ده کیشا و
 ئومیدم پهیدا ده کرد و له به خته وه ریی ژیانی تاسه ر چیژم وه رده گرت.
 نا کاو کتیبه که ی دانتیم داخست و سهیری ده ریام کرد. یهک له بالنده
 ماسی خوره کان سنگی به شه پوله که وه نابوو، له گهل شه پوله کانداهه

سەر دەکەوت و دادەکەوتەو. زۆری چیژ لەو وەر دەگرت، که خۆی دابوو شەپۆلەکان. میردەندالینکی رەشداگەراوی پێپەتی، بە دەم و تنی گۆرانی دەست عاشقانهو، لە کەنارەکەو دەرکەوت، رەنگە زانیبیتی چ سۆز و نالەیهک لە و ئاوازەدا هەیه، چونکە هیدی هیدی وەک دەنگی کە لە شیریک گریبەکی تێدەکەوت.

سالان، بە لکوو سەدان سال، شیعەرەکانی دانتی هەر بەو جۆرە لە ولاتی خۆی شاعیردا دەوتران، وەک چۆن گۆرانی خوشەویستی، کور و کچ بەرەو ئەوین و ئەوینداری دەکیشیت، شیعەرە بەسۆزەکانی ئەم شاعیرە فلۆرەنسیەش، لاو ئیتالیا ییبەکانی بو ئازادی رادەهینا، بەجۆریک کە هەموو، نەو دەوای نەو، بەلینیان بە گیانی شاعیر دەدا، دیلیهتی خۆیان بە ئازادی بگۆرنەو.

لە پشتەو گویم لە پیکەنینیک بوو، یەکسەر لە لووتکە بەرزەکانی شیعری دانتییەو داکەوتم، ئاورم دایەو، زۆربام بینی لە پشت سەرمەو وەستاو و وا پێدەکەنی؛ دەمی تا پەنا گوئی رەو بیوو وەو، بانگی لی کردم:

- ئەمە چیبە سەرۆک؟ چەند کاتر میریکە بە دواتا دەگەریم و نەمدەزانی لە کویت.

که بینی من بیدەنگ و جوولەم، دیسان دەستی پیکردەو:

- کاتر میریک لە نیوەرۆ لای داو و مریشکەکەیش

پینگە یشتوو، دەترسم پرزۆل پرزۆل بیت، تێدەگەیت؟

- تێدەگەم، بەلام من برسیم نییە.

زۆربا، توند بەسەر رانی خۆیدا کیشا و وتی:

- برسیت نییە؟ بەلام تو لە بەیانییەو تا ئیستا هیچت

نەخواردوو، ئاخر دەبیت تو خەمی لەشی خۆت هەبیت،

بەزەبیت پێدا بیتەو، سەرۆک! شتیکی بەدری بیخوات، بەلی،

دهبیت ئاگات له جهستهت بیت، چونکه جهسته کهری ئیمهیه،
دهزانیت؟ ئەگەر تۆ خواردن به کهرەکەت نە دەبیت له
ناوەراستی ریدا به جیت دەهیلایت. من سالانیک چیژی له شم
به سووک دەگرت و ئەگەر توانیبام خۆراکیشم له بەر چاوی
خەلکی نە دەخوارد، وەک ئەوەی به عەیبی بزاتم.

بۆ ئەوەی زۆربا هاواری لی هەلنەستیت وتم:

- زۆر چاکه، دیم.

به جووته به رهو گوندهکه به ری کهوتین. کاتژمیری نیوان ئەو
بهردانه وەک کاتژمیری ئەوین به خیرایی برووسکه تێپه ریبوو،
هیشتا من له خۆمدا ههستم به هه ناسه ی کهرمی شاعیری فلوره نسی
دەکرد، زۆربا به کهمیک دوودلییه وه وتی:

- سه روک! بیرت له خه لووزی لینی ت ده کرده وه؟

به پینکه نینه وه وتم:

- ئەی بۆ دته ویت بیر له چی دی بکه مه وه؟ ئیمه به یانی

دهست به کار ده بین، ده بوو من حساباتیکم کردبا.

زۆربا، به لایه کی چاو ته ماشای کردم و بیدهنگ بوو. دیسان له وه
کهیشتم که دهیه ویت تاقیم بکاته وه، هیشتا له وه دوودل بوو، که بروا
به قسه کانم بکات، یان نا، هه ر به و پارایییه وه لئی پرسیمه وه:

- باشه ئەنجامی حساباته کهت چی دەرچوو؟

- وا دەرچوو، که له سی مانگی به راییی کارماندا، ده بیت

پۆژانه ده تن خه لووز دهر بهینین بۆ ئەوەی خه رجیی
کاره که مان دهر بکهین.

دیسان زۆربا ته ماشای کردم وه، به لام ته ماشای ئەمجاره یانی
هاوکات بوو له گه ل دوودلیدا، دوا ی کهمیک وتی:

- بۆ ئەم حساباتە چووبوویتە كەنارى دەريا؟ ببورە، سەرۆك!
بۆيە پرسىياري وات لى دەكەم، چونكە بە راستى من سەرى
لى دەرناكەم، كاتىك كە دەكەومە نىو ژمارەو، ھەز دەكەم
خۆم لە كونيكي ژير زەوى بنىم، تا ھىچ شتىك نەبىنم، چونكە
ئەگەر لەو كاتەدا سەرم بەرزبەكەمەو و چاوم بە دەريا، يان
درەختىك، يان بە ژنىك- ئەگەر پىريش بىت- بكەوئىت، ئىتر
حساب و مساب و ژمارە و ممارەم وا لە دەست دەردەچن،
وھك پەروباليان گرتىت وايە.

بۆ ئەوھى سەربكەمە سەرى پىم وت:

- بەلام زۆربا ئەمە ھەلەى خۆتە، واتاي وايە تو ناتوانىت بە
تەواوى ھۆش بەدەيتە كاريك.

- نازانم، سەرۆك! دەشى تو راست بكەيت، ديارە ھەندىك
حالات ھەيە تەنانتە سلېمانى ھەكىمىش... بېروانە سەرۆك!
رۆژىك بەلاى گوندىكدا تىپەرىم، پىرىكى نەوود سالەم بىنى
نەمامىكى چوالەى دەناشت، پىم گوت: "ھا، باوھلى! دارى
چوالە دەنىژىت؟" ھەر بە پشته چەماوھكەيەو ەرووى تىكرەم
و وتى: "بەلى، كورم! من وا كار دەكەم، وھك ئەوھى كە
ھەرگىز نامرم." لە وەلامدا پىم وت: "وھلى، باوكە! من وا كار
دەكەم وھك ئەوھى رەنگە ھەر ئىستا بمرم." ئىستا سەرۆك،
لەم دوانە كاممان راستىن؟

سەرنجىكى سەركەوتووانەى تىگرتم و وتى:

- ئاوا وەگىرت دىنم!

من بىدەنگ بووم. دەشى دوو رىي سەخت و ھەلەت بگەنە
لووتكەيەك، ئەو بىرکردنەوھى، كە ھەرگىز مەرگ لە ئارادا نىيە، يان
ئەو خەيالەى ھەموو ساتىك مەرگ لە كەمىنداىە، رەنگە ھەردوو كيان

وهك يهك واین، به لام ئهوكاتهی، كه زوربا ئه و پرسیاره ی لیكردم،
من نه مزانی.

زوربا به ته وسه وه وتی:

- ها، چی بوو؟ سه روک! خوت سه غله ت مه که، ئه م باسه به
ئه نجامیک ناگات، با له مه سه له یه کی تر بدوین. من له م
کاته دا له بیرى نیوه روژه ی مریشک و پلاویکدام، که
دارچینیان پیوه کردبیت. ئیستا وهک مه نجه لی پلاو هه لم
له سه رم هه لده ستیت. با جارئ بچین و نانه که مان بخوین،
پاشان لی دودوین، هه رسته و کاتی خو ی هه یه، وا ئیستا
برنجمان له به رده ستایه و پیویسته بیر له پلاو بکه ینه وه،
سبه ی خه لووزی لینیتمان دیته به رچاو و ده بیت بیر له ویان
بکه ینه وه، نابیت کار به ناته واوی بکریت، تیده گه یته؟

چووینه ناو دیوه. ژنان له بهر ده رکه ی ماله کانیاندا دانیشتبوون و
سه رگه رمی قسه وقسه لۆک بوون. پیره میرده کان خو یان دابوو به سه ر
گوچانه کانیاندا و بیده نگ بوون. له ژیر داره ناریکدا، که به ری زوری
گرتبوو، پیره ژنیکی لاواز و په رپووت سه ری نه وه که ی ده دۆزی.
له به رده م چایخانه که دا، پیره میردیکی بالاریکی به خو وه، به لووتیکی
قوولینگی و سیمای پیاوکی گه وره وه وه ستابوو، ئه م پیاو ه ناوی
ماقراندوونی²⁸ بوو، ریش سپی و جیبروای گوند و هه ر ئه ویش
کانزای خه لووزی به کری پیدابووین. شهوی پیشتر هاتبوو ه
میوانخانه که ی هورتانس تا بمانباته ماله که ی خو ی. پیی وتین:

- به راستی بۆ ئیمه زور شووره ییبه ئیوه له میوانخانه دا بن،
وهک ئه وه ی که س له م گونده دا نه بیت میوانداریتان بکات.

پیاویکی به وبقار و قسهکانی دانسقه بوون، ئیمه داوه ته که یمان رەت
کرده وه، ئەو که میک دلتهنگ بوو، به لام زوری له سەر نه رۆیشت، له
رۆیشتندا وتی:

- من ئەرکی خۆم به جی هینا، ئیوهیش ئازادن.

دوای که میک، دوو سهلک په نیری گه وره، سه به ته یه ک هه نار،
گۆزه یه ک کشمیش و ههنجیری وشک و نیوقه رابه ئارهقی بو ناردین.
نۆکه ره که ی، که ئەم شتانه ی له سەر پشتی که ره که ی ده هینانه
خواره وه، وتی:

- پاله وان²⁹ ماقراندوونی سلأوی لی ده کردن و ده یوت ئەم

شته که مانه شایانی ریزی ئەوان نییه، به لام نیشانه ی
دلفراوانی و گه وره یی ئەوانه.

ئیمه به ههست و نهستیکی خوشه ویستانه وه سلأومان بو کوئخای
گوند نارد و نۆکه ره که ییش دهست له سەر سنگ وتی:

- ته مهن و گه وره ییتان هه ر زیاد بیت.

بیدهنگ بوو. زوربا له به رخویه وه وتی:

(یارو چه زی به زۆربلایی نییه، خوی به شت ده زانیت.)

وتم:

(مرویه کی سه نگینه، من خوشم لی دیت.)

ئیترا و گه یشتبووین، په ره ی لووتی زۆربا له خوشیاندا ده له رییه وه.
هورتانس خانم، که ئیمه ی له به رده م ده رکه دا بینی، سووکه قریوه یه کی
لی هه ستا و خوی به چیشتهخانه دا کرد.

زۆربا، میزه که ی له هه وشه دا و له ژیر دارمیویکی رووتدا دانا. نانی
له ت له ت کرد. شه رابی هینا و قاپ و که وچک و چنگالی دانان، پاشان

²⁹ پاله وان، لیژده دا وه رگێرانی وشه ی Capetan، که به پیاوانی ئازا و جوامیر و خۆنه ویست دهوتریت. - ف-

سەرى وەرگىزىرا و تەماشايەكى زۆلانەى كرد و ئاماژەى بۇ مېزەكە
كرد، سى قاپى دانابوون، لەژىر لىئوھو و تى:
- دەبىنىت، سەرۆك؟

لە وەلامدا وتم:

- دەبىنم، زۆلى فىلباز! دەبىنم.

بە دەم لىئولستەنە و ھو و تى:

- گۆشتاوى مرىشكى پىر خۆشە، من شتىك لەم بارەيە وە
دەزانم.

زۆربا، گورجوگول ھەلدەسورا، چاوى پرشنگى دەدا و لەژىر لىئوھو
گورانىيە كۆنەكانى ئەوینی دەوت:

- ئەمەيە ژيان، سەرۆك! واتا دەبىت مروف خۆش بژى، بروانە

من ئىستا وای دادەنیم، كە دواى خولەكىكى تر دەمرم، پەلەى

ئە وەيشمە مردنەكەم پىش مرىشكخواردنەكە نەكە ویت.

ھورتانس خانم فەرمانى پى داین.

- بفەرموونە سەر مېز.

مەنجەلەكەى ھەلگرت و ھىنايە بەردەممان، بەلام كتوپر سلەمىيە وە،
چونكە چاوى بە سى قاپەكە كەوت، لەتاو خۆشى سوور ھەلگەرا،
تەماشايەكى زۆرباى كرد و چاوه ورد و تىژ و شىنەكانى
درەوشانە وە، زۆربا لەسەر خۆ پىنى وتم:

- ژنىكى زۆر ھەشەرىيە، ھا!

پاشان زۆر بە ئەدەبە وە رووى لە خانمەكە كرد و تى:

- ئەى فرىشتەى جوانى دەريا! ئىمە كەشتىيە شكاوئىكىن و

دەريا فرىنى داوینەتە قەلەمپرە وەكەى توو، فەرموو
ھاوسفرەمانبە.

ژنه گورانبيیژی پیری مه‌یخانه‌کان باله‌کانی ته‌واو کردنه‌وه و پاشان ویکي هینانه‌وه، وهک بیه‌ویت هه‌ردوو‌کمان له‌ئامیز بگریت، نه‌وسا به‌نهرم و نیانییه‌کی تاییه‌ته‌وه پیچوتاویکی به‌له‌شی دا، ده‌ستی به‌سه‌روچاوی زوربا و پاشان به‌هی مندا هینا و له‌نجه‌ولاریکی به‌ره‌و ژووره‌که‌ی خوی کرد. دواي که‌میک، به‌رووی گه‌ش و خه‌ندانه‌وه گه‌رایه‌وه، جوانترین به‌رگی له‌به‌ر کردبوو، کراسیکی مه‌خمه‌لی سه‌وزی کون، که‌به‌چهند شریتیکی زه‌ردی ره‌نگ بووردوووه‌وه رازیندرابوووه‌وه. یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی ته‌واو کراوه و گولیکی ده‌ستکردی سووری له‌سه‌ر سنگی دابوو. قه‌فه‌زی تووتیه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه و به‌دارمیوه‌که‌وه‌ی هه‌لواسی. ئیمه‌نه‌ومان له‌ناوه‌راستی هه‌ردوو‌کماندا دانا، زوربا لای راستی و منیش که‌وتمه‌لای ده‌ستی چه‌پیه‌وه. هه‌رسیکمان په‌لاماری خواردنه‌که‌مان دا، بی‌نه‌وه‌ی که‌سمان قسه‌یه‌ک بکات، ماوه‌یه‌کی زورمان تیپه‌راند. بوونه‌وه‌ری له‌شمان خوراکی هه‌لده‌لووشی و به‌شه‌رابیش تینوویه‌تی ده‌شکاند. خواردنه‌که‌له‌بوونماندا زور زوو ده‌بوو به‌خوین. دنیا له‌به‌ر چاوماندا جوان ده‌ینواند. نه‌و ژنه‌ی له‌پالماندا دانیشتبوو، هه‌موو چرکه‌یه‌ک له‌به‌ر چاوماندا جوانتر ده‌بوو؛ لوچه‌کانی ده‌موچاوی نه‌ده‌مان. تووتیه‌که‌یش، که‌به‌به‌رگی سه‌وز و زه‌ردیه‌وه، به‌رانبه‌رمان، به‌داره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، هه‌موو جاریک بو ته‌ماشاکردنمان داده‌نه‌وی. له‌به‌ر چاوماندا، جاریک وهک مرویه‌کی نه‌فسوونلیکراو، تاویک وهک گیانی نه‌و ژنه‌گورانبيیژه پیره‌ی به‌به‌رگی سه‌وز و زه‌رده‌وه دانیشتبوو، جوان ده‌ینواند. دارمیوه‌بیگه‌لا و داروباره‌که‌یش ناکاو بول بول تری ره‌شه‌ی ده‌گرت.

زوربا، چاویکی گیرا و بالی تا دواکشانی والا کرد، ده‌توت چه‌زی لیه‌هه‌موو شتیکی له‌ئامیز بگریت، به‌سه‌رسامیه‌وه ده‌نگی رادا:

- چی ده بینم، سه روک؟ که مروف لیوانیکی بچووک شه راب
 ده خواته وه وا ههست دهکات دنیا به دهوری سه ریدا
 ده سووریت، که واته سه روک گیان! ئیتر ئەمه یه ژیان. توو
 دینت ئەوهی به سه رمنه وه شو ربوو ته وه بۆله ترییه، یان
 فریشته؟ من ناتوانم باش لیکیان بکه مه وه، یان هر هیچ نییه
 و هیچ شتیک بوونی نییه، نه مریشک هه یه، نه فریشتهی
 ده ریا و نه کریت؟ قسه بکه، سه روک دهی قسه بکه، ده نا
 شیت ده بم.

زوربا ورده ورده له مهستی دابوو. مریشکی خوار دبوو. به تاسه وه
 له هورتانس خانمی دهروانی، چاوی تی بریبوو، له سه رییه وه تا پیی،
 وا له سنگه هه لتوقیوه که ی راده ما وهک دهستی پیدا بگپریت وا بوو.
 چاوه بچووکه کانی خانمه دلوقانه که ی ئیمه ییش ده دره وشانه وه. که یفی
 به شه رابه که دههات و چه ند پینکیکی لی هه لدابوو، له وهی ده کرد
 شهیتانی خوار دنه وه بۆ زهمانی کونی گیزابیته وه. ئیستا، که جاریکی
 تر سۆز و خوشه ویستی تی گه رایه وه، هه ستایه سه ر پی، ده رکه ی
 ده ره وهی میوانخانه که ی داخست تا گوندییه کان، یان وهک خوی
 دهیوت (دردنه کان) نه بینن. جگه ره یه کی داگرساند، له لووته
 بچووکه که یه وه به شیوهی لووتی فره نسه یییه کان، ئەلقه ئەلقه ی
 دووکه له که ی بۆ ده ره وه رادا.

له کاتی ئاوهادا، هه موو ده رکه کانی بوونی ژن ده کرینه وه،
 پاسه وانه کان ده نوون و ته نیا وته یه کی خوش و دلگر، به ئەندازه ی
 زین، یان خوشه ویستی، هیز و توانا ده به خشن، بۆیه منیش پایپه که م
 داگرساند و ئەم قسه خوشه م کرد:

- هورتانس خانم! تو سارابرنات به بیرى ئیمه هینایه وه، ئەو
 کاته ی هیشتا جوان بوو، من هه رگیز بیرم بۆ ئەوه نه ده چوو،

که له جییهکی وا دوور له شارستانییه تر، ئەم هه موو
شیکپۆشی و ناسکی و جوانی و مروڤدوستییه بیینم، ئەمه
کام شکسپیر بوو تۆی هاویشته ناو ئەم درندانه وه؟

چاوه ورد و رهنگپه ریوه کانی ته واو کردنه وه و وتی:

- شکسپیر؟ کام شکسپیر؟

هه زوو بیری بو ئەو شانۆگه رییه چوو که دیبوونی، له
چاوترووکانیکدا گه رایه وه بو هه موو ئەو ریستورانته و مه یخانانه ی
که گۆرانی تیدا وتبوون، له پارێسه وه بیگره تا بیروت، له ویوه به
دریژیایی که ناری ئاسیای بچوو کدا رویشته. ناکاو یادی
ئه سکه نده رییه ی که وته وه، له وی ته لاریکی گه وره ی بیهران هه بوو،
چلچرا و کورسی مه خمه لی و ژن و پیاوی پشت رووت و عه تر و
گولاو و کتوپر په رده لادرا بوو، قوله ره شینکی ترسینه ر هاتبووه
ژووره وه.

هه وای ئەو بیر هاتنه وه یه دیسان پرسیاره که ی پنی کرده وه:

- کام شکسپیر؟ ئەوه ی که پیتی شی ده لاین ئوتیللو؟

- به لی، خۆیه تی، خانمی خانه دان! کام شکسپیر تۆی خسته ناو

ئەم تاویره به رده درندانه وه؟

ته ماشایه کی ئەملاوئه ولای خۆی کرد. ده رکه کان داخرا بوون.
تووتییه که نووستبوو. که رویشکه مالییه کان عیشقبازیان ده کرد و
ئیمه ییش ته نیا بووین. ئەو که قسه کانی من کاریان تینکردبوو، ورده
ورده ده رکه ی دلی خۆی بو کردینه وه، وه کچۆن سندوو قچه یه کی
کۆنی پر له عه تر و نامه ی زه ردی عاشقانه و به رگی کۆن ده که یته وه.
زمانی یۆنانی چۆن بو به اتایه، وا قسه ی پنی ده کرد. سه روگویی
وشه کانی ده شکاندن، له برکه کاندای ده وه ستا و تیکه ل پیکه لی ده کردن،
به لام ئیمه ته واو تینی ده گه یشتین. هه ندیکجار به زه حمه ت پيشمان له

پينکه نپنى خومان دهگرت و جارى تريت له بهر شهوهى زورمان باره
خوار دبووه وه، په كسره له پر مهى گريانمان دهدا.

- باشه! [نمه تا نه اندازه يه ك دهقى قسه كانى نه و فريشت

پيره يه، كه له حهوشه عه تراوييه كه ي خويدا پنى وتين.] منيك

كه نيسنا له گه ل نيوه دا قسه ده كم، هر گيز گورانبيزى

مه پخانه كان نه بووم، نا، هر گيز، بهلكوو هونه رمه نديكى

به ناوبانگ بووم، من كراس و ژير كراسيكي ناو ريشميم له بهر

دهگرت، كه له شيوه ي توري نه سلدا دروست كرابوون، به لام

خودا خوشه ويستى بگريت كه...

مه ناسه يه كى قولى هه لكيشا و جگه ريه كى ترى به جگه ره كى

زوربا داگرساندا.

- من عاشقى ده ريا سالاريك بووم، نه وسا كريت له

جوشو خروشى شورشدا بوو، پاپوره جهنگيه كانى

ولاته گه وره كان له به ندهرى (سودا) دا³⁰ لهنگه ريان كرتبوو،

چهند روژ دواى شهوه، منيش هر له ويندا لهنگه رم گرت ناي

چ شكومه ندى و مه زنييه ك بوو! خوزگه نيوه يش نه و چوار

ده ريا سالاره نينگليزى و فرهنسيه يى و نيئاليابى و

رووسييه تان ده دين، كه هه موويان ميدال و نيشانى زير يان

پيوه بوو، پيلاويان ده بريسكايه وه و وهك كه له شيريش

په ريكيان به كلاوه كانيانه وه كردبوو، له و كه له شيره

گه ورانه ي هه ريه كه يان هه شتا تا سه ر كيلو ده بن. چ

ريشيكيش! لوول، نه رم وهك ناو ريشم، گه نمرهنگ

خوله ميشى، زهره چ بونيكى خوشيان ليده هات! هر به كه يان

عه تريكى تايبه تى خوى هه بوو، منيش هر به و جوړه شه وانه

به بۆنى عهترهكانيان له يهك جيام دهكردهوه. ئينگليزهكه
بۆنى كۆلۆنياي لى دههات. فرهنسهيبهكه بۆنى وهنهوشه،
رووسيهكه بۆنى ميسك و ئيتاليابيهكه... ئاها! بلّيم چى! بۆنى
ئيتاليابيهكه وهك بۆنى عهنبهر وابوو. ئاي لهو ريشانه!
خوداگان، چ ريشيك بوون!

ئيمه زياتر له كهشتى فهرماندهيدا كو دهبوينهوه و له
بارهى شوپشهوه دهبوان، دوگمى كراسهكانيان ههموو
كرايوونهوه، منيش تهنيا كراسيكي تهكى ئاوريشمينم لهبهر
دهكرد، كه به لهشمهوه دهنوسا، چونكه ئهوان
كراسهكهميان به شهمپانيا تهر دهكرد. وهزى هاوين بوو،
تيدگه! باشه، ههموو باسى شوپشيان دهكرد و له مهسهله
گرنگهكان دهبوان، من ريشم دهگرتن و داوام لى دهكردن
كريتبه ئازيز و بيچارهكان گوللهباران نهكهن. ئيمه له
دوورهوه به دووربين كريتبهكانمان بهسهر تاشهبهردهكاني
نزيك به (كانه)وه³¹ دهبينى، كه به ميرووله دهچوون و
ههموو پانتۆلى شين و چهكمى زهرديان له پيداابوو،
هاورايان دهكرد و هوورايان دهكيشا، ئالايهكيشيان پى بوو...
قاميشه لاني چواردهورى ههوشهكه كهوتنه جووله، پيرهژنه
خهباتگيرهكه ترسا و بيدنگ بوو، لهناو قاميشهكانهوه چاو
شهيتانيهكان دهبريسكانهوه، مندالانى گوند بهو ئاههنگه خوشه
ئيمهيان زانيبوو، بويه كهوتبوونه چاوديريمان. ژنى گورانيبيتر ههوليدا
ههستيت بهلام نهيتواني، چونكه زورى خواردبووهوه و زوريشى
خواردبوو، ناچار بهو ههموو ئارهقهى لهشيهوه دانىشتهوه. زوريا

بهردیکی هه لگرت و له منداله کانی کرده هه را، پاشان کورسییه که ی
خوی که میک نزیکتر کرده وه و وتی:

- بهرده وامبه، گوله که م! بهرده وامبه، ماله که م!
- به لی! من له گهل ده ریاسالاره ئیتالیاییه که دا زیاتر ههستم به
ئازادی خوم ده کرد. که ریشم ده گرت پیم دهوت: "کانا قاروی
ئازیزم! [ناوی کانا قارو بوو] کانا قاروی کوپژیله م، توو خودا،
نه بم... بم... بکه و نه تا قوتریق."

منیک، که ئیستا قسه تان بو ده که م، چهند کریتیم له دست
مه رگ بزگار کردیتن چاکه! چهند جار توپهاویژه کان له
توپ هاویشتندا بوون، که من ریشی ده ریاسالارم ده گرت و
نه مده هینشت بم... بم... بکات، به لام کی ریز له من ده گرتیت؟
له باتی نیشان و میدال...

هورتانس خانم له بیویژدانی خه لکی تووره بوو. به مسته نه رم و
بچووک و پر له چرچولوچه که ی، به سهر میزه کهیدا کیتشا. زوربا
دهسته فیربووه کانی بو سهر ئه ژنو کراوه کانی خانم دریز کردن و به
هه لچوونیکی خو کرده وه ئه ژنوی گرت و هاواری کرد:

- بوبولینا که م!³² تکایه تویش بم... بم... مه که!
خانمه خاسه که مان وهک مریشک که وته کرته کرت و وتی:
- دهستت لاده، تو به کیم ده زانیت؟

ته ماشایه کی تیکشکاوانه ی زوربای کرد. پیره ی فیلباز وتی:
- خه م مه خو، بوبولینا که م! خودایه ک به و سهره وه هه یه،
مه ترسه ئازیزی دلم، ئیمه یش لییره یین.

³² Bouboulina، ژنه قاره مانى شه یی ئازادى یونان، (1821-1828) وهک کارناریس و میولیس ئازایانه له ده ریانا
جهنگی.

فریشته‌ی پیر، چاوه تیژ و شینه‌کانی هه‌لبیرین و تووتیییه سه‌وزه‌که‌ی
بینی له قه‌فه‌زه‌که‌دا نوستبوو، عاشقانه که‌وته گمه‌گم و له‌ژیر لیوه‌وه
وتی:

- کانا‌قارۆ‌که‌م! کانا‌قارۆ، کورژیله‌که‌م!

تووتیییه‌که، که گویی له دهنگه ئاشناکه بوو، چاوی کرده‌وه، خۆی به
شیشی قه‌فه‌زه‌که‌یه‌وه ئاو‌یزان کرد و به دهنگیکی گرده‌راوه‌وه، که هه‌ر
له دهنگی مروفتیک ده‌چوو له کاتی خنکاندا! که‌وته هاوارکردن:

- کانا‌قارۆ! کانا‌قارۆ!

زۆربا، به دهم ده‌ست خستنه‌وه سه‌ر ئه‌و رانانه‌ی، که ئه‌و هه‌موو
خزمه‌ته‌یان کردبوو و ئه‌میش ده‌یویست بیانکاته هی خۆی، به دهنگی
به‌رز ولامی تووتیییه‌که‌ی دایه‌وه: "به‌لی."

گوران‌بیژه پیره‌که له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی سو‌راو، جاریکی تر ده‌مه
بچووک و چرچه‌که‌ی کرده‌وه و وتی:

- منیش ئازایانه ده‌سته‌ویه‌خه جه‌نگیوم، به‌لام رۆژه

ناخۆشه‌کان زوو گه‌یشتن، کریت ئازادبوو، که‌شتییه

جه‌نگیییه‌کان فه‌رمانی گه‌رانه‌وه‌یان پی درا، من هه‌ر چوار

ریشه‌که‌م گرتن و هاوارم کرد: "ده‌بی من چ قوریک به‌سه‌ر

خۆمدا بکه‌م؟ ئیوه که من لی‌ره جی ده‌هیلن بو کوی ده‌چن؟

ئاخر من فیری نازون‌یعمه‌ت بووم، خووم به شامپانیا و

مریشکی سووره‌وه کراوه‌وه گرتووه، له‌گه‌ل سه‌لامی

سه‌ربازه ده‌ریاوانه لاوه‌کاندا راهاتووم، ئیستا که له چوار

ده‌ریاسالاری گه‌وره‌ی خۆم، بیوه‌ژن ده‌که‌وم، چیم به‌سه‌ر

دیت؟

به‌لام ئه‌وان پیده‌که‌نین و گالته‌یان پی ده‌هات، داد له ده‌ست

ئه‌و جو‌ره پیاوانه! ئه‌وان منیان نو‌قمی لی‌ره‌ی ئینگیزی و

ئىتالييى و پۇبلى پووسى و دراوى ناپليۇنى كوردبوو، من
پارهكانم دهخستنه ناو گورهوى و يهخهى كراسهكهم و
پىلاوهكانمهوه. دواشه و ئهوهندهم شيوهن و گريان كرد، كه
دهرياسالارهكان دليان پىم سووتا، ئهوه حهمامهيان پر له
شامپانيا كرد و منيان تيخست - ئيمه لهگهل يهكدا زور
راهاتبووين - پاشان ههموو شامپانياكهيان له چاوى من
خواردهوه و سهرخوش بوون، دواى ئهوهيش چراكانيان
كوژاندنهوه...

سهرلهبهيانىي ئهوه شهوه بۇنى ههموويانم گرتبوو، بۇنى
وهنهوشه، بۇنى كولونىا، بۇنى ميسك و بۇنى عهنبهر. من
هر چوار دهولهته گورهكهم گرتبوون: ئىنگليز و فرهنسه و
پووس و ئىتاليا. ئاليرهدا گرتبوومن، به ئهژنوكانم، ئاوام لى
دهكردن! تهماشاكهن، ئاوا...

ليزهدا هورتانس خانم باسكه كورت و گوشتنهكانى ليك كردنهوه و له
خوارهوه بۇ سهروهوه بهرزى كردنهوه، هر تهواو، وهك لهسهه رانى
سهما به منداليك بكات و ابوو.

- تهماشامكهن، ئابهمجوره! ئاوا!

كه خور هلهات دهستيان به توپتهقاندن كرد، من درق ناكهم
و به شهرفم سويند دهخوم ئهمه راسته، دوايى، بهلهميكى
سپى لهگهل دوازده سهولليدهردا هاتن، منيان ههلكرت و بۇ
كه نار دهرياكهيان بردم.

دهستهسره چكولانهكهى دهههيتنا و هيند بهكول گريا دانهدهمركايهوه.
زوربا كه تهواو بهتنگ هاتبوو، هاوارى لى ههستا:

- چاوت بنووقينه، بوبوليناكهم! چاوت بنووقينه، مالهكهم! من
كاناچاروم!

خاتوونه دلوقانه که مان جاريکی تر به نازه وه له زورباي خوري:
- پيم وتيت دهستت لاده! ته ماشا که! کوا نيشانه ئالتوونيه کاني
سه رشانت؟ کلاوه سينگوشه کان؟ ريشه عه تراوييه کان؟ ئاها...
ئاها...

به هينواشي دهستي زورباي گوشي و ديسان که وته وه گريان.
هه واکه ساردي کردبوو. که ميک بيدهنگ بووين، له پشت
قاميشه کانه وه دهنگي دهريا ئارام و له سه رخو دههات. بايه که
خستبووي و خوړ ئاوا بووبوو. دوو قه له ره شي شه و گهر به سه رماندا
تينه رين و دهنگي باليان هه ره له دهنگي دادريني پارچه يه ک ئاوريشم
دهچوو، وهک ئه وه ي کراسه ئاوريشمينه که ي خانمي گورانبييژ بدرت
وابوو.

زه رده ي خوړ ئاوا دهتوت گه ردي ئالتوونه و به سه ره حه وشه که دا
په خش کراوه. گواره پلپله داره که ي هورتانس خانم رهنگي ئاگري
گرتبوو، شيبا که يش هينا بوويه سه ما، وهک بيه ويت بفرئ و ئاگر
به سه ره سهر ي دراوسينکاندا بکات وابوو. سنگه نيوه کراوه که ي، ئه ژنو
ليک هه لاو يرده کاني، که پيري شلوشاوي کردبوون، چرچي ملي، ده مپا
کونه کاني به زه رده ي خوړ ئاوا بوونه که رهنگي زيريان گرتبوو.

فريشته پيره که مان له رزي، چاوه بچوو که کاني، که فرميسک و شه راب
سووري کردبوون و نيوه کراوه بوون، جاريک ته ماشاي من و تاويک
ته ماشاي زورباي پي دهکردن. زوربا به ليوي وشکه وه له سنگي
رامابوو. تا دههات دنيايش تاريکتر دهبوو. ئه و وهک له پرسيار
له خو کردندا بيت سه يري هه ر دوو کمانی دهکرد، دهتوت له هه ولي
ئه وه دايه بزانيت کاممان کانا قاروين.

زوربا، که ئه ژنوي به ئه ژنويه وه نووسانديوو، به ئاره زوويه کي پره وه
دهمي نابوو په ناگوويه وه و ده يگوت:

- بوبولیناکه م! بیگومان به، نه خودا هه یه و نه شهیتان. سه ره
بچوکه که ت هه لبره. دهسته جوانه کانت بخهره سه ره رومه ت
و گورانیه کمان بو بلی. بژی ژیان و مهرگ بو مردن.

زوربا گری گرتبوو. له و کاته دا، که دهستی چه پی به سمیلیدا دهینا،
دهستی راستی به سه ره له شی گورانیه ژه سه رخۆشه که وه بوو، قسه ی
ده کرد و هه ناسه برکیی بوو، چاویشی شلوی بوو. بیگومان ئەم ژنه ی،
که ئەو ئیستا له به رانه ر خۆیدا دهیبینی، ئەو پیره ژنه مۆمیاکراوه ی
پیشوو نه بوو، که ئارایشتیکی خهستی ده کرد، به لکوو ئەو "ره گزی
می" یه بوو، که ئەو ئاسایی به ژنی دهوت. ئیتر مه سه له که ته نیا
که سیک و دهموچاویک نه بوو، ئیتر گهنج، یان پیر و ناشیرین، یان
جوان، گرنگ نه بوون. ئیستا له پشت دهموچاوی هه ر ژنیکه وه وینه ی
پیروز و پر له نهینیی "ئه فرۆدهیت"³³ هه یه. ئەمه ئەو دهموچاوه بوو،
که زوربا دهیبینی و قسه ی له گه لدا ده کرد و هزی لئی بوو. شیوه ی
هورتانس خانم، ته نیا دهمامکیکی کاتی و پوون بوو، که زوربا
دهیدری بو ئەوه ی ده می نه مری ماچ بکات.

زوربا، جاریکی تر به هه ناسه ی گیر و تکائامیزه وه وتی:

- ئەو گه رده نه به فرینه ت راست بکه ره وه، ماله که م! تیی چریکینه
به گورانی.

پیره ی گورانیه ژ رومه تی نایه ناو دهسته لاوازه کانیه وه، که جلشینی
زور شه قار شه قاری کردبوو. چاوی خوماربوو. ناله یه کی به سۆز و
درندانه ی لی هه ستا و له کاتیکیدا، که به چاوه شلوی و
نیوه کوژاوه که یه وه، ته ماشای زوربا ی ده کرد- دیاربوو ئەوی
هه لبژاردبوو- دهستی به و گورانیه کرد، که خوی هزی لئی بوو و
هه زاران جاریش وتبووی:

³³ Aphrodait، خودای خۆشه ویستی له لای یونانیه کان، که هه مان ئه سستیره ی زومره یه .

- له كۆتايىي رۆژانى تەمەنمدا

بۆ بە تۆگەيشتم...³⁴

زۆربا، له جىيەكەي راست بوو، رۆيشت و سەنتوورەكەي هينا،
وەك توورەكان لەسەر زەويەكە دانىشت، سازەكەي له كىسەكە
دەرھينا، نايە سەر ئەژنۆي و دەستەزلەكانى دريژ کرد.

- ئاخ! ئاخ! بوبولينا! چەقۆيەك بەينه و سەرم بېرە.

كە تاريكى داكەوت و ئەستىرەكانى دواي خۆرئاوابوون له سوچ و
كەنارەكانى ئاسمانەو دەركەوتن؛ دەنگى سەنتوورى شاد و دلنەواز
بەرز بوو، هورتانس خانم، كە تا گەرووي برنج و مريشك و
بادامى برژاو و شەرابى تىكردبوو؛ مەست و قورس كەوتە سەر
شانى زۆربا و ئاخىكى قوولى هەلكيشا، بە هيواشى خۆي بە كەلەكە
رەقەكانى زۆرباوه قرساند، باويشكى دا و ديسان ئاخى هەلكيشايەو.
زۆربا ئاماژەي بۆ من کرد، بە چرپەو پىي وتم:

- سەرۆك! ئەم ژنە زۆر حەشەرييه، ها! وەرە وەك هاورپيهكى

باش برۆ و بە تەنيا جيمان بەيله.

³⁴ شيعرەكە له دەقە ئەسلىيەكەدا بە زمانى فرەنسەييە.

به يانی، که چاوم کرده وه، زۆربام له بهرانبهر خۆمدا بیینی، له خوار تهختی نووستنه که یه وه، له سهر ههر دوو ئەژنوی دانیشتبوو، جگهره ی ده کیشا و له بیرکردنه وه یه کی قوولدا بوو. چاوه خر و بچوو که کانی بریبوونه په نجه ره که ی بهرانبه ری، که له بهر پووناکی گزنگدا، رهنگی سپیی شیریی له خو گرتبوو. چاوی ئاوسابوو. مله پرووت و لاوازه زۆر درێژه که ی، که ههر به ملی بالنده پراوییه کان ده چوو، له یه خه که یه وه هاتبووه دهره وه.

شهوی پیشتر من زوو مالتاوااییم لینی کرد، زۆربام له گهل ئەو فریشته پیره دا ته نیا هیشته وه، له کاتی رویشتنمدا پیم وتبوو:

- زۆربا! من دەرۆم، تو رابویره، هیوادارم خۆشت لی بگوزهریت.

ئه ویش له وهلامدا وتبووی:

- خوات له گهل، سه روک! لینگه ری با ئیمه کاره که مان ئەنجام بدهین، شه و باش، سه روک! خه و یکی خوش.

لهوه دهچوو کاری خوځان کردبیت، چونکه من وهک له خهودا گویم له
دهنگیک بووبیت، وهک گمهگمی کوتر و دهنگی هه ناسه برکی و
تاویکیش ههستی نه وهم کردبیت، که ژووره کهی ته نیشتم نه وهنده
تهکانی تیدا دهدریت که وتبیتته له رزین، پاشان خهوم لی که وتبووه وه.
ماوهیه کی زوری دوی نیوه شهو، زوربا له سه رخو و به پیی پهی، بو
نه وهی من به ناگا نه یه م، گه رایه وه ژووره که و له سه ر ته ختی
نووستنه کهیدا راکشا. نیستا، له م به ره به یانه دا هر له وی دانیشتیو،
هیشتا نیگاکانی چاوی خاموش بوون، به لام له رووناکییه کی دوری
دهروانی، له وه دهچوو هیشتا سست بیت، هیشتا چاوهکانی خه والوو
بوون، هیور و بیده ره به ست خوئی دابوو ده ست شه پولیکی خهستی
ههنگوینئاساوه. دنیا، له خاک و ئاوه وه بیگره تا بیر و مروقه کان،
هه موو به ره و ده ریایه کی دور ده رویشتن و زوربایش شاد و بیخه م،
بی هیچ به رنگاری و بی هیچ چون و بوچییه ک، له گه ل دنیا دا
دهروشت.

ورده ورده گونده که به ناگا ده هات، چونکه هه راوزه نای که له شیر و
به راز و گوی دریژ و خه لکی له گوی ده گه ران. ویستم له ته ختی
نووستنه که بیمه خواره وه و هاوار بکه م:

دهی زوربا! نه مرو روژی کاری نیمه یه.

به لام منیش که بی چه ندوچوون خو م دابوو ده ست نهینی و
سرووتهکانی نه و به ره به یانه، هه ستم به تاموچیژیکی زور ده کرد. له
کاتیکی وا نه فسوناویدا، هه موو ژیان وهک په ریکی سووک و جوان
خوی نمایش دهکات، زه وییش وهک نه و په له هه ورانه ی به دم باوه
شه پول دهن و شیوه یان ده گوریت، نه وییش هر له گوراندا یه.

سهیری جگه ره کیشانه کهی زوربام کرد و خویشم حزم لی بوو
دووکه لیک بکه م، ده ستم دریژ کرد، پایپه که م هه لگرت و به تاسه یه کی

زۆرهوه لىم روانى، پايپهكەم پايپىكى گهوره و بهنرخى ئىنگلىزى بوو،
هاورپىيەكم به ديارى پىمى دابوو. (ئەو هاورپىيەم چاوى شىن و بەلاى
سەوزدا دەپروانى و قامكى جوان و بارىك بوون). ئەمە پرووداوى
سالانىكى پىشتەر، لە دەرەوهى ولات و لە نيوەرپۆيەكدا بوو، هاورپىكەم
كە خویندىنى تەواو كردبوو، عەسرى ئەو رۆژە بۆ يۇنان دەگەرپايەوه،
پىي و تم:

- وەرە واز لە جگەرەكيشان بىنە، تۆ جگەرەيەك پىدەكەيت،
نيوهى دەكيشى و نيوەكەى ترى وەك سۆزانييەك كە ئىتر
كارت پىي نەمابىت فرىي دەدەيت، ئەمە شەرمەزارىيە، وەرە
و ببەرە هاودەمى پايپ، چونكە پايپ ژنىكى وەفادارە، كە بۆ
مال دەگەرپىيەوه، ئەو بى ئەوهى لە جىي خوى ترازابىت
چاوهرپىتە، تۆ دايدەگرسىنى و لە دووكەلەكەى رادەمىنىت و
يادى منىش دەكەيتەوه.

نيوهرۆ بوو، كە لە مۆزەى بەرلىن بەدەرکەوتىن، هاورپىكەم بۆ ئەوه
چووبوو ئەوى، تا جارىكى تر دىدەنى لە تابلۆ خوشەويستەكەى
بكات، تابلۆى (جەنگاوەر)ى رامبرانت³⁵، كە كلاوخودىكى برۆنزی
لەسەردايە و پروومەتەكانى تىك قوپاون، نىگایشى پر لە ئازار و
ئىرادەيە. ئەو ھەر بەو جۆرەى، كە لەو جەنگاوەرە سەرکىش و
نائومىدە رامابوو، لەبەر خۆيەوه وتى:

- ئەگەر لە ھەموو تەمەندا كاريكى چاكي مروىيم لە دەست
بىت، ئەوا خۆم بە قەرزاربارى ئەم كارە ھونەرپىيە دەزانم.

³⁵ Rembrandt (1606-1669)، شىوہكار و ھەلکۆلەر و ھىلکارى ناودارى ھۆلەندايى، كە كارامەيىي پەنگ
تىكەلکردن و ھونەرى سىبەر و پووناكى لە كارەكانىدا كەرديان بە گەورەترین مامۇستاي شىوہكارى كلاسيك. ئەو شاكارى
ئەدى لە مۆزەكانى ئوروپادا ھەن. -ف-

ههردوو کمان له چهوشه‌ی موزه‌که‌دا وه‌ستاین و پالمان به ستونیکه‌وه
دا، به‌رانبه‌رمان په‌یکه‌ریکی برۆنزیی ژنیکی پرووت بوو، به جوانییه‌کی
فره‌وه سواری ئه‌سپینکی کتوی بوو بوو. بالنده‌یه‌کی بۆری گچکه، که له
کلکه‌ه‌لته‌کینه ده‌چوو، که مه‌کیک به‌سه‌ر ژنه ئه‌سپسواره‌که‌وه نیشه‌وه،
ته‌ماشایه‌کی ئیمه‌ی کرد، چه‌ند جاریک کلکی هه‌لته‌کاند، دوو-سی جار
ده‌نگیکی ناخۆشی لی به‌رز بووه‌وه، ئنجا بالی پیکدا‌دا و رۆیشت.
مووچرکینکم پیداهات، سه‌یری هاوریکه‌م کرد و پیم وت:

- تو گویت له ده‌نگی بالنده‌که بوو؟ له‌وه‌ی ده‌کرد بیه‌ویت
شتیکمان پی بلیت. هاوریکه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، له
وه‌لامدا شیعیری گۆرانیه‌کی میلی خوینده‌وه، که ده‌لینت:
"ئه‌مه بالنده‌یه، لی گه‌ری با گۆرانی بلیت، ئه‌مه بالنده‌یه، لی
گه‌ری با قسه‌ بکات."

نه‌مزانی چۆن له و چرکه‌ساته‌دا، له‌گه‌ل هه‌لاتتی خۆر و له‌و که‌ناری
ده‌ریای کریته‌دا، به‌و تاکه‌شیعه‌ره خه‌مه‌نگیزه بیره‌وه‌رییه‌کم بیر
که‌وته‌وه، که وه‌ک تالاو رژایه گیانمه‌وه.

له‌سه‌رخۆ پایپه‌که‌م پر له تووتن کرد و دامگرساند. له‌گه‌ل خۆمدا بیرم
له‌وه ده‌کرده‌وه، که له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌ر شتیک واتایه‌کی نه‌ینیی خۆی
هه‌یه و مروّف و گیاندار و دره‌خت و ئه‌ستیره‌کان بیجگه له چه‌ند
هیلکی هیروگلیفی³⁶ هیچی دی نین، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یان خوینیه‌وه و
په‌ی به واتایان ده‌بات به رواله‌ت شادمانه، به‌لام ئای که به‌دبه‌خته!
کاتی ته‌ماشایان ده‌کات شتیک له واتایان تیناگات، وا ده‌زانیت ئه‌مانه
مروّف و گیانله‌به‌ر و دره‌خت و ئه‌ستیره‌ن، به‌لام سالانیکی دواتر،
واتا زۆر دره‌نگ له واتا راسته‌قینه‌کانیان تیده‌گات. ئه‌و جه‌نگاوه‌ره

³⁶ Hieroglyphes، نووسینی میسرۆی کۆن، لێزه‌دا مه‌به‌ستی هه‌رشتیکه، که به نه‌ینیی و ته‌موم‌ژاری بێت و زانی

کلاوبرونزییه، ئەو ھاوڕێیەم، که لەبەر ھەتاوی ئەو نیوھەرۆیەدا پالی بە ئەستووندەکەو دابوو، ئەو کلکھەلتەکینەییە بە زمانی جیک جیک شتیکی بە ئیمە وت، ئەو شیعیری گۆرانییە خەماوییە، لە ھەموو ئەمانەدا من ئەمرۆ وای بیر لێدەکەمەو، که واتایەکی شاراو ھەبیت، بەلام چ واتایەک؟

من چاوم ھەر بە دوای ئەو دووکەلەو بوو، که لەو تاریکوپروونی بەیانەدا، لەسەرخۆ لوولی دەخوارد و پروونتر دەبوو، گیانیشم بەرھو دووکەلەکە دەپوشت و لە ئەلقەشینەکانیدا دەتوایەو. ماوہیەکی زۆر تێپەری و من بی کۆمەکی مەنتیق و بە یەقینیکی تەواو ھو ھەستم کرد، که دنیا چییە و چۆن دروست بوو و چۆنیش لەناو دەچیت، ھەر لەوہی دەکرد، که بی لە قسە ی ھەلخەلتینەر و بی ئەوہی بەشداری یارییەکی پالەوانبازیانە ی فیکری ھاتیم، جاریکی تر نوومی بودا بوو بیتمەو، دەتوت دووکەلەکە پوختە ی دەستوورەکانی بودایە و مارپیچە تواوہکانیش خودی ئەو ژیانەن، که لەسەرخۆ و ئاسان بەرھو نوختە ی کوتایی و بەختەوہری نیرقاناً³⁷ دەچن.

ئیتیر بیرم نەدەکردەو، لە ھەلپە ی ھیچ شتیکیدا نەبووم و ھیچ نەبوو، ئیتیر لە یەقینی تەواو دا دەژیام.³⁸

ھەناسە یەکی بەکاوہخۆم دا، وەک ئەوہی ئەم ھەناسە یە منی ھینابیتەوہ لای چرکەساتی ئیستا، تەماشای دەوروبەری خۆم کرد، ئەم کوختە تەختە پەرپووتە، ئەم ئاوینە بچووکی بە دیوارەکە یەوہ ھەلواسراوہ و تازە یەکەم پەرشنگی خۆر کەوتبووہ سەری و بریسکە ی دەدا.

³⁷ Nirvana، بە زمانی سانسکریتی بە واتای نەمان، یان بەدبختییە، لە ئایینی بودادا قوتاغی تەواو پێگە یشتن و لەتاوچوونە، ئەمەیش لە ئەنجامی دامرکاندنێ ناگری ئارەزووہکانی نەفسەوہ بە دەست دیت، که مرۆف دەگە یەنیتە بەختەوہری ئەو دنیا.

³⁸ پستە ی نیوان کەوانەکە لە وەرگێزانە ئینگلیزییەکەدا نەبووہ و لە وەرگێزانە فرەنسەیییەکەوہ وەرگێزراوہ.

به رانبهرم زوربا له سهر دوشه كه كه ي دانيشتبوو، پشتي له من و
جگهره ي ده كيشا.

ناكاو رور ي پيشووم به هموو خوشي و تالييه كييه وه هاته وه ياد،
عتره بونخوشه كه ي وه نه وشه و كولونيا و ميسك و عنبهر و
توتيه كه يش، يان نهو گيانله به ره تا راده يه ك مروقه ي، كه بووبوو
توتوي و بالي به شيشي قهفه زه كه يدا ده كيشا و ناوي عاشقيكي كوني
دينا. نهو كونه كه شتويه،³⁹ كه تاقه پاشماوه ي ده زگه ي جه نكيه و
چيروكي شه ره كونه كاني ده رايي ده گي رايه وه.

زوربا گويي له دهنگي هه ناسه هه لكيشانه كه م بوو، سه ري به ره و لاي
من وه رگي را و له سه رخو وتي:

- سه رو ك! شيوه ي ره فتاري ئيمه زور خراپ بوو، زور خراپ،
تو كردته گولمه ز و منيش هه روا، نهو داماره هه ستي پي
كرد، دو اييش، بي نهوه ي تو قسه يه كي خوشي له گه لدا بكه يت
به جيت هيشت و رويشتيت، وهك نهوه ي پيره ژنيكي
هه زارساله بيت، به راستي شه رمه، نه مه بي نه ده بييه،
سه رو ك! ليم ببووره بيت بليم، كه نه م جو ره ره فتاره كاري
پياو نييه، هه رچيه ك بيت نهو ژنه، وانويه؟ مروقيكي لاوازي
چاو به فرمي سكه، باش بوو له بهر دلي نهو، من مامه وه.
به پيكه نينه وه پيم وت:

- نه م قسانه چيه ده يانكه يت زوربا؟ به راستي تو له و
باوه ره دايت، كه هموو ئافره تيك نه مه ي له ژير سه ردايه؟

- به لي سه رو ك! باوه رت هه بيت ژنان بي جگه له وه هيچيان له
ميشكدا نييه، من هموو جو ر و هموو ره نكيكم ديوه و
له گه لياندا بووم و زياد له خه لكي تر له م باره يه وه نه زموونم

39 مه به ست له (كونه كه شتي)، هورتانس خانم پيره ژني خاوه ني ميوانخانه كه يه . - ف -

هه‌یه. ژن، بیجگه له‌م باسوخواسه هیچی تری له سه‌ردا نییه،
له منی وه‌ربگره که ئەو گیانله‌به‌ریکی نه‌خۆشه و زور زوو
ده‌داته گریان، ئەگەر پێی نه‌لێی خۆشت ده‌ویت و ده‌ته‌ویت؛
ده‌گریی. ده‌شی داخوازیت ر‌هت بکاته‌وه، ر‌ه‌نگه‌ هیچ خۆشی
لێت نه‌یهت، ته‌نانهت ر‌ه‌نگه‌ لێشت بیزار بیت، ئەمه‌ باسیکی
تره‌، به‌لام هه‌موو ئەو پیاوانه‌ی، که ژن ده‌بینن، ده‌بیت
خوازیاری بن، ژنی داماو ئەوه‌ی ده‌ویت، بۆیه له‌سه‌ر پیاو
پێویسته، که هه‌ولی دلخۆشکردنی بدات.

من نه‌نکیکی ته‌مه‌ن نزیک به‌ هه‌شتا سالیم هه‌بوو، سه‌رهاتی
ئەم پیره‌ژنه‌ چیرۆکیکه‌ بۆ خۆی، گ‌رنگ نییه‌، ئەمه‌یش هه‌ر بۆ
خۆی چیرۆکیکه‌، به‌لێ ته‌مه‌نی نزیک به‌ هه‌شتا سال بوو.
به‌رانبه‌ر مالی ئێمه‌ کچیکی جوانی ته‌روتازه‌ی وه‌ک گول
هه‌بوو، ناوی (کریستالوو)⁴⁰ بوو، ئێمه‌ی هه‌رزه‌کار و بێکاری
دی، هه‌موو شه‌ویکی یه‌کشه‌ممان ده‌چووین ده‌مانخواردوه‌وه
تا سه‌رخۆش ده‌بووین، ئەوسا چلێک ر‌یحانه‌مان له‌ پشت
گوێ ده‌نا، ئامۆزایه‌کی من گیتاره‌که‌ی هه‌لده‌گرت و تیکرا
ده‌چووینه به‌ر مالی کریستالوو، بۆ ئەوه‌ی به‌ مۆسیقاژهن‌دن
خۆشه‌ویستیمانی پێ بگه‌یه‌نین، ئای چ شه‌وق و زه‌وقیکمان
هه‌بوو، چ عه‌شق و ئاره‌زوویه‌ک! وه‌ک گا ده‌مانبۆراند،
هه‌موو ئەو کچه‌مان ده‌ویست، هه‌موو شه‌ویکی یه‌کشه‌ممان
وه‌ک مینگه‌ل ده‌چووینه ئەوێ تا چه‌ز له‌ که‌سیکمان بکات.

باشه‌، سه‌رۆک! تۆ ب‌روا به‌ قسه‌کانم ده‌که‌یت؟ ئەمه‌ ر‌ازیکی
سه‌یره‌! زامیک له‌ بوونی ژندا هه‌یه‌ هه‌رگیز ساریژ نابیت،
هه‌موو برینیک ده‌رمانی هه‌یه‌، به‌لام ئەمیان، گوێی له‌ قسه‌ی

ناو کتیبه‌کانی تو نییه، هرگیز چاک نابیتته‌وه، تهنانهت نه‌گەر
ژنیکی تهمهن هه‌شتا سالیش بیت، ده‌می برینه‌که هەر به
کراوه‌یی ده‌مینیتته‌وه.

به‌لی ئەم پیره‌ژنه هه‌موو شه‌ویکی یه‌کشه‌ممان رایه‌خه‌که‌ی
ده‌برده لای په‌نجه‌ره‌که‌وه، به دزییه‌وه ئاوینه بچوکه‌که‌ی
ده‌رده‌هینا، ده‌ستی ده‌کرد به‌شانه‌کردن و جیا‌کردنه‌وه‌ی ئەو
چهند تاله‌مووه‌ی به‌سه‌رییه‌وه مابوو، زور به‌وریایی
ته‌ماشای ئەملاوئه‌ولای خۆیشی ده‌کرد، تا که‌س به‌و جووره
نه‌بیینیت، خو ئە‌گەر که‌سینکی لئ نزیک بکه‌وتایه‌ته‌وه، ئە‌وا به
هیمنی وه‌ک پاکیزه‌یه‌ک له‌کاتی خوداپه‌رستیدا بیت، خۆی
گرمۆله ده‌کرد و ده‌یدایه‌ نووستن، به‌لام که‌ی خه‌و
ده‌بیرده‌وه؟ ئە‌و چاوه‌ری بوو لاوه‌کان بگهن و ئە‌ویش گوی
بۆ گورانیه‌ عاشقانه‌کانیان رادیریت، له‌هه‌شتا‌سالیدا! بروانه
سه‌رۆک! ژن چ گیانله‌به‌ریکی پر له‌نه‌ینیه‌! ئیستا که‌ بیری
لئ ده‌که‌مه‌وه ده‌مه‌ویت بگریه‌م، به‌لام من ئە‌وسا زور
سه‌رچل بووم و هیچم نه‌ده‌زانی، بۆیه پیکه‌نینم به‌و باسه
ده‌هات.

رۆژیک له‌ده‌ست نه‌نکم تووره‌بووم، ئە‌و ته‌شهری لیدام، که
بۆچی دوا‌ی کچان ده‌که‌وم، منیش ناچار بووم، چیم له
دلدابوو راستوره‌وان پیم وت، وتم: "تو بۆ هه‌موو شه‌ویکی
یه‌کشه‌ممان توینکه‌گوتیز له‌لیوت ده‌سوویت و قژت شانه
ده‌که‌یت؟ ناشی تیگه‌یشتییتی، که‌ ئیمه‌ گورانی بۆ تو ده‌لین و
موسیقات بۆ ده‌ژهنین؟ نا، ئیمه‌ ئە‌وه بۆ کریستالوو ده‌که‌ین،
تو تازه‌ بونی مردووت لئ دیت."

سه‌رۆک! بڕوا ده‌که‌یت، ئه‌و ڕۆژه دوو دلۆپ فرمیسی
درشت له چاوی نه‌نکه‌وه هاتنه خواره‌وه، ئه‌وه یه‌که‌مجار
بوو بزانه‌م ژن واتا چی! وه‌ک دیله‌سه‌گ له سووچیکدا گرمۆله
بوو، چه‌نه‌ی له‌رزى، بۆ ئه‌وه‌ی چاکی گوی لى بیت، لى
نزیک بوومه‌وه و هاوارم کرد: "کریستالوو! تیده‌گه‌یت،
کریستالوو!" لاویه‌تی بوونه‌وه‌ریکی درنده و نامرۆیییه، که له
هیچ ناگات، نه‌نکه‌م ده‌سته وشکه‌لاتوو‌ه‌که‌ی به‌ره‌و ئاسمان
به‌رز کرده‌وه و هاواری کرد: "بڕۆ به‌ نه‌فره‌ت بیت، له‌ناخی
دله‌وه به‌ نه‌فره‌ت ده‌که‌م."

ئو پیره‌ژنه داماره‌وه له‌و ڕۆژه به‌ دواوه دایه‌ کزی، تا ده‌هات
لیژ ده‌بووه‌وه و هیزی نه‌ده‌ما، تا دواى دوو مانگ که‌وته
گیانه‌لا، له‌و کاته‌دا چاوی پیم که‌وت، وه‌ک کیسه‌ل فیشکاندی
و ده‌سته وشکه‌لاتوو‌ه‌کانی بۆ دریژ کردم، تا چنگم لى گیر
بکات، وتی: "ئه‌لیکسیس!⁴¹ تو منت کوشت، به‌ نه‌فره‌ت بیت
نه‌فره‌ت... ده‌خوازم چ ده‌رد و به‌لایه‌ک به‌سه‌ر من هات،
به‌سه‌ر تویش بیت."

زۆر با، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، له‌و کاته‌دا که ده‌ستی به‌ سمیلیدا ده‌هینا،
وتی:

- به‌راستی دوعای پیره‌ژنه‌که گیرابوو، وا بزانه‌م ته‌مه‌نم
شه‌ستوپینج ساله، به‌لام ئه‌گه‌ر بیمه‌ سه‌د سالیش، هه‌ر عاقل
نابم، ئه‌وسایش هه‌ر ئاوینه‌یه‌کی بچووکم له‌ گیرفاندا ده‌بیت
و هه‌ر دواى ژنانیش ده‌که‌وم.
جاریکی تر پیکه‌نی، پاشماوه‌ی جگه‌ره‌که‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه توو‌ردایه
ده‌ره‌وه و باویشکیکی دا، ئنجا وتی:

- من دنيایهك عهیبوعاری ترم ههیه، بهلام ئەمیان ناخری
دهمکوژیت.

له تهختی نووستنهكه هاته خوارهوه و وتی:
- ئیتر بهسه! زورمان قسه كرد، دهبیئت ئەمرۆ كار بکهین.
بهپهله خوی گۆری، پینلاوی له پی کرد و چوووه دهرهوه.
من سهرم داخستبوو، بیرم له قسهکانی زوربا دهکردهوه، ناكاو
شاریکی دووری به بهفر داپوشراوم هاتهوه یاد، له پیشانگهیهکی
پۆداندا،⁴² تهماشای دهستیکی گهرهی له برۆنز دروستکراوم
دهکرد، که به (دهستی خودا) بهناوبانگه، دهستهکه نیوهکراوهیه و
لهناو لهپیدا ژن و پیاویک به شهوق و خوشییهوه له یهک ئالاون.
کچیکی جوان لیم نزیک کهوتهوه و له تهنیشتمدا وهستا، ئەویش به
سهرسوورماوییهوه تهماشای ئەو تیکهلبوونه به جوشوخرۆشه
نهرانهیهی ژن و پیاوهکهی دهکرد، کچیکی باریکهلهی شیکپۆش بوو،
قژی پر و زهردباو و چهنهی پتهو و لیوی ناسک بوو، قهلافهتیکی
خوگر و پیاوانهی ههبوو، من که ههز بهوه ناکهم، له خۆمهوه
کهسێک بدوینم، نازانم چی ئەم کارهی پی کردم، رووم تیی کرد و
پیم وت:

- بیر له چی دهکهیتهوه؟
لهژیر لیهوه به نارەزاییهوه وتی:
- خۆزگه بمانتوانیا ههلبیین!
- بۆ کوئی؟ چار نییه، دهستی خودا له ههموو شوینیکدا ههیه و
پزگاربوون نییه، بۆ بهم خۆشهویستییه تاسهره قایل نیت؟

⁴² Rodin (نوگست) پهیکهرتاشی گهرهی فرهنسهیی (1840-1917) که له شێوهی ریالست و ئیمپرسیونیستیا
ماموستایهکی بهتوانا و خاوهنی شاکاری گهرهه. ههندیک به مایکل ئینجیلۆی دهچوینن، له کاره ناوکارهکانی "تادهم و
هوا" و "ماچ" و "دهستی خودا" بیرهنده. -ف-

نا، رهنکه خوشه‌ویستی مه‌زنترین به‌خته‌وه‌ریی ئەم دنیا به
بیت، به‌لئ! رهنکه، به‌لام من که ئیستا دەستیکی برۆنزی
دەبینم، حەز به‌هه‌لهاتن دەکەم.

- واتا تو ئازادیت لا باشتەرە؟

- به‌لئ.

- ئەی ئەگەر ئازادبوون تەنیا ئەو کاتە بیتە دی، که لەم دەسته

برۆنزییەوه‌ فەرمان وەر بگرین، ئەوسا چی؟ تو وای دابنئ،

که وشەیی خودا ئەو واتا سادەییە نییە، که خەلکی عەوام

بۆیان داناوه، ئەوسا چی؟

کچۆله‌که به‌ نیگەرانییەوه‌ لئی روانیم، چاوی رهنکی خۆله‌میشییەکی

کانزایی گرتبوو، لیوی وشک و تال بوون، وتی:

- من تیناگەم.

وه‌ک ترسابیت دوور که‌وته‌وه؛ ون بوو. له‌وساوه‌ ئیتر هیچ کاتیک

نه‌هاتبوووه‌ به‌ر زه‌ینی من، به‌مجۆره‌ ئەو کچه‌ له‌ بوونی مندا، له‌

دووتویی سنگمدا، هەر به‌ زیندوویی مابوووه‌. وا ئیستا، ئەم‌رۆ، لەم

که‌ناره‌ ته‌ریکه‌ی ده‌ریادا، به‌ رهنکی په‌ریو و ناله‌وزارییەوه‌، له‌

قوولاییی بوونی منه‌وه‌ هاتبوووه‌ ده‌ره‌وه‌.

وايه، زۆر با راستی کرد و من له‌گه‌لیدا باشم ره‌فتار نه‌کردبوو، ئەم

دەسته‌ برۆنزییە بیانووی چاک بوو، یه‌که‌مین پینگه‌یشتن چاک هاته

پیش و قسه‌ی خوشه‌ویستانه‌مان کرد، ئیمه‌ ده‌مانتوانی ورده‌ ورده‌ بی

ئەوه‌ی به‌ خو بزانی، بکه‌وینه‌ ئامیزی یه‌که‌وه‌ و به‌ ئاسانی له‌نیو له‌پی

خودادا بیینه‌ یه‌ک، کتوپر من له‌سه‌ر زه‌وییەوه‌ په‌ریمه‌ ئاسمان و ژنی

په‌چاره‌ ترسا و رایکرد.

په‌ره‌که‌ له‌شیر، له‌ حه‌وشی میوانخانه‌که‌ی خاتوو هورتانس خانمدا

که‌وته‌ خویندن. ئیستا تیشکی خۆر ته‌واو سپی و له‌ په‌نجه‌ره‌

بچووکه که وه دههاته ژووره وه. من بهرزه پین له ناو پینخه فه که مه وه
وه ده رکه وتم.

کریکاره کان، به بیل و قازمه و نویله وه دهگه یشتن، گویم له زوربا
بوو دهستووری ده دانی، ئەو بی ورینگه دان دهستی به کار کردبوو،
هه ستت ده کرد به ریوه به ریکه چهزی به بهر پرسیاریه تیه.

سه رم له په نجه ره که وه برده ده ره وه و زوربا م بینی، وهک چه ته ولینک
له نیوان سی کریکاری لاوازی شرۆله و رهنگه ریوی باریکا
وه ستابوو، وهک فه رمان بدات، دهستی راده دا و فه رمانه کانیشی
کورت و ئاشکرا بوون.

پاشان پشتهملی میردمندالینکی گرت، که هه ر منگه منگی ده کرد و به
دوودلییه وه ده چوو ه پیشه وه، به سه ریدا نه راندی:

- ئەگه ر قسه ت هه یه بیلی، به دهنگی ئاشکرا و بهرز بیلی،
چونکه من چه زم له منگه منگ نییه، بو ئەوهی کار بکه ییت،
ده بیت خۆت ناماده بکه ییت، ئەگه ر نایکه ییت فه رموو بو
چایخانه.

له و کاته دا هورتانس خانم به قژی ئالوز و روومه تی پفکردووی
بینارایشته وه، به کراسینکی ده لب و چلکن و ده مپای دریز و کونه وه،
که به کیشی ده کرد؛ ده رکه وت. وهک گورانیبیژه پیره کان کوکه یه ک
گرتی، که دهنگه ناخۆشه که ی هه ر له زه ره ی که ر ده چوو، وه ستا و به
که شوفشینکه وه له زوربا ی روانی، چاوی لیل بوون، جارینکی تر بو
ئه وهی زوربا گوئی لی بیت کوکییه وه، له کاتینکا، که به له نجه ولاره وه
که فه لی ده جوولاند، به لای زوربا دا تپه ری، ئەوه نده ی لی نزیک
که وته وه موویه کیان مابوو قۆلی هه راوی کراسه که ی بهر زوربا
بکه ویت، که چی زوربا ته نانه ت بو ته ماشا کردنی رووی وه رنه گیرا،

تیکه‌یهک نان و مشتیک زهیتونی له کریکاریک وەرگرت و هاواری کرد:

- دهی کورینه! خاچیک بکیشن و بابرۆین.

ئهوسا به ههنگاوی فراوان به‌رهو چیاکه پیش تیه‌که کهوت. من لیژهدا باس له کاری کانزا ناکه‌م، چونکه ئه‌مه هه‌وسه‌له‌یه‌کی ده‌وێت که ئیستا نیمه. ئیمه له پال ده‌ریاکه‌دا کوختیکمان له قامیش و بی و تهنه‌که‌ی نه‌وت دروست کرد. له به‌ره‌به‌یاندا زۆربا هه‌له‌ده‌ستا، قازمه‌که‌ی هه‌له‌ده‌گرت، پیش کریکاره‌کان ده‌چوو هه‌ر کانزاکه، ده‌ستی به هه‌لکه‌ندنی راره‌ویکی تونیلناسا ده‌کرد، وازی لی ده‌هینا، ده‌ماری خه‌لووزیکی به‌ردینی ده‌دۆزییه‌وه، که وه‌ک رۆنی زه‌یتوون ده‌بریسکایه‌وه، له‌تاو خوشی ده‌که‌وته سه‌ما، به‌لام دوا‌ی چه‌ند رۆژیکی تر ده‌ماره‌که ون ده‌بوو، زۆربا له‌سه‌ر زه‌وییه‌که ده‌که‌وته ته‌پوتل، قاچی به‌ره‌و ئاسمان هه‌له‌ده‌نا و به ئاماژه‌ی ده‌ستوپینی نه‌فره‌تی له زه‌وی و زه‌مان ده‌کرد. ئه‌و زۆر به گه‌رمی له‌گه‌ل کاره‌که‌یدا په‌یوه‌ندی به‌ستبوو، ته‌نانه‌ت راره‌ویژی به‌منیش نه‌ده‌کرد، هه‌ر له رۆژه به‌راییه‌که‌نه‌وه هه‌موو دلسۆزی و به‌رپرسیاریه‌تی له‌ منه‌وه چوو بووه لای ئه‌و، ئیتر ئه‌و بریاری ده‌دا و کاری به‌ری ده‌خست، من ته‌نیا پاره‌دانم له‌سه‌ر بوو- ئه‌و شته‌ی لای خویشم خراب نه‌بوو- چونکه وام هه‌ست ده‌کرد، که ئه‌و چه‌ند مانگه خوشترین رۆژانی ته‌مه‌نی من بوون. به‌لی، به‌له‌به‌رچاوگرته‌نی هه‌موو لایه‌نیک، وام‌ده‌زانی به‌خته‌وه‌ریی خۆم به‌نرخیکی هه‌رزان ده‌کرم.

باپیرم- له دایکه‌وه- که له گوندیکی بچووکی کریتدا ده‌ژیا، هه‌موو شه‌ویک چراکه‌ی هه‌له‌ده‌گرت و به‌ناو گونددا ده‌گه‌را، تا بزانیته ئاخۆ به‌رینه‌وت غه‌ریبیک هاتوو ته‌ ناو گونده‌که‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی وای بینیا ده‌بیرده ماله‌وه، خواردن و خواردنه‌وه‌ی زۆری ده‌دایه، پاشان

خوی له سهر کورسییه ک داده نیشته، سه بیله دریژه که ی داده گرساند،
رووی له میوانه که ده کرد، که کاتی قهرزدانه وه که ی گه یشتبوو، وه ک
فهرمانی پی بکات ده یگوت:

- ده ی بۆم باس بکه.

میوانه که ده یوت:

- چیت بۆ باس بکه م باوه مستوو یورگی؟⁴³

- پیم بلی تو چیت و کیت؟ له کو یوه هاتوویت، کام شار و

گوندت به چاوی خوت بینووه؟ به کورتی هه موو شتیکم بۆ

باس بکه. یا ئەللا ده ی. ئیتیر میوانه که دهستی پی ده کرد،

له ملاوه ده یبرده ئەولا و راست و دروی به سهر یه کدا

ده ترشاند. باپیرم مژی له سه بیله که ی دها و له سهر

کورسییه که یدا گرمۆله ده بوو، گو یی لی ده گرت و هیدی

هیدی سه فه ره که ی له گه لدا ده کرد.

ئه گه ر میوانه که ی به دل با، پیی ده وت:

- سبه یش لی ره بمینه وه و مه رۆ، هیشتا زورت پییه بۆم

بگیریته وه.

باپیرم هه رگیز له گونده که ی نه چوو بووه ده ره وه، ته نانه ت بۆ کاندی⁴⁴

و کانه یش⁴⁵ سه فه ری نه کرد بوو، ده یوت: "بچم بۆ ئەوی چی بکه م؟

کاندییه کان و کانه یییه کان هه میشه بی ره دا تیده په رن، کاندی و کانه

خویان سهر به مالدا ده کن و من پیویستم به چون نییه."

منیش ئە مرۆ له م که ناری کریته دا، ئەو شیتیییه ی باپیرم په یره و ده که م.

43 Maustoyorgi

44 Candia

45 Canee

گرنگترین شاری سوورگی کریته، که ده که ویته که ناری به شی باکووره وه. -ف-

منیش میوانیکم پهیدا کردووه، وهکنه وهی به چراوه له دووی گه رابیتیم و دوزیبیتمه وه، ناهیلیم بروات، ئەو بو من زور له شیوی شهویک زیاتر دهکه ویت، به لام دههینیت. من هه موو شهویک، دوای ته واو بوونی کارهکان چاوه رپی دهکه م، به رانه به خوم دایده نیم، پیکه وه شیو دهکه یین، پاشان که وهختی قهرزدانه وهی دیت، پینی ده لیم: "دهی بوم باس بکه." پایپه که م پینده که م و گوئی لیده گرم. ئەم میوانه به دنیا دا چاک گه راوه و باش چوو ته ناو روچی خه لکییه وه، من له گوئی لیگرتنی تیر نابم، پینی ده لیم: "بوم باس بکه، زوربا! بوم باس بکه." نیتر که دهست به گیرانه وه دهکات مه کدونیام دیته پیش چاو، چیا و دارستان و لافاو و کومیته چیه کان،⁴⁶ ژنانی زه حمه تکیش و پیاوانی رفته ستوور و به هه یکه ل، هه موویان له و بستوکه جیهی نیوان من و زوربا دا بلاو ده بنه وه، چیا ی ئاتوسیش⁴⁷ به بیستویه ک دیره که ی و جبه خانه و راهییه ته مبه ل و بیکاره کانیه وه دهرده که ون. زوربا ملی باده دا و ئەو کاته ی چیرۆکی قه شهکانی دیری ده گه یانده کوتایی، به پیکه نینه وه دهیوت: "سه روک! خودا له پاشی بارگیر و له پیشی قه شهت بپاریزیت."

هه موو شهویک زوربا به یونان و بولگارستان و کوسته نته نییه را ده مگیریت، چاو ده نوقینم و ده روانم، ئەو به چاوه بچووکه هه لوئاسا کانیه وه، که زورجار له سه رسامیدا ته واو ده کرانه وه، هه موو بالکان، بالکانی پر له ئاژاوه و ماندووی دیوه، ئەو شتانه ی لای ئیمه ئاسایی بوون و به سانایی به سه ریاندا تیده پهرین، لای زوربا پر له راز و ترسناک بوون. ئەو که ژنیکی ریوار ده بینیت، مات

⁴⁶ کومیته چی: به وانه ده و ترا که ئەندامانی به کیتی و نه نجومه نهکانی جووتیارانی مه کدونیان بوون، زیاتر به ئەسل بولگاری بوون، له سه رهتای سه دهی بیستدا دژی دهسته لاتی عوسمانیه کان به سه ر یوناندا و بو سوودی ولاته که یان شه پریان ده کرد.

⁴⁷ Athos

و سهرسام دهووستیت و دهپرسیت: ئەمه چ نهینییه که! ژن چ
بوونه وهریکه که وامان لی بکات سهر بو بینینی گر بدهین؟ من له تو
دهپرسم ئەمه چییه؟

زوربا ههر بهو سهرسامییوه بهرانبهر به پیاوینک، درهختیکی
گولکردوو، لیوانیک ئاوی سارد، ئەو پرسیارانه له خوی دهکات.
هموو رۆژیک، ههرچییهک که دهبینیت، وا دهزانیت یه که مجاری
بینینییه تی.

دوینی له بهردهم کوخته که دا دانیشتبووین، دواي نوشینی لیوانیک
شهراب، زوربا به سهرسامییوه رووی تیکردم و وتی:

- به راست سهرۆک! بلی بزاتم، ئەم ئاوه سووره چییه؟ قهدی
پیره داریک لق و گه لا دهردهکات، هیشووی جوان و ترشی
پتوه ئاویزان ده بیت، ماوهیهک تیده په ریت، خور پنی
دهگه یه نیت، وهک ههنگوینی شیرینی لیدهکات و ئەوسا پنی
دهلین تری، پاشان به پی هه لیده شیلن، شیله که ی دهگرن و
دهیکه نه کووپه وه، ئەو شیله یه خو به خو پیدهگات و دهگوریت،
له جه ژنی پیروزی (جوونی سهرخوش) دا⁴⁸ سهری کووپه کان
لا ددهن، دهبینن شیله کان بوونه ته شهراب، ئای که سهیره!
چ په رجوو یه که؟ تو لهو شیله رهنگسووره دهخووته وه و
گیانت هینده گه وره ده بیت، که له قالبه کونه که ی له شتدا جینی
نابیته وه و خودا دهکیشیته زورانباری. ئەمه چ رازیکه!
سهرۆک! پیم بلی؟

من قسم نه دهکرد، که گویم له قسه کانی زوربا دهگرت هه ستم دهکرد
دنیا پاکیزه یی خوی نوی دهکاته وه، هه موو شته بینرخ و پواوه کان
جاریکی دی باقوبریقی سهره تایان بو دیته وه، ئەو سهره تایه ی که

⁴⁸ St. John the drinker، مێژووی ئەو پێژە پێکهوتی (15) ی ئاب دهکات.

له ژیر دهستی خوداوه هاتنه دهره وه: ئاو، ژن، ئهستیره، نان؛ به رهو
ئهسله پر له رازه که یان ده بوونه وه و دیسان گه رده لولو له خوداییه که
له ئاسماندا هه لی ده کرده وه.

هر له بهر ئه وه بوو، که هه موو عه سرانیک له سه ر زیخی که نار ه که دا
را ده کشام، به تاسه وه چاوه رپی زور بام ده کرد، ئه وه هه موو له شی لیته
و خه لوو زاوی بوو، به هه نگاوی فراوان و بیحالییه کی زوره وه، وه ک
مشکیکی گه وره له ژیر زه وویییه که وه ده هاته دهره وه، که له دووره وه
ده مبینی، له دارو باری له شیییه وه، له سه ری نه وی، یان به رزییه وه، له
جوولاندنی باسکی دریژییه وه، ده مزانی کاری ئه و روزه چون بووه.

له سه ره تا وه منیش له گه لیدا ده رۆیشتم و چاودیری کریکاره کانم
ده کرد، هه ولم ده دا رییه کی تازه بو خۆم بدۆزمه وه، په یوه ندی له گه ل
کاری ده ستدا په یدا بکه م، ئه و به رژه وه هندییه مرو قایه تییه ی له ژیر
ده ستدا بوو، بیزانم و چه زی لی بکه م، ئه و تامه خۆشه بچیژم، که
ماوه یه کی زور بوو ئاره زوویم ده کرد- ئه وه ی که ئیتر نه ک له گه ل
و شه، به لکوو له گه ل مرو قه زیندو وه کاندای سه رو کاریکم هه بیته-

پلانیکی خه یالیم ده کیشا، که ئه گه ر کاری ده ره ینانی خه لووزی به رد
باش به ره و پیشه وه بچیت، کومه له یه کی تایبه تی دروست بکه م، که
هه موو کاری تیدا بکه ن، هه موو شتی کمان هه ره وه زی بیت، وه ک برا
پیکه وه یه ک خۆراک بخۆین و به رگیک بپۆشین، له می شکمدا
نه خشه یه کی تازه ی دینیم ده کیشا، هه وینی ژیانیکی تازه م داده یینا.

به لام هیشتا بریاری ئه وه م نه دا بوو، که باسی پرۆژه که ی خۆم بو
زوربا بکه م، ئه و که منی ده بینی له ناو کریکاره کاندایم و ده چم،
پرسیاریان لی ده که م، له کاره کانیان ده کۆلمه وه و هه میشه لایه نیان
ده گرم، زوری پی ناخۆش بوو، ته ماشای ده کردم، لیوی ده کروشت و
ده یوت:

- سەرۆك! ناچیت سەیریکی دەرەووە بکەیت؟ دەزانیت دەرەووە
چ ھەتاویکە!

بەلام من پوژانی یەکەم سوور بووم لەسەر مانەووە و نەدەرپویشتم،
دەمپرسی، زۆرم قسە دەکرد، دەموویست شتیک لە ژیانێ کەریکارەکان
بزانم، چەند مندالیان ھەیە، ئەو خوشکانەیی دەبوو بە شوویان بدەن،
لە کەسوکاری پیووە نەخوشیان، لە کێشەیان، لە نەخۆشی و
نارەحەتیان.

زۆربا بە تالی و ترشییەکەو پنی دەوتم:

- سەرۆك! تۆ ئەو ھەندە لە ژیانێ ئەمانە مەکوڵەووە، کە دلت پێر

بێ و زیاد لە پیویست و زیاد لە بەرژەو ھەندیی کارەکەمان
پێیانەووە پەيوەندیان لەگەڵدا پەیدا بکەیت، چونکە ئەوسا لە
ھەلەیان خوش دەبیت، دەبیت ئەو ھیش بزانیست، کە ئەگەر وا
بکەیت، ئەوانیش تووشی نەگەتییەکی گەورە دەبن، کە
سەرۆك توند بیت، کریکار لێ دەترسیت، ریزی لێدەگرن و
کار دەکەن، بەلام کە سەرۆك نەرم و لاواز بیت، ھەوساری
لەسەر دەکەن و رایدەکێشن. تێدەگەیت، سەرۆك؟

پوژیکی تر، لە خۆرئاوا بووندا، کە دەست لە کار ھەلگیرا، زۆربا
قازمەکی لە بەر کوختەکەدا فری دا و بە بیزارییەو ھاواری
لێھەستا:

- سەرۆك! تکات لێدەکەم خۆت مەکێشە ناو کارەکانەووە،

ھەرچی من دروستی دەکەم تۆ دەپروخینیت. ئەمرو ئەو
قسانە چی بوون بۆت کردن؟ سۆشیالیست و ئەو جۆرە
و پێنانه، تۆ یان سەرمايەداری؟ یەکیان ھەلبژیرە.

بەلام ئەو ھەلبژاردنە چۆن دەبیت؟ پەرۆشی و ھەزی سادەیی من
ئەو بوو، کە ئەو دوانە بکەم بە یەک و رێچارە یەک بۆ یەكخستنی

دژه‌کان بدۆزمه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که له‌م رێیه‌وه هه‌م ژيانی دنیا ده‌سته‌به‌ر بکه‌م و هه‌م به‌خته‌وه‌ریی ئه‌ولایش به‌ ده‌ست به‌ینم. ئه‌م بیره له‌ سالانی پێشووه‌وه، واتا له‌ منداڵیه‌وه له‌ سه‌رمدا بوو. ئه‌وسا هه‌یشتا قوتابی بووم، له‌ گه‌ل هاوڕێ زۆر نزیکه‌کاندا کۆمه‌له‌یه‌که‌مان به‌ ناوی (ئه‌نجومه‌نی هاوڕێکان) هه‌وه⁴⁹ دروست کردبوو، واتا ناویک بوو خۆمان لی‌مان نابوو. هه‌موومان له‌ ژووڕیکی ده‌رکه‌داخراوی مندا کۆ بووینه‌وه، سویندمان خوارد هه‌تا ماوین خه‌بات له‌ دژی نایه‌کسانی بکه‌ین. له‌ کاتی سویندخواردندا هه‌موو ده‌ست له‌ سه‌ر دل فرمیستی درشت به‌ چاوماندا هاته‌ خواره‌وه، ئه‌مه‌ ئایدیایه‌کی ته‌واو منداڵانه بوو، قور به‌ سه‌ر ئه‌و که‌سه‌یش، که‌ گویی لی‌مان بایه‌ و پیکه‌نیبایه‌. ئیستا که‌ ده‌بینم له‌ ئه‌ندامانی ئه‌و ئه‌نجومه‌نه، بوونه‌ته‌ پزیشکی ساخته‌چی و پارێزه‌ری سووک و چه‌قال و به‌قال و سیاسه‌تمه‌داری درۆزن و رۆژنامه‌وانی بچووک؛ دلم ده‌گوشریت. له‌وه‌ ده‌چیت ئاووه‌ه‌وای ئه‌م ده‌قه‌ره‌ وشک و ناسازگار بیت، بۆیه‌ به‌نرخترین تۆوی تیدا نارووت، یان له‌نیو درکودالدا ده‌مریت. من ئه‌م‌رۆ چاک ئه‌وه‌ ده‌بینم، که‌ هه‌یشتا عاقل نه‌بووم، سوبحانه‌للا، وایش هه‌ست ده‌که‌م که‌ ته‌واو ئاماده‌م نمایشیکی دۆنکیشوتانه‌ بکه‌م.

رۆژانی یه‌کشه‌ممان وا خۆمان رینکه‌خست، که‌ دوو لاوین و ده‌مانه‌ووت زه‌ماوه‌ند بکه‌ین، ریشمان ده‌تاشی، کراسیکی تازه‌ی سپیمان له‌به‌ر ده‌کرد و نزیکه‌ عه‌سر ده‌چووینه‌ لای هورتانس خانم. ئه‌و رۆژانی یه‌کشه‌ممان مریشکیکی بۆ سه‌ر ده‌برین، سێ قۆلی داده‌نیشتین و ده‌ستمان به‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ ده‌کرد، پاشان زۆربا ده‌سته‌ درێژه‌کانی ده‌نانه‌ سه‌ر سنگه‌ پر له‌ به‌ره‌که‌ته‌که‌ی ئه‌و

⁴⁹ Friendly society، ئه‌م ناوه‌ له‌ (ئه‌نجومه‌نی هاوڕێکان) س‌ی‌سالی 1821 وه‌رگرده‌رابوو، که‌ په‌نگی بۆ شوپشی

یۆنان پشت بۆ ئازادی به‌ده‌سته‌پێنانی و پرگاریبون له‌ داگرکه‌رانی عوسمانی. -ف-

ژنه دلسوزنه و مه مکی دهگرت، که شهویش دهگه یشت، نیمه دهگه راینه وه کوختی که نار دهریاکه مان. ژیان له دیدی نیمه دا ساره بوو، پر بوو له نیازی پاک و کون، وهک خودی هورتانس خانمی پیر، زور خوش و دللاوین بوو.

له یهک لهو یه کشه ممانه دا، که لهو میواندارییه سه خاوه تمه ندانه یی دهگه راینه وه، بریارم دا له گهل زور بادا قسه بکه م و نه خشی کاره کانمی پی بلیم.

ئهو به سه رسامییه وه ده می داچر پی بوو، پنی به جهرگی خویدا نابوو تا گوی له هموو قسه کانم بگریت، هه ندیکجار سه ره زله که ی دهله قاند، هه ره له سه ره تای قسه کانمه وه مهستییه که ی ره وییه وه و هاته وه سه ره خوی.

که لیبوومه وه، به تووره یییه وه دوو. سی تاله مووی له سمیلی ده رکیشا و وتی:

- سه روک! داوای لیبووردنت لی ده که م، من پیم وایه میشکی

تو هیشتا دهله مه یه و خوی نه گرتوو، ته مه نت چه نده؟

- سیوپینج سال.

- ئا... که واته تازه خوی هه راگریت.

ئه مه ی وت و دایه قاقای پیکه نین، من زور دلگران بووم و هاوارم لی کرد:

- واتا تو بروات به مروف نییه؟

- خوت بینحه وسه له مه که، سه روک! نا، من بروام به هیچ

شتیک نییه، نه گهر بروام به مروف هه با، بروام به خودا و

بروام به شهیتانیش ده بوو، ئه مه ییش خوی مه سه له یه که،

سه روک! نه گهر واییت هه موو شته کان تیکهل پیکهل ده بن،

ئه مه ییش ده رده سه رییه کی زورم بو دروست ده کات.

بیدهنگ بوو. شه وکلاره که ی له سهری داکنه. به رکهه ستاوییه وه
سه ری خوراند و دیسان که وته وه راکیشانی مووه کانی سمیلی، وهک
برپاری دابیت هموو سمیلی هه لیکه نیت. دهویست شتیک بلیت و
دهیگیرایه وه، به لاچاو ته ماشای کردم، دیسان سهیری کردم وه،
ئه مجاره یان وهک قیروسیای کردبیت، ته واو به رکه وه داره که ی
دهستی به به رده کاندای کیشا و به دهنگی به رز وتی:

- مروّف گیانله به ریکی درنده یه، درنده یه کی گوره، وا دیاره تو
ئه مه نازانیت، چونکه تو هموو شتیکت ئاسان به سهردا
تیپه ریوه، لی ئه مه له من بپرسه، من پیت ده لیم مروّف
درنده یه، ئه گهر خراپه ی له گه لدا بکه ییت، ئه و ریزت لیده گری
و لیت ده ترسیت، خو ئه گهر چاکه ی له گه لدا بکه ییت، چاوت
هه لده کولیت.

سه روک! خوّت له خه لکی ته ریک بگره و پرویان زور
مه ده ری، پیمان مه لی هموو یه کسان و مافیان وهک یه که،
ده نا پیشیلی مافی خودی خوّت ده که ن، نانه که ی خوّت لی
ده دزن و له برساندا ده تکوژن. خوّتیان لی که لaxe، سه روک!
ئه وه ییش بزانه که من چاکه ی توّم ده ویت.

دلگران و نائومید به سهریمدا خوری:

- که واته تو بروات به هیچ نییه؟
- نه و! من بروام به هیچ نییه. ده ته وی چه ند جار ئه مه ت بو
بلیمه وه؟ من بروام به هیچ شتیک و هیچ که سینک نییه جگه
له زوربا، نهک له بهر ئه وه ی زوربا له هه موویان چاکتره، نا،
به هیچ جوړیک، قهت وا نییه، ئه ویش درنده یه، به لام بویه من
بروام به زوربایه چونکه تاقه که سینکه گوی له مستم بیت،
ته نیا که سینکه باش بیناسم، ئه وانای دی تارمایین، من به

چاوی زۆربا دەبینم و بە گوێی ئەو دەبیستم و ریخۆلەیی
ئەو هەرس دەکەم، باقییەکەیی دی، وەک پێم وتیت هەموو
تارمایی، کە من مردم هەموویان دەمرن و دنیای زۆربایش
بە یەكجاری وێران دەبیت.

بە پلاریکی گالته نامیزه وه پیم وت:

- تۆ کابرایه کی خۆپه رستیت، قسه کانت ئەوه دەرده خەن!

- خەتای من نییه، سەرۆک! ئەمه واقیعه، من پاقله م خواردوه

و ناچارم باسی پاقله بکه م، زۆربام و زۆربایانه قسه دهکەم.

من هیچم نهوت. ههستم کرد و تهکانی زۆربا وەک لێدانی قامچی پێدا

دهچزین. ئافه رینی ئەو توانایه پیم کرد، کە ئاوها بە راشکاوی مروۆشی

تا ئەو رادهیه سووک کرد، که چی له هه مان کاتدا ئەمه نده په روۆشی

ژیان و کارکردن بوو له گه لیاندا، به لام من، یان ده بوو وەک

خوداپه رسته کان بچمه خه لوه ته وه، یان به و په ری ده سترکرد مروۆشه کان

بپازینمه وه تا بتوانم له گه لیاندا هه لکه م.

زۆربا ئاوپی دایه وه و ته ماشای کردمه وه، له بهر جریوهی

ئه ستیره کاندا، ده میم بینی، که پیکه نین تا په ناگوینی کشاندبووی،

یه کسه ر وه ستا و وتی:

- سەرۆک! لیم زویر بوویت؟

گه یشتبووینه کوخته که، زۆربا به خوشه ویستی و نیگه رانییه وه

سه یری کردم، من وه لامیم نه دایه وه، هه ستم کرد منیش بیرم له گه ل

زۆربادایه و که چی دلم ناهیلیت، ده یه ویت خۆی به اویته دهره وه، له

دړنده هه لبیت و رپیه کی تر بو خۆی بکاته وه. وتم:

- زۆربا من ئەمشه و خه وم نایه ت، تۆ برۆ بنوو.

ئه ستیره کان ده یان جریواند. ده ریا هه ناسه ی هه لده کیشا و

گوێچکه ماسییه کانی ده لسته نه وه. گوئه ستیره یه ک چرا چکوله

عاشقانه که ی ژیر سکی داگرساندبوون. پرچی شهو شهونمی لی دهتکا.

من لهسهر دهم کهوتبووم و بی ئهوهی بیر له هیچ بکه مهوه کر بووم. لهگهل شهو و دهریادا بوومه یهک، ههستم کرد رۆحم بووته گولئه سستیرهیهک و چرا بچووکه سهوز و ئالتوونیهیه که ی داگرساندووه، لهسهر زهوییه شیدار و تاریکه که دانیشتووه و چاوه پروانه.

ئه سستیرهکان له سه فهدا بوون، ساتهکان تیده په رین، که ههستم، بی ئهوهی بزانه چۆن، ئه و دوو کاره ی، که ده بوو له و که نارهدا به ئه نجامی بگه یه نم، به ته وای له می شکمدا نه خشیان به سستبوو. یه که میان هه له اتن بوو له بودا، خۆزگارکردن له خه مه میتافیزیکیه کان و رزگارکردنی رۆح له دوودلی و بیهووده یی. دوه میان، هه ر له ئیستاوه، خۆبه ستنه وه یه کی قوول و راستوره وان بوو، به خه لکه وه.

به خۆم وت: "رهنگه هینشتا کات به به ریه وه ماییت."

امنگه هینشتا کات
به ریه وه ماییت
21/3/2015
11:17 AM
Sulaiman, P. P. P.

... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...

... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...

... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...
... *[faint, illegible handwritten text]* ...

[Large, illegible handwritten scribbles and markings]

تاپو ئانا گنووستى، كويخاي گوند سلاوتان ليدەكات، داواتان ليدەكات ئەگەر پيتان خوش بيت، بۇ نانى نيودېرۇ بفرموونە مالىان. ئەمرو بەيتالېك بۇ بەرازخەساندن ديتە ناو گوندەو، كيرامارۇليوي⁵⁰ ژنى كويخا گونى بەرازتان بۇ چاك دەكات، ئيوەيش بە بۆنەى جەژنى لەدايكبوونى ميناى⁵¹ نەوہيانەو، پيروزابييان ليدەكەن.

چوون بۇ مالى گوندنشينيكي كريتى، بەراستى تاموچيژنيكي تايبەتى خوى ھەيە. لەوي ھەموو ئەو شتانەى دەورو بەرتان: زوپا، چرازەيت، گوزە و گلېنە ريزكراوہكانى خوار ديوار و ميز و چەند كورسى و ئەو گوزە ئاوە ساردەى، كە لاي چەپتەوہ لەناو ديوارەكە داندراوہ؛ ھەموو ئەمانە نيشانەى بابسالارين. بە دارەپراكانەوہ گورزەى بەھى و ھەنار و گيا بۇنخوشەكانى وەك گولەمريەم، نەعنا، پونگە، گەلاپەژم و جاترە ھەلواسرابوون.

لە ناوہوہيشدا، بە سى - چوار پلەپەيزە دەگەيتە ژوورنيكى سەرەوہ، تەختيكي بەرزى نووستنى ليداندراوہ، لە سەرۋويەوہ پەيكەرى قەديسەكان و مۇمىك، كە ھەميشە دەسووتيت، مالەكە لە چۆل دەچيت، كە چى ھەموو پيوستيبەكى تيدايە، چونكە مروقى راست بە شتى كەميش قايلە.

Kyra Maroulia⁵⁰

Minas⁵¹

ئەو رۆژە خۆش و خۆرى پايىزىش زۆر دلگر بوو. ئىمە لە بەردەمى
مالەكەدا، لە باخچەيەكى گوندىيانە و لە ژىر دارىكى بەرگرتووى
زەيتوندا دانىشتىن. لە نيوان گەلا زيويىيەكانەو، دەريا ھىور و
لەسەرخۆ، لە دوورەو دەبرىسكايەو، گەوالە ھەورەكانىش
بەسەرماندا تىدەپەرىن، جارىك بەرى خۆريان دەگرت و تاويك دەيان
كردەو، دەتوت زەوى جارىك ھەناسەى شادى و تاويك ھەناسەى
خەمگىنى دەدات.

لە دوائى باخچەكەدا، لە نىو چەپەرىكى بچووكدە، بەرازىكى
تازەخەسىندراو لەتاو ئازار دەينالاند و گوئى كەر دەكردىن. بۆنى
گونى برژاوى سەر پشكۆكان دەرژايە نىو لووتمانەو. باسوخواسمان
لە بارەى شتە ھەمىشەيىيەكانى وەك دەغلودان و رەز و بارانەو
بوو. ئىمە ناچار بووين ھاوار بكەين، چونكە كوئىخا گوئى گران بوو،
وەك خۆى دەيوت "گوئىيەكى زۆر لەخۆبايى" ھەيە. ژيانى ئەم
پىرەكرىتييە وەك درەختى نىو دەربەندىك، كە لە پەنايەكى بانەگردا
روابىت، راستورەوان و ھىور پىگەيشتبوو؛ لەدايكبوون، گەورەبوون،
ژنھىنان، مندال و نەو خستەنەو، كە ھەندىكيان مردبوون و ئەوانى دى
مابوون. بەھەر حال... خاوەن وەچە و مىراتى خۆى بوو.
كرىتييە پىرەكە، كەوتە يادكردەنەو دەى زەمانى كۆن و سەردەمى
توركانى عوسمانى، قسەكانى باوكى دەوتنەو و ئەو پەرچووانەى
ئەوسا روويان دابوو، چونكە مرۆقى ئەوسا لە خوداترس و ئيماندار
بوون، دەيوت:

بەروان! ھەر خۆم، ئاپۆ ئاناگنووستى، كە ئىستا لەگەلتاندا
دەدويم، من بە پەرچوو لەدايك بووم، بەلى! بە پەرچوويەك،
ئەگەر بۆتانى بگيرمەو، چون بوو، سەيرتان لىدئىت و دەلئىن

سوبحانه لالا و دهچنه دیری مریه می پاکیزه وه و مومئیکی بو
داده گرسینن.

ئنجا نیشانه یه کی خاچی کیتشا و له سه رخو و به دهنگیکی خوش
دهستی به گیرانه وه کرد:

- له و سه رده مه دا، ژنیکی تورکی دهوله مه ند له گونده که ماندا
هه بوو، نه فره تی لینییت. رپوژیک نه وه نه فره تلیراوه ئاوس بوو،
کاتی مندالبوونی گه یشت، له سه ر ته ختیکی دارین خه واندیان
و سی شه وانه رپوژ وه ک مانگا بۆراندی، به لام منداله که ی هه ر
لینه بووه وه، ژنیکی ناسیاوی- نه ویش هه ر به نه فره ت بییت-
ئاموژگاری کرد که: "زه فه رخانم! تو ده بییت هاوار له
دایکه مریه م بکه ییت تا فریات بکه ویت." دایکه مریه م ناویکه
تورکه کان به مریه می پاکیزه ی ده لین. نه م دیله سه که تورکه،
زه فه رخانم، وه ک مانگا بۆراندی که: "من هاوار له و بکه م؟
حاشا، مردنم له و کاره پی چاکتره." به لام ژانی ژنه که تا
دههات زیاتر ده بوو، هه ر به و جوړه شه ورپوژیکی تر مایه وه،
هه ر دهینالاند و منداله که ی لینه ده بووه وه، چی بکات؟ ئیتر
به رگه ی نه و هه موو ئازاره ی نه گرت و ناچار هاواری کرد:
"دایکه مریه م! دایکه مریه م!" به دبخته تا تینی تیداوو هاواری
ده کرد، به لام نه ژانی له کول ده که وت و نه مندال
ده رده که وت. نه وسا ژنه ناسیاوه که پی وت: "ره نگه نه و له
زمانی تو نه گات، چونکه له وه ده چیت زمانی تورکی نه زانییت،
هه ر به ناوی مه سیحیی خویه وه بانگی بکه." ئنجا
دیله سه که که بانگی کرد: "نه ی پاکیزه ی رومییان! نه ی
پاکیزه ی رومییان!" وه لی نه فره ت له شه یتان، نه مجاریش
ئازاره که ی زورتر بوو، ژنه ناسیاوه که ی پی وت:

”زهفه رخانم! تو وهك ئەو دهيه ویت وای بانگ ناکهیت، بویه
نایهت به دهنگته وه. ”ئنجا دیله سه گه کافره که، که خوی له
مه ترسیدا بینی، له دله وه هاواری لینی کرد: ”ئه ی پاکیزه ی
پیروژا! هر ئەوهنده و ئیتر منداله که وهک مارماسی له
دامینییه وه داخزییه خواره وه.

ئمه له رۆژینکی یهکشه ممه دا رووی دا. له یهکشه ممه ی
داها توودا دایکیشم ژانی مندالبوون گرتی، ئەو داماو زور
ئازاری کیشا و نالاندی، ئەویش هاواری کرد: ”ئه ی پاکیزه ی
پیروژا! ئه ی پاکیزه ی پیروژا! به لام هیچ هه والیک له
مندالبوون نه بوو. باوکم له ناوه راستی هه وشه که دا، له سه ر
زه و ییه که دانیشتبوو، ئەمهنده خه مبار بوو نه یده توانی شتیک
بخوات، یان بخواته وه، دلی له پاکیزه ی پیروژ ئیشابوو،
دهیوت: ”ده بینن! جاری پیشوو ئەو دیله سه گه، زه فەر خانم،
هاواری ئەو مه زنه ی کرد و یارمه تی لینی ویست، ئەو زوو به
دهنگییه وه هات و منداله که ی لیکرده وه، که چی ئیستا... ” رۆژی
چوارهم ئیتر باوکم خوی بو نه گیرا، بی سیودوو شه نه که ی
هه لگرت و چوو بو دیری پاکیزه ی شه هید- سیبه ری
له سه رمان که م نه بیست- که گه یشته ئه وی، هیند تووره بوو
بی ئەوه ی نیشانه ی خاچ بکیشیت چوو ه ناو دیره که وه،
دهرکه ی له سه ر خوی داخست، به رانه ر به په یکه ره که ی
پاکیزه وهستا و هاواری لینی کرد: ”ده ی بیلی، ئه ی پاکیزه ی
پیروژا! بیگومان کرینیوی⁵² ژنم ده ناسیت، که هه موو
شه وینکی یهکشه ممان زهیتی بو دهینایت و چراکانی
داده گرساندیت، ئەو ژنه ی من، کرینیو، وا سی شه وانه رۆژه

ژان دەبگرې و هاوار له تو دهکات، وانا تو گویت له دهنگی
نییه؟ دیاره کهریت وا نایزنه ویت، خو نه کهر له باتی نه و
دپله سه گینکی وهک زه فخرخانم، یان په کی دی با له و ژنه
تورکه پیسانه، تو بو فریاکه وتنی ملی خوت دهشکاند، بهلام
بو ژنه که ی من، که مه سیحیه کی نیمانداره، تو کهر بوویت و
گویت له دهنگی نییه، چاکه! خو نه کهر پاکیزه ی پیروز
نه بوویتایه بهم شه نه ی دهیبینیت، دهرسیکی چاکم داده دایت.
نهمه ی وت و بن نه وهی سهر دانه وینیت رووی به ره و
دوره وه وهرگیرا، بهلام له و کاته دا دهنگی چرکه چرکیک له
په یکه ره که ی مریه مه وه هات، دهنگه که نه مهنده توند بوو
دهتوت خه ریکه په یکه ره که لیک بکاته وه. په یکه ری
قه دیسه کان، که بیان ویت په رجوویه ک بنوینن دهنگیکی وایان
لیته لده ستیت. من بویه نهمه ده لیم تا نه کهر نایزانن فیری
بن، باوکم زوو ههستی راکرت، که رایه وه، که وته سهر
نه ژتو، نیشانه ی خاچی کیشا و هاواری کرد: "نه ی پاکیزه ی
پیروز! من به رانه ر به تو گوناحم کرد، قسه ی زور پر وپوچم
کرد، که نه ده بوو بیکم، تو به که وره یی خوت لیم قبول
بکه."

هر که باوکم که یشته وه ناو گوند، مزگینیان دایه که:
"پیروز بیت، گوستاندی! ژنه که ت کوری بوو." نه و کورده من
بووم، ئانا گنووستی پیر، بهلام من هر له دایکبوونه وه گویم
گران بوو، چونکه باوکم سووکایه تی به پاکیزه ی پیروز
کردبوو؛ پنی وتبوو گوئی که ره.

بیگومان پاکیزه‌ی پیروز و تبووی: "ئا، به‌راست، هەر ئاوها؟
زۆر چاکه، کهمیک سه‌بر بکه، بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته کوفرکردن
واتا چی! من کوربه‌که‌ت که‌ر ده‌که‌م."

ئاپۆ ئاناگنووستی خاچی کیشا و وتی:

- ئیستا ئه‌مه‌ گرنگ نییه، سوپاس بۆ خودا، چونکه ئه‌و مه‌زنه
ده‌یتوانی کویر، یان گهلۆر، یان قه‌موورم بکات، یان- خوا
نه‌خواسته- بیکردمایه به‌ کچ، ئه‌مه‌ هیچ نییه، من به‌رانبه‌ر به
گه‌وره‌ییی ئه‌و سه‌ر داده‌نه‌وینم.

لیوانه‌که‌ی پر کرد، له‌گه‌ل به‌رزکردنه‌وه‌ی لیوانه‌که‌ی خۆیدا، دیسان
وتی:

- سیبه‌ری خودامان له‌سه‌ر که‌م نه‌بیته.

وتم:

- به‌خوشیت، ئاپۆ ئاناگنووستی! هیوادارم سه‌د سال بژی و
نه‌وه‌ی نه‌وه‌کانت ببینیت.

پیره‌میرد لیوانه‌که‌ی خۆی یه‌کژهمی هه‌لدا، سمیلی پاک کرده‌وه و
وتی:

- نا کورم! ئیتر به‌سه. من نه‌وه‌ی خۆم دیوه و ئه‌وه‌نده بۆ
من به‌سه. من، هاوڕینیان! ئیدی پیر بووم. ئیتر که‌مه‌رم شل
بووه، ناتوانم هیچ کاریک بکه‌م، ئه‌گه‌رچی هیشتا له‌ هه‌وه‌س
نه‌که‌وتووم، به‌لام ناتوانم منداڵ بخه‌مه‌وه، بۆیه ژیان به‌ چ
ده‌ردیکم ده‌خوات؟

جاریکی تر په‌رداخه‌که‌ی پر کرد. له‌ پشتینه‌که‌ی پشتی، گوێز و
هه‌نجیری وشک، که به‌ گه‌لای غار پیچرابوونه‌وه ده‌رهینا و
به‌سه‌رماندا به‌شی کرد، دیسان وتی:

- من هه رچیه کم هه بوو داومه ته منداله کانم، ئیستا ئیمه هه ژار و دهستکورتین، به لئ هه ژاری و نه داری، به لام من دهرده دل ناکه م، خودا گه وره یه و فریاد پرسه و خاوه نی هه موو شتیکه. زوربا به گویی پیره میردا قیژاندی:

- باشه، ئاپۆ ئاناگنووستی! رهنگه خودا هه موو پتویستییه کی لابییت، به لام به ئیمه چی؟ ئه و پیره پیسکه یه هیچ به ئیمه نادات.

کوئخا ناو چاوی گرژ کرد و به توور هیهیه وه وتی:
- ئه م قسه یه مه که، هاوړی! قسه به خودا مه لئ، ئه و داماو هیش چاوی له دهستی ئیمه وه یه.

له و کاته دا، دایکه ئاناگنووستی، هیور و بیده نگ، له ده فریکی گلیندا، گونی به رازه که و گوزه یه کی مسی گه وره ی شه رابی به ژووردا کرد، هه مووی له سهر میزه که دانا و له شوینی خویدا وه ستا، وه ک خاچ دهستی له سهر سنگی دانا و سهری نه وی کرد.

من له لایه که وه بیزم له مجوره خواردنه ده هاته وه و له لایه کی تره وه شه رمم له نه خواردنی ده هات. زوربا به لاچاویک ته ماشای کردم، زهرده خه نه یه کی شه یه تانانه ی کرد و وتی:

- ئه مه به تامترین گوشته، سهرۆک! پیت ناخوش نه بییت.

ئاناگنووستی پیر زهرده یه کی هاتی و وتی:

- راست ده کات، تو تا قی بکه وه، هه ر له مؤخ ده چیت. که

شازاده جوړج- خودا لئی خوش بییت- بو دیده نی دیره که

هاته سهر شاخ، قه شه کان خواردنیکی شاهانه ی گوشتیان بو

هه موومان ئاماده کرد، ته نیا قاپنیک سوپیان بو شازاده دانا،

شازاده به که وچکه که ی دهستی، که وته سهروبن کردنی

سوپه که، به سهرسامیه وه پرسی: "ئه مانه لوبیان، لوبیای

سپی؟" سه‌رۆکه پیره‌که‌ی دیر پیتی وت: "بخۆ، شازاده! بخۆ، پاشان بۆت باس ده‌که‌م." شازاده دوو- سنی که‌وچکی لی چیشت، چی له قاپه‌که‌دا بوو، خواردی و ده‌مولیوی لسته‌وه، دیسان پرسییه‌وه: "ئه‌م خۆراکه‌ چاکه‌ چی بوو؟ چ لۆبیا‌یه‌کی به‌تام بوو، هه‌رده‌توت مۆخه‌." سه‌رۆک‌دیر به‌ پینکه‌نینه‌وه پیتی وت: "نا، شازاده! ئه‌وه لۆبیا نه‌بوو، ئی‌مه هه‌موو که‌له‌شیره‌کانی ئه‌م ناوه‌مان خه‌ساندبوون."

پیره‌میرد پینکه‌نی و به‌ چنگاله‌که‌ی ده‌ستی پارچه‌یه‌کی له‌ گونی به‌رازه‌که‌ هه‌لگرت و وتی:

- ئه‌مه‌ خواردنی شاهانه‌یه، ئاده‌ی ده‌مت بکه‌وه.

من ده‌مم کرده‌وه؛ ئه‌و تیکه‌که‌ی تیئاخنی.

دیسان لیوانه‌کانی پر کرده‌نه‌وه، ئی‌مه به‌ خوشیی له‌دایکبوونی نه‌وه‌که‌یه‌وه خواردمانه‌وه، چاوی باپیره‌ گه‌شایه‌وه، لیم پرسی:

- مامه‌ ئاناگنووستی! تو چه‌ز ده‌که‌یت نه‌وه‌که‌ت بییت به‌ چی؟ بیلێ تا بۆی بخوازین.

- من چیم بویت، کورم؟ باشه‌ ده‌مه‌ویت ریی راست بگریت،

پیاویکی چاک و باوکیکی باش بییت بۆ خیزانه‌که‌ی، ئه‌ویش

من‌دال و نه‌وه‌ بخاته‌وه و یه‌ک له‌ من‌داله‌کانی له‌ من بچیت، تا

کاتیک که‌ پیره‌میرده‌کان لینی بروانن، بلین: "بروانه‌! چه‌ند له‌

ئاپۆ ئاناگنووستی ده‌چیت، خودا لینی خوش بییت، چ پیاویکی چاک بوو!"

بی ئه‌وه‌یش که‌ ته‌ماشای ژنه‌که‌ی بکات وتی:

- ماروولیا! ماروولیا! وه‌ره‌ گۆزه‌که‌ پر بکه‌وه له‌ شه‌راب.

له‌و کاته‌دا، ده‌رکه‌ی چه‌په‌ره‌که‌ به‌ توندی کرایه‌وه، به‌رازه‌که‌ به‌ مره‌مر خۆی خسته‌ باخچه‌که‌وه، زۆر با به‌زه‌یی پیدا هاته‌وه و وتی:

- بهسته زمانه نازاری ههیه...

پیره ی کریتی، به دهم پیکه نینه وه وتی:

- بینگومان نازاری ههیه، نهگەر وایان له تو بکردایه نازارت

نه ده بوو؟

زوربا به کورسییه که ی ژیر خویدا کیشا و له ژیر لینه وه به ترسه وه

وتی:

- دهمت داخه، پیره ی کهر!

به رازه که به پیش دهماندا هاتوچوی ده کرد و به رکه وه لینی

دهروانین، ئاپو ئاناگنووستی به خوماریی نه و توزه شه رابه وه، که

خواردبوویه وه، وتی:

- له وه دهچیت نه م نازه له زانیبیتی که ئیمه گونی نه و دهخوین.

به لام ئیمه له سه رخو و هیور دهمانخوارد و شه رابی سوورمان

دهنووشی. له نیو چله زهیتوونه نوقره بییه کانه وه ته ماشای ده ریمان

ده کرد، که هیشتا له بهر تیشکی خورئاوادا، به ته واوی رهنگی گولی

گرتبوو.

*

که تاریکی داکه وت، ئیمه له مالی کوینخای دی به ده رکه وتین. زوربا،

که نه ویش مهست و شادمان بوو ناره زووی قسه ی هاتبوو، وتی:

- سه روک! پیروی ئیمه چیمان وت؟ وهک خوت دهتوت

دهته ویت بیری خه لکی رووناک بکه یته وه، چاو و گوئیان

بکه یته وه، زورباشه، فهرموو چاو و گوئی مامه ئاناگنووستی

بکه ره وه! به چاوی خوت بینیت ژنه که ی له بهرده میدا چی

ده کرد و چون وهک سه گیک چاوه رپی فه رمانی خاوه نه که ی

بیت، له سه ر پی وه ستابوو؟ ده برو پینان بلی نه مه زولمه،

مروڻ خهريڪي خواردني پارچه يهڪ گوشتي بهراز بيت، كه هيشتا بهرازه كه زيندووه و به بهرده ميديا ديت و دهچيت و هاوار دهكات، يان ژنيش وهڪ پياو مافي يهكسانبووني ههيه، يان گه مژهيي نهو مروڻهي، كه خوي خهريڪه له برساندا دهمريت و كه چي سوپاسي خودايهڪ دهكات، كه ههموو شتيكي ههيه! نه م ٽاپو ٽاناگنووستييه بهدبهخته له م قسه و رينمايييه بيواتايهي تو چ كه لڪيڪ وهرده گريت؟ تو جگه له دهرديسهري هيچ بو نهو دروست ناكهيت، چي به دايكه ٽاناگنووستي دهبريت؟! جگه له نانهوهي شهر له نيوان خيزانه كه دا؟ مريشڪ دهيهويت بيته كه له شير و نه وسا خيزانه كه ٽيڪ بهر بين، سهروڪا! واز لهو خه لڪه بهينه به حالي خويانهوه چاو و گوڀيان مه كه رهوه، نه گهر تو چاو و گوڀيان بكه يته وه، نه وان له بهدبهختي خويان زياتر چي دهبينن؟ وازيان لي بهينه به خهونه كاني خويانهوه.

كه ميڪ بيدهنگ بوو. سهري خوراند. بيري کرده وه. ديسان كه وته وه
قسه:

- مه گهر نهو كاته ي...
- مه گهر كام كاته ي؟ بيلي.
- مه گهر نهو كاته ي كه چاوه كانت کرده وه دنيايه كي چاڪتر لهو دنيا تاريكه بينن كه ئيسا تييدا دهژين، تو دنيايه كي وات ههيه؟

من نه مدهزاني، نه وهم چاڪ دهزاني، كه دهبيت چي برووخينين، بهلام نه مدهزاني له سهر نهو ويترانه يه وه دهبيت چي دروست بكهين، لهو باوه رهيشدا بووم، كه هيچ كه سينك نيه به راستي نه مه بزانيت. دنياي كون دنياي ههست پيڪراوه و بههيزه، تييدا دهژين و بهرده وام

کیشمان له گه لیدا هه یه، بویه ئه مه دنیا یه که بوونی هه یه، دنیا ی ئاینده
هیشتا نه ها تو وه ته دی، ههستی پی ناکه یت و ونه، له نووریک دروست
بووه، که تانو پوی خه ونه کانی پی چندراوه، هه وریکه ره شه باکانی
وهک خوشه ویستی و نه فرهت و خه یال و ریکه وت و خودا
دهسته ویه خه ی بوون. گه وره ترین پیغه مبه ر ناتوانیت هیچ به مرو ف
بلیت، جگه له دهستو ور پیدانیک، چه نده ئه و دهستو وره ته موم ژاوی و
نادیار تر بیت، ئه و پیغه مبه ره گه وره تر ده بیت.

زوربا زه رده خه نه یه کی ته وساوی کرد و لئی روانیم، من پیم ناخوش
بوو، پیم وت:

- من ئه و دنیا چاکتره م هه یه که پیشانیان بدهم.

- هه ته؟ ئاده ی!

- ناتوانم به توی بلیم، چونکه تینا گه یت.

زوربا سه ری له قاند و وتی:

- ها! دیاره که نیته، تو وا تیمه گه من مؤخی که رم خوار دبیت،

سه روک! ئه گه ر وایان پی وتوویت درویان له گه لدا کردوویت،

منیش وهک ئاپو ئانا گنووستی نه خوینده وارم، به لام ئه وه نده

گه لور نیم، نا، به هیچ جو ریک، باشه، که من تینه گه م ئه ی

ئه و پیاوه داماره و ئه و ماکه ره ی ژنی، که به نیوه ی ئه و

داده نریت، چونی تیده گه ن؟ ئه ی هه موو ئانا گنووسته کانی

تری دنیا چون تیی ده گه ن؟ که واته تو ده یان خه یته تاریکیه کی

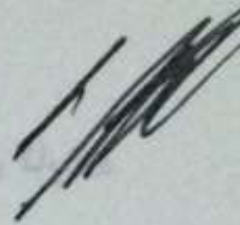
تازه تره وه؟ ئای باوکه! لی گه ری له تاریکیه کونه که دا، که

پی راهاتوون بمیننه وه، ئه وان تا ئیستا وایان راکیشاوه، تو

وا نازانیت؟ ئه وان ده ژین و چاکیش ده ژین، مندالیان ده بی و

نه وه ده خه نه وه، خودا که روکویریان ده کات و ئه وان هه ر

سپاسی دهکن. ئەوان به بەدبەختییەکیان دلخۆشن، دە
 وازیان لیبینە و لەخۆوە قسە مەکە.

من بێدەنگ بووم. لەو کاتەدا بە بەردەم باخچەی بێوژنەکه‌دا
 تێدەپەڕین، زۆربا که‌مێک وەستا و هەناسەیه‌کی هەلکێشا و هیچی
 نەوت. وەکئەوه‌ی لە شوینیک باران باریبیت، بۆنی خاکی تازه
 هەواکه‌ی خۆش کردبوو. ئەستێرە بەرایییەکان بە ئاسمانەوه
 دەرکه‌وتن، مانگی نوییش، بە رەنگیکی زەردی سه‌وزکاره‌وه‌ هەلهات و
 ئاسمانیش لە جوانی و بێگەردیدا ته‌ژی بوو.

بە خۆم وت: "ئەم پیاوه‌ نه‌چووته‌ فیرگه‌ و می‌شکی تیک نه‌چوو،
 هەموو رەنگیکی بینیون، بیری کراوه‌ته‌وه‌ و دلی گه‌وره‌ بووه، بی
 ئەوه‌ی جوامیری و ئازایه‌تییه‌ خۆرسکه‌که‌ی لە دەست دابیت. ئەو
 هەموو مه‌سه‌له‌ ئالۆزانه‌ی، که‌ بۆ ئیمه‌ چار ناکرین، وه‌ک
 ئەسکه‌نده‌ری گه‌وره‌ی هاوولاتییه‌که‌ی خۆی، که‌ به‌ زه‌بری شمشیریک
 گرتی گوردیانی⁵³ کرده‌وه؛ ئەم چاری ده‌کات. هه‌له‌ و که‌وتنیشی لە
 مه‌زه‌بدا نییه، چونکه‌ هەموو شوینیکی ئەم، لە سه‌ریه‌وه‌ تا پێی، به
 زه‌وییه‌وه‌ به‌ستراوه. درنده‌کانی ئافریکا مار ده‌په‌رستن چونکه‌ هەموو
 له‌شی به‌ زه‌وییه‌وه‌ نووساوه‌ و گشت نه‌ینییه‌کانی دنیا ده‌زانیت. به
 سکی، به‌ کلک و سه‌ری، په‌ی به‌ نه‌ینییه‌کان ده‌بات، ئەو هه‌ست به
 دایکی سروشت ده‌کات، له‌گه‌لیدا تیکه‌ل ده‌بیت و ده‌بن به‌ یه‌ک،
 زۆربایش هه‌روایه، به‌لام ئیمه‌ی خوینده‌وار بالنده‌ بێمیشکه‌کانی
 ئاسمانین."

⁵³ Gordien، به‌ گرتکۆیره‌ی گوردیان ناوی ده‌رکردوو، گویا ده‌نگیک له‌ شوینیکی نادیاره‌وه‌ وتوویه‌تی هه‌ر که‌سێک
 ئەو گرتکۆیره‌یه‌ بکاته‌وه، ده‌بێته‌ فه‌رمانه‌وای ئاسیا، ئەسکه‌نده‌ری کۆری فلیپی مه‌کدۆنی، له‌ په‌رستگه‌ی زیوس، له‌ شاری
 گوردین، به‌ زه‌بری شمشیریک ده‌یکاته‌وه، له‌ زمانێ ئورووپاییدا کردنه‌وه‌ی گرتی گوردیان ئیدیۆمیکه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی
 کێشه‌ی سه‌خت و ئالۆز به‌کار دێت. -ق-

تا دهات ئهستیرهكان زياتر دهبوون، به نيسبت مروقهوه تووره و
نهفرتكار و دلرهق و هيچ جوره بهزهبييهكيان تيدا نهبوو.

ئيتير ئيمه قسهمان نهدهکرد، به ترسهوه له ئاسمانمان دهرواني و
هموو چرکهيهک ئهستيرهی ترمان دهبيني، که له خورههلاتهوه
ههلههاتن و بهري ئاسمانيان رووناک و درهوشاوهتر دهکرد.

// گهيشينه کوختهکه، من هيچ ئارهزووی خواردنم نهبوو، لهسهه
بهرديني کهنار دهرياکه دانيشتم، زوربا ئاگري کردهوه، خواردني
تهواو کرد و ويستی بيته لامهوه، بهلام بيري گوري؛ لهسهه
پينخهفهکهی راکشا و نووست.

دهريا زور هيور بوو، زهوييش لهژير ئهستيرهباراندا بيجووله و
خاموش بوو، نه سهگ دهوهپي و نه بالندهيهکی شهوگهريش
دهيخويند، بيدهنگيهکی دنياگر، پر له ترس و نهيني، لهگهلهزاران
هاوار و نالهی دوور، که له ناخمانهوه ههلهستا و ئيمه نهماندهبيست،
تيکهله به يهک دهبوون. من تهنيا ههستم به دهنگي ليداني خوئينيک
دهکرد، که لاجانگ و دهمارهکاني گهردني دهکوتا. به ترس و
لهرزوه به خوم وت: "ئمه دهنگي بهوره."

له هيندستان که شهو داديت، به دهنگي هيور گورانييهکی خهمگين و
يهکشيوه دهلين، گورانييهکی سامناک و سست، وهک دهنگي
باويشکيکی دووري گيانداريکی درنده، پي دهلين گورانيي بهور که
مروف گوپی لي دهبيت دهکهويته چاوهروانييهکی پر له ترس و
لهرزوه، منيش که بيرم لهو دهنگه سامناکه دهکردهوه، ورده ورده
سنگي خاليم پر دهبوو، گويم سووک و بيدهنگيهکيش دهبووه هاوار،
دهتوت گيانيش لهو گورانييه دروست بووه و دهيهويت له لهش
دهرپهري و گوپی لي بگريت.

دانه ویمه وه، دهستم پر کرد له ئاوی ده ریا و لاجانگ و ده موچاوم پنی
تهر کرد، فینک بوومه وه، له قولایی بوونمدا هاواره کان که وتبوونه
هه ره شه یه کی نادیار و بیسه بره وه، به وره که له بوونی مندا دهینرکاند،
ناکاو منیش به ئاشکرا گویم له دهنگه که بوو، له کاتیکدا که له
جییه که ی خۆم به رزه پی راپه ریم، هاوارم کرد: "بودا!... بودا!..."

خیرا به که ناری ده ریا که دا که وتمه ههنگاونان، وهک بمه ویت رابکه م
وابوو. ئیستا ماوه یه که، که شه وانه ته نیام و بیدهنگی دهست به سهر
هه موو لایه کدا ده کیشیت، گویم له دهنگیک ده بیت، سه ره تا دهنگیکی
خه مگینه و له شیوه ن و لالانه وه ده چیت، به لام هییدی هییدی تووره
ده بیت، ده گوورینیت و فه رمان ده رده کات، وهک مندالیک که کاتی
له دایکبوونی که یشتییت، به سنگمدا ده کیشیت.

له وه ده چوو نیوه شه و بیت، هه وره ره شه کان له ئاسماندا یه کیان
گرتبوو، دلۆپه درشته کانی باران به سهر ده ستمدا ده رژان، به لام من
چ بایه خیکم پی نه ده دا، نوقمی نیو هه وای گهرم بووم و له راست و
چه پمه وه، به سهر لاجانگمه وه هه ستم به دوو بلێسه ی ئاگر ده کرد،
هه ر به دم له رزینه وه بیرم له وه کرده وه، که ئەم به رداشی بودایه
له گهل خۆیدا ئیمه یش ده هاریت، کاتی ئەوه هاتوووه خۆم له و باره
گرانه رزگار بکه م.

به په له که رامه وه کوخته که و چراکه م داگرساند، که شه وقی چراکه له
ده موچاوی زۆربای دا، پیلووی لیکدان، چاوی به رز کرده وه و منی
بینی، که به سهر کاغه زدا کۆما بوومه وه و خه ریکی نووسین بووم،
له ژیر لیوه وه شتیکی وت من تیی نه که یشتم، ناکاو پرووی له دیواره که
کرد و دیسان خه وته وه. من زۆر به خیرایی ده منووسی چونکه په له م
بوو. بودا، به ته وای هه موو گیانمی داگر کردبوو، من ده مبینی وهک
تۆماریکی شینی پر له نیشانه، له زه ینمدا ده کرایه وه، ئەوه نده یش خیرا

ده‌کرایه‌وه په‌له‌م بوو لئی دوانه‌که‌وم. من ده‌منووسی و هه‌موو
 شته‌کان زور ساده و ئاسان به ده‌ستمه‌وه ده‌هاتن، نه‌مده‌نووسی،
 ده‌بیت بلیم کوپیم ده‌کرد. دنیا‌یه‌کم ده‌هاته پینش چاو پر له به‌زه‌یی و
 خو‌شه‌ویستی، ره‌تکردنه‌وه و خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان، کوشکه‌کانی بودا،
 ژنانی حه‌ره‌مسه‌را، که‌ژاوه‌ی زیرین، سی ریکه‌وته شوومه‌که له‌گه‌ل
 پیر و نه‌خوش و مردوودا،⁵⁴ هه‌له‌هاتنی، خه‌لوه‌تکیشانی، ره‌هابوون و
 بانگه‌وازی رزگار‌بوونی... زه‌وی به‌گولی زه‌رد داپوش‌رابوو، سوال‌که‌ر
 و پادشاکان کراسی زه‌ردیان له‌به‌ردا بوو، به‌رد و دره‌خت و
 جه‌سته‌کان سووکه‌له بوو‌بوون، رۆحه‌کان بوو‌بوونه هه‌لم، هه‌لمه‌کان
 بوو‌بوونه جه‌وه‌هر و جه‌وه‌هریش تو‌ابوو‌وه‌وه، په‌نجه‌م ماندووی
 نووسین بوو، به‌لام من نه‌مده‌ویست و نه‌مده‌توانی ده‌ست هه‌لبگرم،
 نه‌م خه‌ونه تیده‌په‌ری و هه‌لده‌هات و ده‌بوو پینی بگه‌م.
 به‌یانی، که زۆربا له‌خه‌وه‌سته‌ابوو، منی بینیبوو؛ سه‌رم خسته‌بووه
 سه‌ر نووسینه‌که‌م و نووستبووم.

⁵⁴ ئاماژه‌یه بۆ چیرۆکی بودا، کاتن له‌گه‌ل تۆکه‌ره‌که‌یدا له‌کۆشکی میرابه‌تیی خۆی دیته‌ ده‌ره‌وه، له‌رێ پیره‌میردیک
 ده‌ببیت و پاشان نه‌خۆشیک و دواتر مردوویه‌ک. باسی هه‌ر سێ حاله‌ته‌که له‌تۆکه‌ره‌که‌ی ده‌پرسیت و ئه‌ویش بۆی باس
 ده‌کات، که‌ نه‌مانه‌ چاره‌نووسی هه‌ر که‌سێکن و ژیان به‌وجۆره‌ کۆتایی دیت، پیربوون و نه‌خۆشکه‌وتن و پاشان مردن. نه‌مه
 بودا نیکه‌ران ده‌کات و نوای ئه‌وه‌ی وازی له‌میرابه‌تیی هه‌ینا، به‌رگی ده‌رویشی پۆشی و بووی له‌ده‌شتوهر کرد، که‌وته
 بیره‌کردنه‌وه و خه‌لوه‌تکیشان، که‌یشته‌ نه‌و پاستییی هه‌موو ناخۆشی و گروگرفته‌کانی مرۆف سه‌رچاپه‌یان ئاره‌زووه‌کانی
 نه‌فسه، که‌ توانیت نه‌وه له‌خۆتدا بکوژیت، ئیتر په‌نج و ئازار ناچیزیت، نه‌مه‌یش کاتیک دیته‌ دی که‌ مرۆف بگاته (نیرفانا)
 وانا وازه‌یتان له‌ژبانی خو‌ش و روو له‌نه‌بوونی کردن. -ف-

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be underlined or separated. The script is cursive and characteristic of historical Islamic manuscripts. The text is written in black ink on aged, slightly yellowed paper. The lines are closely spaced, and the overall appearance is that of a continuous block of text, possibly a chapter or a section of a larger work. The handwriting is consistent throughout, suggesting a single scribe. There are some faint markings and variations in line thickness, typical of hand-drawn lines in a manuscript.

که له خه وهستام، خۆر دوو رڼم به ئاسماندا سه‌رکه‌وتبوو. هیندهم نووسیوو دهستی راستم سر بووبوو. نه‌مده‌توانی په‌نجه‌کانم بنوقینم. باهۆزی بودایی به سه‌رمدا تپه‌ریوو، خالی و ماندوو جینی هینتبووم.

په‌رکه‌اخه‌زه‌کان به‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا بلاو بووبوونه‌وه، نووشتامه‌وه تا هه‌لیان بگرم، به‌لام نه‌تاقه‌تی نه‌وه‌م هه‌بوو ته‌ماشایان بکه‌م و نه‌توانایشم تیدا مابوو، ده‌توت هه‌موو نه‌و سه‌رووشه‌بی ئامانانه‌ته‌نیا خه‌نگه‌لیک بوون، که نه‌مده‌ویست له‌زیندانی وشه‌دا بمیننه‌وه، یان به‌وشه‌له‌نرخیان که‌م بکه‌مه‌وه.

نه‌و رۆژه‌باران به‌کاوه‌خۆ ده‌باری. زۆربا پینش رۆیشتنی خۆی، وه‌جاخه‌که‌ی داگرساندبوو، من هه‌موو نه‌و رۆژه‌چوارمشقی دانیشتم و بی نه‌وه‌ی هیچ بخۆم، بی‌جووله‌ده‌ستم به‌سه‌ر ئاگره‌که‌وه‌گه‌رم ده‌کرده‌وه، گویم له‌ده‌نگی یه‌که‌م بارانی نه‌و وه‌رزه‌گرتبوو، که له‌سه‌رخۆ ده‌باری.

مالپه‌ری کتێبخانه‌ی کوردی

PDF4KURD.WIX.COM/SITE

بۆمانی زۆریای یونانی له شاکاره هه‌ره دیاره‌کانی نیگۆس
کارائنتراکیسه، که به زۆریه‌ی زمانانی دنیا وهرگێردراوه، ناوی
زۆریا، که شاکسی بۆمانه‌گه‌یه، وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی تاناسایی
ژیانی بار، بووه‌ته سیمبۆل هه‌ره دیاری ناو که‌سانی کۆمه‌ل و
نیشانه‌یه‌ک بۆ گیانی شگۆمه‌ندی نووسه‌ر و ولاتی یونان، ئه‌وه‌یه‌ش
له‌ روانگه‌ی ئه‌ر پهیوه‌ندی هه‌ره ئایه‌تییه‌ی زۆریاره، که له‌گه‌ڵ
ده‌ورییه‌ر و بیرو ناکار و تاین و دیاره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی نیگه‌دا
هه‌یه‌تی، ئه‌و سیمبۆلیکه‌ بۆ پهیوه‌ندی ئیگره‌ن و وهرگرتنی بیره
زینده‌بووه‌کان، سیمبۆلیکی خۆڕسکی نوور له‌ ئارایشتی تیۆر و
په‌روه‌چوونی وشکی ناو کتێب، که هه‌ندیکجار په‌فتاره‌کانی له
سنووری ناوه‌ز ده‌ترازین و لۆژیکه‌ باوه‌کان ده‌به‌زین، ئیتمه‌یش، وه‌ک
مۆرف، تاناسایی له‌ سه‌ر ئه‌وایاری له‌ په‌ک جیاوازی سه‌قامگر ده‌بین،
که‌ زۆریا، یان رۆحیه‌کی هه‌ره‌مه‌زنه، یان که‌سیکی شینه‌، به‌لام
هه‌رگیز شینت نییه.

